

บทที่ 1

หลอกถาม

เมืองจันทาน สองชั่วโมงต่อมา

ฉางฟงออกจากที่พักไปเดินเตร็ดเตร่เที่ยวภายในเมือง ดูภายนอกเหมือนเขามาเดินซื้อของกิน แต่จริงๆ แล้วฉางฟงแอบมาตรวจสอบผู้เล่นกิลด์อวตารมากกว่า

‘ไม่มีคนของกิลด์อวตารสักคน’ ฉางฟงคิดในใจ ซึ่งมันแตกต่างจากเมื่อหลายวันก่อนที่ยังพอเห็นคนจากกิลด์อวตารอยู่บ้าง...เวลาเขาใช้สกิลลับตรวจสอบ ขณะฉางฟงกำลังยืมมองคนของกิลด์ศาสตร์ารูช เขาก็รู้สึกว่ามีด้านหลังมีร่างเงาของใครบางคนเคลื่อนเข้ามาใกล้ๆ

ชั่วพริบตาเดียว ฉางฟงก็รู้สึกถึงคมดาบที่พาดอยู่บนคอของเขา ฉางฟงเอานิ้วคืบปลายดาบ แล้วยกคมดาบออกห่างจากลำคอของตน ก่อนกล่าวว่า

“เธออย่าเล่นของมีคมสิ”

“นายกลัวหรือไง” ทรัพย์สินาริถามพร้อมกับเก็บดาบเข้าไว้ในกระเป๋า มิติ

ฉางฟงถลอกตาไปมาแล้วกล่าวว่า “ไม่กลัวก็บ้าแล้ว ตอนนี้นั้นกิลด์ที่สุดก็คือ มีเรื่องกับผู้เล่นซาโหด เพราะระดับฉันมันต่ำ เกิดตายสักครั้งสองครั้ง ฉันคงต้องใช้ชีวิตเลเวล 1 ในทวีปใหญ่”

“โธ! น่าสงสารจริงๆ” ทรัพย์สินาริแกล้งพูด

“กิลด์เธอเกิดเรื่องไม่ใช่หรือ ยังมีเวลามาหยอกล้อฉันอีกนะ” ฉางฟงเปลี่ยนประเด็นคุยทันที

“นายรู้ตัวช่วย?” ทรัพย์สินาริถาม

“ถึงฉันจะระดับต่ำ แต่ไม่ได้หูหนวกนะ” ฉางฟงตอบ
ทรัพย์สินนารียกไหล่แล้วกล่าวว่า “ว่างปะ”
“ไม่ว่าง” ฉางฟงตอบปฏิเสธทันที
ทรัพย์สินนารีขมวดคิ้ว ลักพักก็ลากแขนฉางฟงเดินเข้าร้านน้ำชาฝั่งตรงข้ามหน้าต่าง
ฉางฟงด้านฉางฟงก็ตัดคำไม่ได้ด้วย เพราะขึ้นใช้ฝีมือ ทรัพย์สินนารีจะรู้ได้ทันที ดังนั้นนอกจาก
โวยวายก็ทำอะไรอย่างอื่นไม่ได้อีก
พอนั่งลงบนเก้าอี้ ฉางฟงก็กล่าวขึ้นว่า “เธอคิดอะไรอยู่เนี่ย”
“ไม่ได้คิดอะไร ฉันแค่หาเพื่อนคุย” ทรัพย์สินนารีตอบ
“คุยกับฉัน เธอจะได้อะไร” ฉางฟงถามต่อ
“ได้ความสบายใจ...มั้ง” ทรัพย์สินนารีตอบ
ฉางฟงส่ายหน้าพลางกล่าวว่า “เธอเป็นยัยโรคจิต”
“แต่ฉันว่านายโรคจิตกว่าฉันอีกนะ” ทรัพย์สินนารีตอบ
ฉางฟงแสวงเบิกตาโตแล้วกล่าวว่า “เธอกำลังใส่ร้ายฉันนะ”
“หึๆ การจ้องมองคนโน้นคนนี้นานๆ บางครั้งก็ยิ้ม บางครั้งก็หัวเราะคนเดียว
มันไม่โรคจิตกว่าฉันหรือไง” ทรัพย์สินนารีกล่าวยิ้มๆ ทำให้ฉางฟงสะดุ้งโหยง นึกไม่ถึงว่า
ทรัพย์สินนารีจะแอบดูเขาตลอด
“ถามจริงๆ นายกำลังทำอะไร” ทรัพย์สินนารีถามขึ้น
“มองดูสาวๆ ไง” ฉางฟงตอบ
“งั้นนายก็เป็นเกย์แล้ว เพราะฉันเห็นนายมองผู้ชาย” ทรัพย์สินนารีกล่าวยิ้มๆ คล้าย
ต้องการก่อกวน ทำให้ฉางฟงยกไหล่ก่อนกล่าวว่า
“ฉันมองผู้หญิง ไม่ได้มองผู้ชาย เธอไม่ได้เป็นฉันจะรู้ได้ยังไงว่าฉันมองใคร”
“เฮ้อ! ช่างเธอ มาคุยเรื่องของเราดีกว่า นายคิดว่าฉันสวยปะ” ทรัพย์สินนารี
ถามเรื่องตัวเองดื้อๆ พร้อมใช้สายตาเจ้าชู้มองดูฉางฟง เล่นเอาเขาอึ้งไปเหมือนกัน
ฉางฟงเพ่งมองผู้หญิงตรงหน้าเล็กน้อย ก่อนกล่าวว่า “ไม่อะ ชี้เหร่โคตร”
ทรัพย์สินนารีเข้ปากแล้วกล่าวว่า “หยาบคายมาก”
“ล้อเล่นนะ ฉันวิจารณ์เธอใหม่เอาใหม่” ฉางฟงถาม ดวงตาเป็นประกาย
“ได้” แต่กรูณาวิจารณ์จริงจังด้วย ฉันคาดหวังความจริงจากปากนายอยู่นะ”
ทรัพย์สินนารีตอบ

ฉางฟงพยักหน้ายกน้ำชาขึ้นจิบเล็กน้อยแล้วกล่าวขึ้น “ใบหน้าเธอเป็นนางรี
 นรลักษณ์ชัดเจน ก็บปีพิมพ์นางในวรรณคดีมา จัดได้ว่าเป็นพิมพ์นิยม”
 ทรัพย์นารีพยักหน้าอย่างพึงพอใจ แต่ก็อดกล่าวขึ้นไม่ได้ว่า “นายพูดเหมือนฉัน
 เป็นบล็อกพระผงเลย”
 “อย่าพูดแทรกได้ไหม เสียอารมณ์จริงๆ เล้ย!” ฉางฟงดู ทำให้ทรัพย์นารีต้องเงิบ
 เสียใจไป เพื่อรอฉางฟงพิจารณาต่อ “ตัวเธอโค้งเหมือนคันศร ขนคิ้วดำขลับเรียงระดับเป็น
 แนวสวย ดั่งนั้นแม่เธอจะแสดงอารมณ์โกรธ มันก็ยิ่งทำให้ใบหน้าเธอดูน่ารัก ไม่น่ากลัว”
 “อืม...” ทรัพย์นารีตอบรับคำชม
 ฉางฟงแก้มพิจารณาใบหน้าทรัพย์นารีต่อ ก่อนจะกล่าวต่อไป “ดวงตาเธอเหมือน
 กวาง ตาดำทอประกายแวววาวดุจนิล ลีกล้ำปานห้วงมหาสมุทร”
 “ขนาดนั้นเลยหรือ” ทรัพย์นารีถาม
 “ใช่ ปากเธอก็เป็นกระจับ ได้รูปพอดีพอดี เมื่อรวมองค์ประกอบทั้งหมดแล้ว เธอ
 นี่นางฟ้าชัดๆ เลย” ฉางฟงยกยอฝ่ายตรงข้ามเต็มที่
 ทรัพย์นารีหัวเราะขำก่อนกล่าวว่า “ปากนายนี้พูดความจริงก็กำกัณนะ แต่ฉันก็ชอบ
 ฟังที่นายพูดยกยอ คิๆๆ”
 ทรัพย์นารีจิบน้ำชาอีกครั้ง ฉางฟงเห็นฝ่ายตรงข้ามกำลังใช้ความคิดจึงนั่งเงิบๆ
 ไม่ได้พูดอะไรต่อ จนกระทั่งทรัพย์นารีรู้สึกตัวขึ้นมาเอง เธอจึงกล่าวขึ้นว่า
 “ขอโทษด้วย ฉันมัวคิดอะไรเพลินๆ ไปหน่อย”
 “เธอคิดอะไรหรือ บอกฉันได้ไหม” ฉางฟงแก้มถาม
 ทรัพย์นารีล้งเล็กละเล็กน้อยก่อนกล่าวขึ้นว่า “บอกนายก็ไม่เสียหายอะไร” กล่าวจบก็
 นั่งคิดเล็กน้อย ก่อนจะกล่าวต่อไปว่า “ฉันกำลังรู้สึกว้า กิลด์ฉันกำลังถูกดึงเข้าไปสู่นาย
 กับเรื่องบางอย่างที่มองไม่เห็น ฉันพยายามค้นหาความจริงเหล่านั้น แต่ไม่พบเห็นเงาเส
 แม้แต่น้อย การเกิดเรื่องระหว่างกิลด์เจ็ดต่าลิ่งกับกิลด์ศาสตร์วูร์ ไม่ธรรมดาสามัญอย่าง
 ที่นายได้ยินได้ฟังมาหรอก”
 “หมายความว่ายังไง” ฉางฟงยังคงถามพาชื่อ
 “หมายความว่า ผู้ที่วางแผนเบื้องหลังเป็นคนที่น่ากลัวยิ่งงึละ แต่พวกเขาเจาะ
 เข้าไปขโมยของในกิลด์ฉันได้ ทั้งๆ ที่มีเวรยามเฝ้ารักษาอยู่ตั้งมากมายก็เก่งมากแล้ว นี่เขา
 กลับรู้ดีกว่าหีบสมบัติกิลด์ศาสตร์วูร์ซ่อนอยู่ที่ไหน” ทรัพย์นารีกล่าว

“ไม่เห็นแปลก พวกเขาเข้าไปในหีบสมบัติกิลด์เธอได้ ทำไมพวกเขาจะเข้าหีบสมบัติกิลด์อื่นไม่ได้” ฉางฟงตอบด้วยน้ำเสียงเรียบๆ ไม่ให้เกิดข้อพิรุณใดๆ

ทรัพย์สินารีถอนหายใจแล้วกล่าวว่า “นายรู้เพียงหนึ่งไม่รู้สองเหมือนฉัน หีบสมบัติของกิลด์ศาสตร์อาวุธเปลี่ยนที่เก็บทุกวัน คนที่รู้ความลับนั้นนอกจากหัวหน้ากิลด์ก็มีเพียงรองหัวหน้ากิลด์เท่านั้น วันที่ฉันได้คุยกับฟ้าคราม ฉันก็รู้แล้ว กิลด์เจ็ดกำลังกำลังเผชิญหน้ากับเงามืดที่มองไม่เห็นกลุ่มหนึ่ง”

“กิลด์ศาสตร์อาวุธก็รู้เหมือนกันละสิ” ฉางฟงแก้งถามต่อ

“ฉันก็ไม่แน่ใจ แต่เขาคงคิดว่ามีไส้ศึกในกิลด์เขามากกว่า เหตุผลที่เขาคิดแบบนี้เพราะว่าเขาไม่ได้ถูกบั่นหัวเหมือนกิลด์ฉัน คนผู้นี้เป็นใครกันแน่ ฉันอยากจจะรู้จริงๆ” ทรัพย์สินารีกล่าวเหมือนคนจิตใจไม่อยู่กับเนื้อกับตัว

“งั้นเธอคิดว่าเขาจะเล่นงานกิลด์เจ็ดกำลังของเธอหรือเปล่า” ฉางฟงถามต่อเนื่องแบบเนียนๆ

“ไม่รู้สิ เมื่อวานสถานการณ์ดูเหมือนจะเลวร้ายต่อกิลด์ฉันมากๆ แต่วันนั้นก็กลับไม่แย่อย่างที่คิด การกระทำของชายชุดดำคล้ายต้องการให้กิลด์ฉันเป็นศัตรูกับกิลด์ศาสตร์อาวุธ” ทรัพย์สินารีตอบ

“ในความคิดเธอ กิลด์ศาสตร์อาวุธเป็นยังไง” ฉางฟงถาม

“พวกเขาเติบโตเร็วผิดปกติ อาจคล้ายๆ ตัวนายที่ใช้เงินจริงๆ ปูทางเดิน เพียงแต่เป้าหมายของเขากับนายแตกต่างกันออกไป นายใช้เงินเพราะต้องการความสะดวกสบายและต้องการท่องเที่ยวไปทั่ว แต่พวกเขาใช้เงินเพื่อสร้างอำนาจ” ทรัพย์สินารีตอบ

“เธอมีความคิดเห็นต่อผู้เล่นในเงามืดไปในทิศทางไหน” ฉางฟงถามยิ้มๆ

“ตอบยาก นายไม่รู้ ไม่มีใครยอมเชื่อฉันสักคน ฉันได้คุยกับหัวหน้ากิลด์ตัวเองแล้ว เขابอกถ้าไม่มีหลักฐานอะไร เรื่องที่ฉันบอกเขา มันก็แค่นายที่ฉันจินตนาการไปเองเท่านั้น” ทรัพย์สินารีตอบด้วยน้ำเสียงแข็งๆ

“แต่ฉันเชื่อเธอนะ” ฉางฟงกล่าวยิ้มๆ ทำให้ทรัพย์สินารีอดหัวเราะออกมาไม่ได้

“นายเชื่อฉันก็ไม่มีประโยชน์อะไรหรอก แต่ก็ขบใจ คุยกับนายทำให้ฉันสบายใจขึ้นมาก อย่างน้อยก็ได้ปลดปล่อยความกตัญญูออกมาบ้าง” ทรัพย์สินารีตอบ

“ฉันชอบเรื่องที่เธอวิเคราะห์ วันหลังพูดให้ฉันฟังเรื่อยๆ ได้หรือเปล่า” ฉางฟงกล่าวด้วยน้ำเสียงกระตือรือร้นมาก เพราะการได้ข่าวจากทรัพย์สินารีนั้นสะดวกสบายยิ่งกว่า

ไปหาตัวเองอีก

“นายเห็นฉันเป็นนักเล่นิทานประจำตัวนายหรือไง” ทรัพย์นารีประท้วง

“หึๆ ฉันเห็นเธอเป็นหลุมข่าวต่างหาก” ฉางฟงคิดในใจ แต่ปากกลับกล่าวว่า “เธอก็คิดมากไปได้ อย่างน้อยฉันก็เป็นผู้ฟังที่ดีนะ”

ทรัพย์นารียกมือปิดปากหัวเราะเบาๆ ลักพักก็มองฉางฟงด้วยดวงตาวาวโรจน์ ก่อนกล่าวว่า “นายเป็นใคร”

“เป็นผู้เล่นหน้าใหม่ ชอบละลายทรัพย์เพื่อการท่องเที่ยวไง” ฉางฟงตอบยิ้มๆ

“ให้ตายเถอะ! ทำไมฉันไม่คิดจะเชื่อนาย” ทรัพย์นารีกล่าว

“เธอเป็นคนละเอียดอ่อน ย่อมไม่เชื่อคำพูดของใครง่ายๆ อยู่แล้ว แต่ฉันไม่ถือหรอก เธอจะเชื่อฉันก็ดี ไม่เชื่อก็ดี” ฉางฟงตอบ

ทรัพย์นารีโคลงศีรษะแล้วกล่าวว่า “นายเข้าใจพูดนี้”

“สมมุติฉันหลอกเธอจริง เธอจะโกรธฉันไหม” ฉางฟงถามต่อยิ้มๆ

ทรัพย์นารีเบิกปากก่อนกล่าวว่า “ทางจิ้งจอกไหลออกมาแล้วสิ เซอะ!”

“เธอตอบไม่ตรงคำถามนะ” ฉางฟงกล่าวจับก๊วยซำขึ้นจิบเล็กน้อย

ทรัพย์นารีถอนหายใจแล้วกล่าวว่า “ฉันยังผูกประเด็นเรื่องที่น่ายหลอกฉันไม่ได้ ดังนั้นจึงยังไม่มีคำตอบให้นาย”

ฉางฟงไม่ต้องการแหวกหญ้าให้สูงตื้นมากนัก จึงเลือกที่จะไม่พูดแทน

ทรัพย์นารีมองฉางฟงแล้วกล่าวว่า “หลังจากตีฆาตกรรม นายจะไปไหน”

“กลับห้อง” ฉางฟงตอบสั้นๆ

“ฉันไปเที่ยวห้องนายได้หรือเปล่า” ทรัพย์นารีถาม

ฉางฟงเหงื่อตก รีบกล่าวว่า “ไม่ได้หรอก แม่ฉันสอนไม่ให้พาผู้หญิงเข้าห้อง เห็นฉันแบบนี้ ฉันก็เป็นกุลบุตรนะ”

“หา!” ทรัพย์นารีร้องอุทาน

“เหอะๆ พ่อคนมีชาติตระกูล นี่มันเกมนะคะ” ทรัพย์นารีกล่าวประชด

ฉางฟงโบกมือพลางกล่าวว่า “ไม่ว่าจะโลกภายนอกหรือภายในเกม ก็ต้องปฏิบัติตัวเหมือนกัน”

ทรัพย์นารีหรีตตามองฉางฟง เธอส่ายหน้าก่อนจะกล่าวขึ้นว่า “ในห้องนายต้องมีความลับอะไรแน่ๆ เลย”

“นั่นมันเธอคิดไปเอง” ฉางฟงตอบ

“เฮ้อ! วันนั้นฉันหมดเรื่องคุยกับนายแล้ว นายกลับไปพักผ่อนเถอะ” ทรัพย์นารีกล่าวด้วยน้ำเสียงแข็งๆ

ฉางฟงคลี่ยิ้มแล้วกล่าวว่า “งั้นฉันกลับก่อนนะ”

“อือ” ทรัพย์นารีตอบสั้น

ฉางฟงลุกออกจากเก้าอี้แล้วเดินออกจากร้านน้ำชา ทรัพย์นารียังคงจิบน้ำชาไม่ได้ลุกไปไหน แต่สายตาเธอจับจ้องฉางฟงที่เดินจากไปตาไม่กะพริบ

“หึๆ ฉันจะตามไปดู ว่านายโกหกอะไรฉันไหม” ทรัพย์นารีคิดในใจ

ด้านฉางฟงมั่นใจว่าทรัพย์นารีต้องตามมาอย่างแน่นอน ดังนั้นเขาจึงโทร. ไปเยี่ยมห้องของเทพกระบี่เวรตะไล ซึ่งทุกอย่างไม่มีผิดจากการคำนวณของฉางฟง ทรัพย์นารีมาเคาะห้องเขาจริงๆ

ฉางฟงแสดงท่าทางตกใจ ทรัพย์นารีฉวยโอกาสที่ฝ่ายตรงข้ามตกตะลึง พลิกตัวหลบเข้าไปในห้อง ฉางฟงแกลังโวยวายเสียงดัง แต่ทรัพย์นารีไม่สนใจ เธอเดินชมไปทั่วห้องราวกับกำลังหาใคร ฉางฟงแอบหัวเราะในใจ เมื่อทรัพย์นารีเดินมาติดกับดักของเขาเต็มๆ

“นี่เธอคิดว่าฉันโกหกเธอหรือไง” ฉางฟงแกลังถาม

“ไม่หรอก ฉันแค่อยากมาเที่ยวห้องนาย” ทรัพย์นารีกล่าวแก้ตัวน้ำขุ่นๆ

“งั้นพอใจหรือยัง” ฉางฟงถามต่อ

ทรัพย์นารีหัวเราะขำ ก่อนกล่าวว่า “ก็โอเค”

ฉางฟงแกลังทวายนอนแล้วกล่าวว่า “ไหนๆ เธอก็เข้ามาแล้ว จะอยู่ชมห้องฉันจนถึงเย็นก็ได้ ส่วนฉันง่วงนอน ขอตัวไปนอนก่อนละ”

ทรัพย์นารีเลอมุกซบไหล่เขาก็ถึงกับอึ้งไปเลย

หลังจากทรัพย์นารีออกจากห้อง ฉางฟงก็นอนเล่นในห้องเทพกระบี่เวรตะไลจนมั่นใจว่าทรัพย์นารีคงไม่ทนยืนเฝ้าหน้าห้องแล้ว เขาจึงกลับห้องพักของตัวเองบ้าง

ตึกบัญชาการกิลด์ศาสตร์อาวุธ ในห้องประชุมประจำกิลด์

เพยหลงแจ้งให้ฟ้าครามทราบถึงปฏิบัติการโจมตีสายฟ้าแลบของพวกเขา ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อวานตอนกลางคืน

“ไหนนายบอกว่าจะให้พวกเราโจมตี” ฟ้าครามถามด้วยน้ำเสียงไม่พอใจ เพราะถ้ากิลด์อวตารโจมตีเองแบบนี้ ข้อตกลงที่ทำไว้จะมีบทสรุปอย่างไร

“พวกนายเคยพลาดมาครั้งหนึ่งแล้ว เราจะไม่ให้เกิดเป็นครั้งที่สอง ส่วนเรื่องข้อตกลงกันไว้ยังคงเหมือนเดิม แต่เราจะให้พวกนายไปทำเรื่องอื่นแทน” เฟยหลงตอบ

“เรื่องอะไร” ฟ้าครามถาม

“ตอนนี้พวกนายก็ทำตามแผนเดิม รีบรวบรวมคนให้ได้มากที่สุด และถ้ามีคำสั่งใหม่มาจากหัวหน้ากิลด์ ฉันจะบอกนายอีกที” เฟยหลงตอบเสียงเรียบ

“พวกนายโจมตีสำเร็จไหม” ฟ้าครามอดถามไม่ได้

เฟยหลงยิ้มแล้วกล่าวว่า “ระดับพวกฉัน ทำงานไม่เคยพลาดหรอก หัวหน้าฉันตัดสินใจถูกแล้วที่ส่งลูกกิลด์โจมตีพวกมันเอง เพราะถ้าให้พวกนายไปโจมตี โอกาสทำสำเร็จมีต่ำมาก”

ฟ้าครามทางคิ้วระตุกขณะกล่าวว่า “ดูถูกกันเกินไปแล้วนะ”

เฟยหลงโบกมือพลางกล่าวว่า “นายอย่าเข้าใจผิด ผู้คุมขบวนการวานส่งเนื้อครั้งนี้มียอดฝีมือจำนวนมาก ถ้าไม่ใช่ผู้เล่นระดับสูงของกิลด์ฉันลงมือ คงเอาชนะไม่ได้ง่ายๆหรอก”

“พวกมันแก่งขนาดนั้นเชียรวรี” ฟ้าครามถาม

“อืม...ดีที่พวกมันหยิ่งทะนง ขอสู้ตาย ถ้าพวกมันคิดหนักก็คงไม่ง่ายที่จะจัดการ” เฟยหลงตอบ

“ปฏิภรรยาของกิลด์ FOX เป็นยังไง” ฟ้าครามถามต่อ

เฟยหลงหัวเราะก่อนกล่าวว่า “ส่ายภายในรายงานมาว่า หอกสายฟ้าจิวอี่แม้ไม่แสดงอาการใดๆ ออกมา แต่ลึกลับแล้วเขาโหดมาก”

“แบบนี้การส่งของครั้งต่อไปของเขาต้องเป็นความลับสุดยอดแน่ๆ” ฟ้าครามกล่าวคาดการณ

แต่เฟยหลงกลับโบกมือพลางกล่าวว่า

“ต่อให้ลับสุดยอด ขอเพียงจับตาดูดีๆ ยังไงก็ต้องรู้อยู่ดี อีกหึ่งเมื่อเช้ามีข่าววงในออกมา เนื้อสัตว์อสูรทะเลแดงกำลังจะขาดตลาดแล้ว ดังนั้นเขาจะต้องเร่งส่งเนื้อสัตว์อสูรออกมาให้เร็วที่สุด ไม่งั้นตลาดเนื้อสัตว์อสูรของกิลด์ DEVIL จะถูกพวกฉันช่วงชิงไปทันที”

“นายคิดว่ากิลด์ FOX จะขนส่งเนื้อสัตว์อสูรอีกครั้งเมื่อไหร่” ฟ้าครามถามต่อ

“จากที่สายของฉันทึบมาได้ ตอนนี้น้พวกมันเร่งเตรียมเนื้อสัตว์อสูรแล้ว คาดว่าไม่เกินห้าวัน พวกมันต้องขนส่งเนื้ออีกครั้ง ส่วนผู้คุ้มกันได้ยืนยันว่าเพิ่มจำนวนขึ้นมากกว่าเดิมสองเท่า” เฟยหลงตอบ

“สองเท่า! พวกเขาเพิ่มปริมาณเนื้อสัตว์อสูรที่ขนส่งหรือเปล่า” ฟ้าครามถาม

“อืม...นายเดาถูก เนื่องจากเนื้อสัตว์อสูรแถบทะเลแดงกำลังจะขาดตลาด ดังนั้นพวกมันต้องทุ่มกำลังคนออกมา เพื่อส่งของให้ทันก่อนวิกฤตเนื้อสัตว์อสูรแถบทะเลแดงจะเกิดจริงๆ” เฟยหลงตอบ

“นั่นครั้งนี้พวกนายจะลงมือเองอีกหรือเปล่า” ฟ้าครามถามเพื่อหยั่งเชิงฝ่ายตรงข้าม

“ไม่รู้เหมือนกัน คงต้องรอดหัวหน้ากิลด์ฉันออกคำสั่งมาก่อน” เฟยหลงตอบ

ฟ้าครามเห็นว่า คึกคึกครั้งนี้พวกเขาไม่ควรเสี่ยง เพราะได้ไม่คุ้มเสียแน่ๆ การที่กิลด์อวตารจะรับไปทำเอง จึงเป็นการดีมากกว่า แต่ปัญหาก็คือ ถ้ากิลด์อวตารมาใช้พวกเขาไปโจมตี เขาจะทำยังไง

‘คงต้องหาเรื่องให้ตัวเองยุ่งๆ เพื่อปฏิเสธกิลด์อวตาร’ ฟ้าครามคิดในใจ

เฟยหลงเห็นฝ่ายตรงข้ามนิ่งเงียบไม่พูดคุยอะไรอีก จึงขอตัวกลับห้องพัก ปล่อยให้ฟ้าครามตกอยู่ในวงวังค์คนเดียว

เกือบครึ่งชั่วโมงผ่านไป ฟ้าครามจึงหุบมือลงบนโต๊ะตั้งโครม เขาเบิกตาโตขณะกล่าวว่า “มีหนทาง! มีหนทางแล้ว”

ตึกบัญชาการกิลด์เหมันด์

การผลิตอาหารสัตว์เป็นไปได้ด้วยดี เช่นเดียวกับการโปรโมตสินค้า แม้งานยังไม่ได้เริ่ม แต่ลูกค้าก็ตอบรับกันแล้ว ยอดผลิตจึงต้องสูงขึ้นเป็นเงาตามตัว

กิลด์เหมันด์กับกิลด์พยัคฆ์กลับได้ทำสัญญาตกลงให้กิลด์เจ็ดตำลึงส่งผักและเห็ดมาขาย ผู้เล่นที่เคยออกไปหาเห็ดและผักของกิลด์ทั้งสองจึงกลับมาช่วยผลิตแทน ทำให้มีแรงงานมากขึ้น ดังนั้นการผลิตจึงยังไม่เกิดปัญหาใดๆ การลดศัตรูเช่นกิลด์เจ็ดตำลึงเป็นความคิดที่ถูกต้อง นอกจากได้มิตรมาเพิ่ม ก็ทำให้ศัตรูที่เคยจ้องอยู่รอบๆ ตัวเกิดลังเลไม่กล้าบุ่มบ่ามมาโจมตีอีก

เมื่อสู้ด้วยกำลังไม่ได้ กิลด์ศัตรูต่างๆ ก็เริ่มใช้ไม้อ่อน พวกเขาแอบติดต่อขอซื้อตัวผู้เล่นของกิลด์เหมันด์กับกิลด์พยัคฆ์กลับที่ตัวเองรู้จักลับๆ โดยเสนอทั้งตำแหน่งและ

เงินทองให้เต็มที่ แต่กลับไม่มีใครสนใจจะย้ายออกจากกิลด์ เพราะจอมพลกับเสือด่าได้ประกาศตัดทางไว้ว่า ต่อให้ผู้สูตรก็ผลิตอาหารสัตว์ไม่ได้ และอีกไม่นานทุกคนจะรู้ว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น

จอมปราชญ์อาวุธเหมือนตัวแทนของวังราชันเต็มตัว เขาจึงเข้านอกออกในกิลด์เหม็นต้อยตลอด ส่วนฉางฟงกับเทพกระบี่เวรตะไลไม่ได้มาแสดงตัวที่กิลด์เหม็นต้อยแบบเปิดเผยนานแล้ว

การเตรียมงานอีเวนต์เสร็จสิ้นไปแล้วแปดสิบเปอร์เซ็นต์ โดยฉางฟงไม่ต้องเข้าไปยุ่งมากมายนัก หน้าที่หลักของเขาเวลานี้คือ นักลงทุน ขอเพียงวางแผนจัดการดีๆ ก็ไม่จำเป็นต้องลงไปทำงานเอง

ห้องพักของฉางฟง

วันนี้ซินเวียใช้ร่างแยกของเธอไปขายอัญมณีที่ตลาดแทน ส่วนตัวจริงนั่งเฝ้าขวดดอกไม้ที่เพิ่งเอาเมล็ดมาปลูกเพิ่มได้ไม่นาน ซินเวียเล่าเรื่องอยู่สักพักก็มานั่งทำหน้าเศร้าที่โซฟา ฉางฟงแกล้งทำเป็นมองไม่เห็น นอนหนุนตักซีเรียหน้าตาเฉย ภูตสาวถอนหายใจแล้วขยับมานั่งเบียดฉางฟงที่นอนอยู่

“ฉางฟง ฉันมีปัญหาที่แก้ไม่ตก” ซินเวียเอ่ยขึ้น

“ปัญหาอะไรล่ะ” ฉางฟงถามทึ่งๆ ที่หลับตาอยู่

“พันธุ์ดอกไม้ที่จัดลิขสิทธิ์นะสิ ฉันต้องการได้พันธุ์ทั้งหมดมาไว้ในกำมือก่อน ถึงจะจัดจำหน่าย แต่ปัญหาคือฉันไม่รู้จะใช้ใครไปซื้อพันธุ์ดอกไม้จากต่างเมืองมาให้อะ” ซินเวียอธิบาย

“ทำไมเธอไม่จดทะเบียนที่หาได้ก่อนล่ะ” ฉางฟงถาม

“ไม่ได้หรอก พอเรื่องนี้แพร่ออกไป จะต้องมีการแข่งขัน ดั้งนั้นฉันจึงตัดสินใจว่าต้องหาพันธุ์ดอกไม้ที่ใช้ได้ทั้งหมดก่อน นายช่วยหาคนที่ไว้ใจได้ไปซื้อพันธุ์ดอกไม้ที่เมืองอื่นให้หน่อยสิ” ซินเวียพูดพร้อมกับเขย่าขาฉางฟงเบาๆ

“เธอไม่จำเป็นต้องหาคนไปซื้อหรอก” ฉางฟงกล่าวขึ้น

ซินเวียทำหน้านิ่งขณะถามว่า “หมายความว่ายังไงอะ?”

“พันธุ์ดอกไม้ประดับ มันมีตายตัวอยู่แล้ว ไม่เหมือนสูตรอาหารสัตว์ ดั้งนั้นขอเพียงเธอจ่ายเงินสูงหน่อย ก็สามารถสั่งซื้อเมล็ดพันธุ์ดอกไม้เมืองอื่นผ่านทาง NPC

ได้แล้ว” นางฟงอธิบาย

ซินเวียตาโต รีบลุกขึ้นจากโซฟาทันที “กรี๊ดๆๆ!!! ทำไมฉันคิดวิธีนี้ไม่ออกนะ”
กล่าวจบก็วิ่งถลาออกจากห้องไปอย่างรวดเร็ว นางฟงจะเรียกเธอไว้ก็ไม่มีทันเสียแล้ว

“เฮ้อ! ยัยเงือกจอมงก น่าจะฟังให้จบก่อน ดอกไม้เมืองหนาว ถ้าเอามาปลูกเมือง
ร้อน ปลูกให้ตายมันก็ไม่ขึ้นหรอก”

เวลาผ่านไปเพียงครึ่งวันก็เกิดเรื่องใหญ่โตขึ้นอีกครั้ง เมื่อผู้เล่นกิลด์ศาสตราวุธ
โจมตีผู้เล่นกิลด์เจ็ดตำลึง ทำให้เกิดความวุ่นวายไปทั้งเมือง ผู้เล่นระดับสูงของทั้งสองฝ่าย
ต่างออกมาห้ามทัพกันใหญ่ จอมปราชญ์อาวุธกับเทพกระบี่เวรตะโลก็รีบมาที่ห้องของ
นางฟงเช่นกัน

“นางฟง กิลด์ศาสตราวุธปะทะกับกิลด์เจ็ดตำลึงอีกแล้ว นายเป็นคนทำหรือ
เปล่า” เทพกระบี่เวรตะโลถามขึ้นก่อน

นางฟงซึ่งนอนหนุนตักซีเรียอยู่ โบกมือพลางกล่าวว่า “ฉันนอนอยู่ที่นี้หลายชั่วโมง
แล้ว”

จอมปราชญ์อาวุธขมวดคิ้ว หันไปมองเทพกระบี่เวรตะโลก่อนกล่าวว่า “แปลก มัน
แปลกมากจริงๆ”

“แปลกตรงไหน เมื่อก่อนพวกเขามีเรื่องกัน วันนี้จะมีเรื่องต่อก็ไม่ใช้เรื่องพิสดาร
อะไร”

“ฉันเห็นคนของกิลด์ศาสตราวุธวิ่งเข้าหาผู้เล่นกิลด์เจ็ดตำลึงก่อนนะสิ พวกมันมี
ความอดทนอดกลั้นมาทั้งวันแล้ว ทำไมต้องมาสติแตกเอาตอนนี้ด้วย” จอมปราชญ์อาวุธ
ถาม

นางฟงนอนนิ่งคิดอยู่เล็กน้อย แล้วกล่าวขึ้นว่า “เหตุการณ์เกิดที่จุดเดียวหรือเปล่า”

“ได้ยีนผู้เล่นคนอื่นคุยกัน น่าจะเกิดสองสามจุด” เทพกระบี่เวรตะโลตอบ

“จุดเกิดเหตุแต่ละจุดอยู่ห่างกันไหม” นางฟงถามต่อ

เมื่อเทพกระบี่เวรตะโลบอกจุดที่เกิดเรื่องออกมา นางฟงก็ขมวดคิ้วใช้ความคิด
เล็กน้อย ก่อนกล่าวขึ้นว่า

“ตำแหน่งเกิดเหตุห่างไกลกันไม่น้อย เป็นไปไม่ได้ที่จะเป็นเหตุลูกกลมจากจุดเดียว
แต่ถ้าเป็นการสั่งการจากผู้เล่นระดับสูงของกิลด์ศาสตราวุธก็มีความเป็นไปได้สูง แต่...

พวกเขามีจุดประสงค์อะไรกันนะ”

คำวิเคราะห์ของนางฟงทำให้ทุกคนต้องหันมามองหน้ากัน ต่างคนก็เดาทางไม่ออก กิลด์ศาสตร์อาวุธมีจุดประสงค์อะไรแอบแฝง เพราะการโจมตีกิลด์เจ็ดตำลึงไม่ใช่เรื่องดีสำหรับพวกเขาสักนิด

“เป็นคำสั่งของกิลด์อวตารหรือเปล่า” เทพกระบี่เวรตะไลตั้งประเด็นใหม่

“เพื่ออะไรล่ะ เป้าหมายของกิลด์อวตารคือกิลด์ FOX การโจมตีกิลด์เจ็ดตำลึงมีแต่จะทำให้ต้องรับศึกหลายด้านมากขึ้น ไม่มีประโยชน์สำหรับพวกเขาเลย” จอมปราชญ์อาวุธเอ่ยแย้ง

“อย่าเดากันไปเลย พวกเราคอยดูสถานการณ์ห่างๆ ดีกว่า การขัดแย้งของพวกเขาล้วนเป็นผลดีต่อพวกเรา” นางฟงกล่าวขึ้น

“กิลด์เจ็ดตำลึงจะโต้ตอบไหมนะ” เทพกระบี่เวรตะไลถาม

“ตามหลักก็น่าจะโต้ตอบบ้าง เพื่อรักษาศักดิ์ศรีของกิลด์” นางฟงตอบยิ้มๆ

ทันใดนั้นเอง ภายในเมืองก็เกิดเสียงระเบิดติดต่อกัน เทพกระบี่เวรตะไลกับจอมปราชญ์อาวุธรีบเคลื่อนร่างไปติดหน้าต่าง กลุ่มควันที่เกิดขึ้นทำให้ทั้งสองรู้ได้ไม่ยากว่าตำแหน่งไหนเกิดเรื่องขึ้นแล้ว

“ดูเหมือนกิลด์เจ็ดตำลึงกำลังตอบโต้กลับ” จอมปราชญ์อาวุธกล่าว

ติกัษณาการกิลด์เจ็ดตำลึง

การโจมตีของกิลด์ศาสตร์อาวุธทำให้เทพเงินทองต้องเปิดประชุมฉุกเฉินทันทีที่กลับมาถึงเมือง เรื่องราวที่เกิดเมื่อวาน ทรัพย์สินารีได้รายงานให้เขาทราบอย่างละเอียด

เทพเงินทองไม่ยอมให้เกิดปัญหาต่อสถาบันปลายจนเกินไป จึงสั่งให้สี่ตาและใต้เท้าไปควบคุมนิมโและเค็แมนมาที่กิลด์ก่อน ส่วนผู้เล่นที่เหลือเพียงตั้งประจันหน้าไว้รอคำสั่งเบื้องบนอีกที

“หัวหน้าคิดว่ามันตั้งใจโจมตีพวกเราไหม” ทรัพย์สินันต์ถาม

“ดูจากแผนที่เมืองจงหนาน ฉันมีความเห็นเช่นเดียวกับทรัพย์สินารี พวกเขาตั้งใจโจมตีพวกเราแน่ๆ เพียงแต่โจมตีและรีบถอนกำลัง หลังจากนั้นก็ปล่อยให้ฝ่ายเราโจมตีตอบโต้กลับอย่างหนักหน่วง” เทพเงินทองตอบ

“พวกมันคิดจะทำอะไร” ทรัพย์สินันต์ถามต่อ

“หลุมพราง” บัณฑิตหน้าเงินกล่าวขึ้น ทำให้ทุกคนพากันนั่งเสียบและหันไปมองร่องหัวหน้ากิลด์ที่นั่งหลับตาใช้ความคิดราวกับขงเบ้ง

ทรัพย์นารีหันตักปากจึงกล่าวต่อไปว่า “หลุมพราง? ร่องหัวหน้าตั้งใจพูดหรือเปล่าอธิบายให้ฟังหน่อย”

“ไม่มีคำอธิบาย ชื่อเพลงใหม่ฉัน เปะปะละ เพิ่งคิดออกเมื่อกั๊นเอง” บัณฑิตหน้าเงินตอบ เล่นเอาทั้งห้องประชุมอึ้งกันหมด

ทรัพย์นารีเลิกสนใจบัณฑิตหน้าเงิน หันไปกล่าวกับเทพเงินทองว่า

“มันเป็นหลุมพรางที่จะให้ทางเราโจมตีแน่นอนน เพียงแต่เราไม่รู้จุดประสงค์ของพวกมัน”

“มันจะเกิดขึ้นอีกหรือเปล่า” เทพเงินทองถาม

“มีความเป็นไปได้สูง มันจะเกิดขึ้นอีก ควรสั่งให้พวกเรารวังตัวไว้ให้มากกว่า”

ทรัพย์นารีแนะนำ

“ถ้าเราเปิดศึกกับพวกเขาละ” เทพเงินทองถามต่อ

ทรัพย์นารีส่ายหน้าพลางกล่าวว่า “การเปิดศึกกับกิลด์ศาสตร์อาวุธในเวลาที่พักเขาแข็งแกร่งและมีกำลังหนุนที่ยังไม่เปิดเผย ไม่สมควรอย่างยิ่ง แม้เราจะมีโอกาสชนะ แต่ก็จะสูญเสียหนักเช่นกัน”

“เธอกำลังจะบอกให้พวกเราอยู่เฉย?” เทพเงินทองถาม

ทรัพย์นารีพยักหน้าแล้วกล่าวว่า “ไม่ใช่! หัวหน้าต้องเข้าใจก่อน ประเทศไม่ได้ถูกรอดด้วยการทำสงคราม แต่อยู่รอดได้ด้วยวิธีการ กิลด์เราก็เช่นกัน แม้กิลด์เราจะแข็งแกร่ง แต่ก็ใช่อำนาจจัดการถล่มกิลด์ศัตรูที่แข็งข้อเลยไม่ได้ เพราะเราต้องคำนึงผลลัพธ์ที่ตามมาด้วย วิธีที่ดีที่สุดเวลานี้ก็คือ ต้องหยั่งดูท่าที่ฝ่ายตรงข้าม พวกเราต้องหาข้อมูลให้ได้ว่าพวกเขา กำลังคิดจะทำอะไร”

ทรัพย์นารีหยุดเล็กน้อย ก่อนกล่าวต่อไปว่า

“ถ้าพวกเขาคิดกำจัดพวกเราจริง พวกเราจะถล่มพวกเขาให้ยับ แต่ถ้าพวกเขามีแผนอยู่เบื้องหลัง และไม่ได้ตั้งใจจัดการกับพวกเรา อย่างนั้นพวกเราจะตอบโต้ตามสมควร แต่ในขณะเดียวกัน เราจะหาช่องโหว่และจุดอ่อนของพวกเขาด้วย เมื่อเวลาที่เหมาะสมมาถึง เราจะเป็นฝ่ายบุกตะลุยชำระแค้น โดยเราไม่จำเป็นต้องสูญเสียมากมาย”

เทพเงินทองพยักหน้าช้าๆ ก่อนจะกล่าวขึ้นว่า “ฉันเห็นด้วยกับเธอ ทรัพย์นารี

การปุมปามบุกโจมตีเป็นแผนการขั้นแล้ว ทรัพย์สินอันดี นายไปบัญชาการกองทัพฝ่ายเราให้โจมตีตอบโต้พอเป็นพิธีเท่านั้น ถ้าฝ่ายตรงข้ามไม่ได้ฆ่าใคร ไม่จำเป็นต้องฆ่าฝ่ายตรงข้าม”

“ครับหัวหน้า” ทรัพย์สินอันดีกล่าวรับคำจบ ก็รีบออกจากห้องประชุมไป ส่วนทางกับสี่ตา ไต้หล่า นิโม และคีแมน ซึ่งกำลังเดินเข้ามา

พอนิโมเข้ามาในห้องประชุมก็โวยวายทันที “หัวหน้าเรียกพวกเรากลับมาทำไม มันห้ามกันแบบนี้ต้องฆ่าให้หมด”

“นายใจเย็นๆ หน่อย” เทพเงินทองกล่าวขึ้น

“เย็น!? หัวหน้าพูดอะไร ตอนนี่สมควรจะต้องเดือดปุดๆ ถึงจะถูก” นิโมกล่าวกระแทกเสียง

“นิโม ฟังเพลงฉันทน์ร้องในใจหน่อยไหม ถ้าได้ฟัง นายจะเยือกเย็นปานน้ำแข็ง” บัณฑิตหน้าเงินกล่าวแทรกขึ้น

นิโมตาเหลือก เพลิงร้อนดับวูบทันที “ไม่ดีกว่ารองหัวหน้า ตอนนี่ฉันเย็นลงมากเลย”

คำพูดของนิโมทำให้เพื่อนคนอื่นในห้องกลั่นหัวเราะแทบตาย ยกเว้นบัณฑิตหน้าเงินที่ไม่ค่อยจะรับมุกเท่าไร

“นายนี่แปลกคนจริงๆ นิโม เดี่ยวร้อนเดี๋ยวหนาว” บัณฑิตหน้าเงินบ่นอุบ

เมื่อทุกคนนั่งเรียบร้อยแล้ว เทพเงินทองก็อธิบายให้ทั้งสี่หนุ่มฟังเช่นเดียวกับที่ทรัพย์สินนารีบอกเขา

“ทำไมต้องพะวงเรื่องเล็กน้อยแค่นี้ด้วย ถล่มมันให้ยับก็สิ้นเรื่อง” นิโมกล่าวหลังฟังจบ

“เราไม่ได้มีศัตรูแค่กิลด์ศาสตร์ราวุธนะนิโม ยังมีศัตรูที่จ้องรอคอยเวลาที่พวกเราอ่อนแออยู่อีกหลายกิลด์” เทพเงินทองอธิบายต่อ

“ฉันนั้นขอตามต่อนิดหนึ่ง ฉันสามารถตอบโต้กลับทุกครั้งเวลามันหาเรื่องพวกเราใช่ไหม” นิโมถาม

“ใช่ แต่ห้ามหนักมือเกินไป จนกว่าเราจะรู้ว่าฝ่ายตรงข้ามคิดจะทำอะไร” เทพเงินทองตอบ

“ก็ได้ ฉันจะทำตามคำสั่ง” นิโมกล่าวด้วยน้ำเสียงแข็งๆ

ทั้งหมดประชุมกันต่ออีกพักใหญ่ แต่ละคนได้รับมอบหมายให้ไปทำงานตามจุด

ต่างๆ ที่วางแผนไว้

การปะทะกันภายในเมืองของกิลด์ศาสตร์ารูธกับกิลด์เจ็ดตำลึงเกิดขึ้นได้ไม่นาน ทุกอย่างก็กลับเข้าสู่ความสงบ แต่ทุกคนรู้ว่าทั้งสองฝ่ายเผชิญหน้ากันอยู่แบบลับๆ ผู้เล่นกิลด์อื่นหลายกิลด์ต่างเชียร์ให้ทั้งสองฝ่ายรบกัน เพราะมันเป็นผลดีสำหรับพวกเขา โดยเฉพาะกิลด์ศาสตร์ารูธที่ขึ้นชื่อในการกลืนกินกิลด์อื่นๆ การที่กำลังของกิลด์ศาสตร์ารูธด้อยลงจากการรบ จะทำให้พวกเขาใช้เวลาหายใจมากยิ่งขึ้น

การปะทะกันของสองกิลด์เป็นหัวข้อถกเถียงกันในร้านน้ำชาจนถึงเย็น ปัญหาที่ผู้เล่นส่วนใหญ่สรุปได้คือ การทะเลาะกันของทั้งสองกิลด์ มีปัญหาสืบเนื่องมาจากการลักขโมย แต่ไม่มีใครบอกได้เต็มปากว่าใครเป็นคนขโมยของใครก่อน

ที่ตึกบัญชาการกิลด์ศาสตร์ารูธ ดูเหมือนว่าแผนการของฟ้าครามจะเป็นไปได้ด้วยดี เพลิดเพลินกับเวลาไม่ส่งสัยอะไรเมื่อพวกเขามีเรื่องกับกิลด์เจ็ดตำลึง ในห้องประชุมเวลานี้ มีผู้เล่นที่มาปรึกษากันสามคนเท่านั้น ได้แก่ ฟ้าคราม เกออัคคี และสมิงดำ

“แผนของเราจะได้ผลหรือ” เกออัคคีถาม

“คงต้องดูต่อไปอีกหน่อย” ฟ้าครามตอบ

“ถ้ามันบุกมาถล่มกิลด์เรา จะเป็นเรื่องยุ่งยากมากนะ” สมิงดำกล่าวด้วยน้ำเสียงเป็นกังวลนิดหน่อย เพราะกำลังคนของกิลด์เขาออฟไลน์ไปเยอะพอสมควร

“เทพเงินทองกับทรัพย์สินรีคงไม่ผลิตลามทำอะไรท่ามๆ หรอก เพราะพวกเราไม่ได้โจมตีพวกมันโดยหวังผล” ฟ้าครามให้ความเห็น

“แปลว่ามันจะไม่โจมตีเรากลับ?” เกออัคคีถามด้วยสีหน้าสงสัย

“พวกมันโจมตีกลับแน่ๆ แต่จะไม่เล่นงานพวกเราหนักเช่นกัน” ฟ้าครามตอบ

“ทำไมนายถึงคิดแบบนี้ล่ะ” เกออัคคีถามต่อ

“ฝ่ายตรงข้ามเป็นคนฉลาด ถ้าไม่รู้จุดประสงค์ที่แท้จริงของพวกเรา พวกเขาไม่เคลื่อนกำลังพลง่าย ๆ หรอก” ฟ้าครามตอบ

“พวกมันมีโอกาสรู้ไหม เราใช้พวกเขาเพื่อแก้ไขสถานการณ์ของพวกเรา” สมิงดำถามบ้าง

“ไม่น่าจะรู้หรอก ต่อให้สืบยังไงก็ยากจะรู้” ฟ้าครามตอบ

“เรื่องกิลด์อวตารละ” เกออัคคีวกเข้าสู่ประเด็นสำคัญ

“ดูจากวันนี้เพียงลงไม้ได้มาหาพวกเรา แสดงว่าเขาไม่สงสัยอะไร และพวกเขาคงคาดว่า น่าจะมีสาเหตุมาจากการต่อสู้ต่อเนื่องจากเมื่อวานนี้” ฟ้าครามตอบ

“คำนวณออกใหม่ กิลด์อวตารจะมีคำสั่งมาถึงพวกเราเมื่อไหร่” สมิ้งดำถามต่อ

“ถ้ากิลด์ FOX รีบส่งของ ไม่เกินหนึ่งสัปดาห์ คำสั่งจากกิลด์อวตารต้องมาถึงเราแน่” ฟ้าครามตอบ

เงออัคคีไม่ค่อยไว้วางใจกิลด์ที่คอยสั่งการพวกเขาเท่าไรนัก จึงกล่าวขึ้นว่า “เกิดมันบังคับให้พวกเราออกศึกจะห่างงังกันดี”

“เราจะส่งพวกที่รับเข้ากิลด์มาใหม่ไปร่วมรบแทน ส่วนกำลังหลัก เราจะตั้งประจันหน้ากับกิลด์เจ็ดตำลึงต่อไป กิลด์อวตารไม่น่าจะบีบบังคับพวกเราจนเกินไป เพราะงานสำคัญของพวกเขาที่ต้องใช้พวกเรายังมีอยู่อีกเยอะ” ฟ้าครามตอบตามแผนการที่วางเอาไว้ในใจ

“อยู่ร่วมกับประหารเทพหายหัวไปเลย ไม่รู้พวกเขาไปอยู่ที่ไหน” เงออัคคีกล่าวขึ้นลอยๆ

“พวกเขาสองคนน่าจะไปเข้าร่วมโจมตีกองคาราวานเนื้อสัตว์อสูรของกิลด์ FOX สองคนนี่ฉลาดกว่าเพียงลงมาก ถ้าพวกเขากลับมาอย่าทำพิรุณเช่นปลุกระดมคนในกิลด์ไปปะทะกับกิลด์เจ็ดตำลึงให้ทั้งสองคนเห็นเด็ดขาด” ฟ้าครามสั่งการ

“เงินบำรุงกองทัพที่พวกเราขอไป พวกเขาส่งมาให้หรือยัง” เงออัคคีถามประเดี๋ยวอื่นต่อ

ฟ้าครามพยักหน้าก่อนกล่าวว่า “กิลด์อวตารส่งมาตามจำนวนที่เราขอไปแล้ว”

“เหอะๆ กิลด์บ้านี้ มันรวยจริงๆ แหะ ขอเท่าไรก็ให้ ไม่ต่อรองลักคำ” สมิ้งดำกล่าวขึ้นลอยๆ

ฟ้าครามมองดูนาฬิกาบนผนัง เมื่อเห็นว่ามันเป็นเวลาเหมาะที่จะโจมตีผู้ไล่ล่ากิลด์เจ็ดตำลึงอีกครั้งแล้ว เขาจึงรีบสั่งงาน พร้อมกับชี้ตำแหน่งเป้าหมายในแผนที่เพื่อให้สองหนุ่มไปปฏิบัติ

ห้องพักของฉางฟง

เวลานี้ซินเวียกำลังนั่งทำหน้าแข็งๆ อยู่บนโซฟา เนื่องจากเธอได้ใช้เงินจำนวนมากพอสมควรในการสั่งซื้อเมล็ดพันธุ์ดอกไม้จากเมืองหนาว แต่พอกลับมาที่ห้อง ฉางฟงกลับ

บอกเธอว่า เมล็ดพันธุ์ดอกไม้เมืองหนาวคงปลูกไม่ได้ เพราะที่นี้อากาศร้อนขึ้น

ปัญหาคือ เธอจะจัดลิขสิทธิ์ยังไง เพราะต่อให้เพาะปลูกดอกไม้ในเขตที่เมืองไซหิง เวลาจัดลิขสิทธิ์ในชื่อฉางฟง ก็อย่างไรก็ต้องส่งมาทำที่เมืองจงหนาน ซึ่งเป็นเมืองร้อนขึ้น ดอกไม้เมืองหนาวเจอสภาพอากาศแบบนี้ก็ตายเรียบ ขณะเดียวกัน...ต่อให้ฉางฟงไปเมืองไซหิงเพื่อจัดลิขสิทธิ์ดอกไม้เมืองหนาว แต่ดอกไม้เมืองร้อนที่เอาไปด้วยก็คงตายเรียบเช่นกัน มันเป็นไปได้เด็ดขาดที่จะจัดลิขสิทธิ์พร้อมกัน

“ฉางฟง ทำยังไงดี” ซินเวียถามฉางฟงที่กำลังนั่งให้ซีเรียบป้อนผลไม้

“เรื่องอะไรอะ” ฉางฟงถาม

“ลิขสิทธิ์ดอกไม้เมืองหนาวไง” ซินเวียตอบ

“เธอให้เลี้ยวหลงเปาจจัดลิขสิทธิ์ก็สิ้นเรื่อง ยังไงเข้าปากก็ไม่โกงเธอหรอกนะ” ฉางฟง

ตอบ

ซินเวียถอนหายใจ ก่อนจะกล่าวขึ้นว่า “ฉันอยากได้พันธุ์ดอกไม้เป็นลิขสิทธิ์ของพวกเขาทั้งหมดนี้”

“เธอก็เข้าใจเหตุผลที่ฉันอธิบายไปแล้ว เป็นไปไม่ได้เลยที่จะจัดลิขสิทธิ์พร้อมกัน” ฉางฟงยังคงใช้เหตุผลกับซินเวียอีกครั้ง เพื่อเธอจะยอมเข้าใจบ้าง

“มันต้องมีหนทางสิ” ซินเวียกล่าวขึ้น

“มันเป็นไปไม่ได้หรอกซินเวีย ตัดใจเสียเถอะ” ฉางฟงพยายามเกลี้ยกล่อมต่อไป

“ฉางฟงจะเอาผลไม้่อีกไหม เตี่ยซาหมินไปหยิบในตู้เย็นมาเพิ่มให้ละ” ซาหมินกล่าวแทรกขึ้น

ฉางฟงยังอยากกินของหวานเย็นๆ อยู่จึงกล่าวขึ้นว่า “ขอแต่งโมกับแอปเปิลก็แล้วกัน”

“ละ” ซาหมินกล่าวจบก็วิ่งจู่ดไปยังตู้เย็นในห้องครัว

ซินเวียซึ่งนั่งคิดอะไรเพลินๆ อยู่ รู่ๆ ก็ตาเบิกโต หันมามองฉางฟง ก่อนจะลุกขึ้นกระโดดโลดเต้นภายในห้อง “ฉันคิดออกแล้ว! ฉันคิดออกแล้ว!”

“เธอคิดอะไรออก” ฉางฟงถามด้วยสีหน้าสงสัย

“ฉันจะเอาดอกไม้เมืองหนาวมาปลูกในตู้เย็น” ซินเวียพูดด้วยน้ำเสียงยินดี

ฉางฟงตกตะลึงไปเช่นกัน เขาไม่ได้นึกถึงตู้เย็น ในเมื่อดอกไม้สามารถปลูกในขวดได้ ก็เป็นไปได้ที่จะปลูกในตู้เย็นโดยไม่เหี่ยวตาย

“มันจะเกิดเป็นดอกไม้ใหม่ ฉางฟง” ซินเวียถาม สีหน้าเธอเปี่ยมความหวังสุดๆ
 “มีความเป็นไปได้กาลิเปออร์เซ็นต์”

“เยี่ยม เอะๆๆ ปลูกในตู้เย็น ความคิดฉันคนเดียวนะเนี่ย” ซินเวียพูดกับตัวเอง
 ลักพักก็วิ่งไปที่ตู้เย็น ก่อนจะย้อนกลับมาหาฉางฟงอีกครั้ง

“ฉางฟง ทำไมซองกินในตู้เย็นเราเยอะแบบนี้ละ แล้วฉันจะมีพื้นที่วางขวดได้ไง”

ฉางฟงหัวเราะก่อนกล่าวว่า “ไม่เห็นยาก เธอก็ไปขอยืมใช้ตู้เย็นที่ห้องของอาจารย์กับ
 โลงจิงลี ในตู้เย็นของสองคนนั้น นอกจากขวดน้ำแล้ว ฉันก็ไม่เห็นสองหนุ่มนั่นใส่อะไรเข้าไป
 เลย”

“เยี่ยม! ฉันไปยืมตู้เย็นเพื่อเคลียร์พื้นที่ก่อนดีกว่า” ซินเวียกล่าวจบก็เผ่นออกไป
 จากห้องอีกครั้ง

ฉางฟงปล่อยให้ซีเรียปอกเปลือกแอปเปิลกับซามีน ส่วนตัวเองเดินไปยังริมหน้าต่าง
 ที่อยู่ไม่ไกลนัก ฉางฟงมองออกไปนอกหน้าต่าง แล้วก็อดยิ้มบางๆ ออกมาไม่ได้

“เวลาสนุกใกล้เริ่มแล้วสินะ”

ในคำคืนนี้ กิลด์ศาสตร์วูระปะทะกับกิลด์เจ็ดต่าถึงสามครั้ง มีผู้ไปจุดใหม่ไม่กี่คน

การปะทะส่วนใหญ่เป็นผู้เล่นระดับต่ำๆ ของทั้งสองกิลด์ ความเสียหายจึงไม่มากมายนัก
 ผู้เล่นระดับสูงของกิลด์ทั้งสองที่ปะทะกันมีเพียงเจ้าออคคิกับนิโม แต่ไม่มีใครบาดเจ็บหนัก
 เข้าวันใหม่ ฉางฟงยังคงฉายเดี่ยวไปนั่งดื่มกาแฟที่ร้านเดิม จุดประสงค์ของเขาคือ
 มาพบทรัพย์นาร์นั่นเอง แต่เขาไม่คาดหวังอะไรมากนัก เพราะไม่ได้นัดล่วงหน้า และไม่คิด
 จะนัดด้วย งานนี้จึงอาศัยโชคอยู่บ้าง

ฉางฟงนั่งกินปาท้องโก้กับไข่ลวกได้ไม่นาน ที่นั่งฝั่งตรงข้ามก็มีร่างของหญิงสาว
 คนหนึ่งเดินมานั่งลง เธอไม่ใช่ใครที่โชน ทรัพย์นาร์นั่นเอง วันนี้สีหน้าเธอดูเครียดๆ ฉางฟง
 จึงหยิบถ้วยและรินน้ำชาหอมกรุ่นส่งให้เธอ

“สีหน้าเธอเหมือนกำลังอมเมืองจงหนานไว้ทั้งเมือง มีความทุกข์อะไรนักหนา”
 ฉางฟงถาม

ทรัพย์นารีไม่เกรงใจ หยิบถ้วยน้ำชาขึ้นมาจิบพร้อมกับพนมมหายใจออกมา “ฉัน
 เครียด เพราะฉันยังรู้ความต้องการของฝ่ายตรงข้ามไม่ได้”

“เธอหมายถึงฉันหรือ” ฉางฟงถามยิ้มๆ

“ไม่ใช่ นายทรอก ช่วงนี้ฉันงดสืบเรื่องนายชั่วคราว” ทรัพย์นารีตอบ แล้วหยิบปาห่องโก๋ของนางฟงไปกินบ้าง นางฟงสั่งไซ่ลวกมาสองแก้ว จึงส่งให้เธอไปหนึ่งแก้ว

“ฉันเธอก็คงหมายถึงกิลด์ที่กำลังเล่นละครกันอยู่ตอนนี้สินะ” นางฟงกล่าวยิ้มๆ ทรัพย์นารีตาโต เธอหรีตามองนางฟงที่นิ่งจิบกาแพร้อนๆ พลางกล่าวว่า “นายรู้ด้วยหรือ พวกนั้นแกล้งโงมตี”

นางฟงใช้นิ้วชี้ฎกับปลายจุมูก ก่อนกล่าวว่า “จากบทวิเคราะห์ที่เธอเล่าให้ฟังครั้งก่อน บวกกับตาที่ยังไม่บอด หูที่ยังไม่หนวก ฉันจึงพอจะอ่านออกอยู่บ้าง การโงมตีบาที่แบบนั้นมันเป็นละคร”

“นายรู้้อะไรอีก” ทรัพย์นารีถามต่อ

นางฟงส่ายหน้าแล้วกล่าวว่า “การจะวิเคราะห์ต้องมีข้อมูลเป็นลำคัญ ฉันไม่ได้มีข้อมูลลึ้กๆ อย่างเธอ จึงทำได้เพียงวิเคราะห์ในวงจำกัด นอกจากเธอจะเล่าในส่วนที่เธอสืบทราบมาให้ฉันฟังเพิ่ม”

ทรัพย์นารียกมือทั้งสองประสานที่คาง ยิ้มให้นางฟง แล้วกล่าวว่า “นายเหมือนกำลังล้วงข้อมูลจากฉันเลย”

นางฟงแบมือพลางกล่าวว่า “ฉันแค่ตอบคำถามเธอ”

ทรัพย์นารีดวงตาเป็นประกายขณะกล่าวว่า “นายรู้จักใช้คำพูดนะ แต่ถึงฉันบอกข้อมูลนายไป ก็ไม่เสียหายอะไรหรอก ฝ่ายฉันสืบรู้มาว่า กิลด์ที่หนูนอยู่เบื้องหลังของคัทรูคือกิลด์อวตาร กิลด์นี้ไม่รู้ว่ารำรวยมาจากไหน มันสนับสนุนทั้งกำลังทรัพย์และกำลังอาวุธให้แก่กิลด์ศาสตราวุธเต็มที ชาวครีกโครมในช่องสื่อสารที่มีการปล้นกองคาราวานขนเนื้อของกิลด์ FOX ในวันที่กิลด์ศาสตราวุธกับกิลด์ของฉันทะกััน จากข้อมูลข่าวเชิงลึ้กที่พวกเราสืบได้มา เป็นฝีมือกิลด์อวตาร”

นางฟงยอมรับว่าข่าวของฝ่ายตรงข้ามแม่นยำมาก แต่เขาก็ยังแกล้งไม่รู้เรื่องรู้ราวขณะกล่าวว่า “กิลด์อวตารมาเกี่ยวอะไรด้วย”

ทรัพย์นารีถอนหายใจแล้วกล่าวว่า “ไม่เกี่ยวได้ไ้ การโงมตีกิลด์ฉันอาจเป็นคำสั่งของกิลด์อวตารก็ได้ เพราะช่วงนี้กิลด์ศาสตราวุธมันสูบเอากิลด์อื่นๆ เข้าไปเป็นพวกหลายกิลด์แล้ว เป้าหมายต่อไปอาจเป็นกิลด์ฉันทก็ได้”

“พวกเขาโงมตีกิลด์ FOX ทำไ้” นางฟงยังเนียนถามต่อ ั้งๆ ที่รู้้อยู่แล้ว แต่เขาจะแสดงว่ารู้มากไ้ได้

“จากสายลับที่ทราบข่าวมา พวกเขาบอกว่า กิลด์อวตารแยกออกจากกิลด์ FOX เหตุผล...ก็เนื่องจากพวกเขาต้องการผลิตเนื้อสัตว์อสูรขายส่งในตลาดเอง แต่ตลาดส่วนใหญ่ยังคงเป็นของกิลด์ DEVIL และเพื่อจะได้ออร์เดอร์การผลิตเต็มเม็ดเต็มหน่วย กิลด์อวตารจึงต้องตัดแข้งตัดขาผู้บ่อนเนื้อสัตว์อสูรให้กิลด์ DEVIL อย่างกิลด์ FOX” ทรัพย์สินารีอธิบายต่อ แต่ไม่ได้คาดหวังอะไรจากฉางฟงนัก

“ขอถามเรื่องเดิม สายลับของเธอเห็นมากับตาหรือ ว่ากิลด์ FOX ถูกกิลด์อวตารโจมตี” ฉางฟงถามอีก

“ฉันไม่ได้ถามเขาลึกลับ แต่ทำไมต้องเห็นด้วยละ เรื่องง่ายๆ แบบนี้มีข้อมูลนิดหน่อย ก็ทำได้แล้ว กิลด์ FOX กับกิลด์อวตารจัดข้อกันอยู่ เมื่อกิลด์ FOX ถูกปล้นเนื้อ ยังไงก็เป็นฝีมือของกิลด์อวตารอยู่แล้ว และพวกที่ตายไปญาติใหม่ของกิลด์ FOX ก็มีผู้เล่นระดับ 65 ด้วย ซึ่งคนเหล่านี้ไม่ใช่กิลด์ไหนจะฆ่าพวกเขาได้ง่ายๆ” ทรัพย์สินารีตอบและให้ข้อมูลฉางฟงเพิ่มเติม โดยเธอไม่รู้ว่ฉางฟงรู้เยอะกว่าเธออีก

ฉางฟงยิ้มเล็กน้อยก่อนกล่าวขึ้นว่า “งั้นเธอก็น่าจะแยกได้แล้ว เป็นไปไม่ได้ที่กิลด์อวตารจะมีคำสั่งให้กิลด์ศาสตร์ารูจโจมตีกิลด์เจ็ดต่าลิ่งในวันเดียวกับที่พวกเขาปล้น ถ้าคิดในแง่นี้จะพบว่ากิลด์ศาสตร์ารูคงจะดำเนินการเอง”

“ไม่! ข้อสันนิษฐานนี้ยังอ่อนข้อมูลไป” ทรัพย์สินารีกล่าวขึ้น

“ฮ่าๆ การคิดลึกไปก็ไม่ดีนักหรือทรัพย์สินารี เธอเคยได้ยินคำกล่าวที่ว่า ‘อยู่แดนไกล ใจออกห่าง ปากว่าอย่าง ทำอีกอย่าง’ หรือเปล่า” ฉางฟงตอบแล้วหัวเราะ

ทรัพย์สินารีหนึ่งคิดทบทวนคำพูดของฉางฟง ก่อนจะกล่าวขึ้นว่า “นายกำลังจะบอกว่า กิลด์ศาสตร์ารูอาจทำตามใจตัวเอง”

“ใช่ แต่ก็ไม่รู้อยู่ที่ว่าพวกเรามีจุดประสงค์อะไรถึงเล่นละครบทนี้” ฉางฟงตอบ

“นายคิดว่าพวกเขาคิดจะโจมตีกิลด์ฉันจริงๆ จังๆ ไหม” ทรัพย์สินารีถามต่อ แม้เธอจะมีคำตอบอยู่ในใจแล้วก็ตาม

“เธอให้ข้อมูลฉันมาแล้ว กิลด์ศาสตร์ารูกลืนกินกิลด์อื่นๆ มาหลายกิลด์แล้ว ดังนั้นในอนาคต กิลด์ของเธอก็มีความเป็นไปได้ที่จะถูกกิลด์ศาสตร์ารูกลืนกินไปเช่นกัน เธอเป็นคนฉลาดน่าจะอ่านเกมไว้เรียบร้อยแล้ว ควรจะทำอะไร คงไม่ต้องไปฉันที่ระดับต่ำกว่า 10 มาสอนเธอว่ายนน้ำหรือมั้ง” ฉางฟงตอบด้วยน้ำเสียงสบายๆ

ทรัพย์สินารีมองฉางฟงอยู่นาน ก่อนกล่าวขึ้นว่า “นายฉลาดจนน่ากลัว”

“ฮ่าๆๆ เธอคิดไปเองมากกว่า ฉันแค่พูดตามที่เธอให้ข้อมูลมา” ฉางฟงตอบยิ้มๆ

“นายไม่คิดจะเข้ากิลด์ดูบ้างจริงๆ หรือ” ทรัพย์สินนารีถาม

“หมายถึงกิลด์ของเธอแหละหรือ” ฉางฟงถามตรงๆ เมื่อทรัพย์สินนารีพยักหน้าหงึกๆ

ฉางฟงก็หัวเราะแล้วกล่าวว่า “ไม่เอาหรอก ฉันอยู่ของฉันแบบนี้ดีแล้วละ”

ทรัพย์สินนารีเห็นพลุสัญญาณประชุมถูกจุดขึ้นไปบนท้องฟ้าพอดี จึงหันมามอง ฉางฟงพลางกล่าวว่า “ฉันไปประชุมก่อนนะ”

“ตามสบาย” ฉางฟงตอบ

ทรัพย์สินนารีกล่าวขอบคุณเรื่องไขว่lovak ก่อนจะเห็นร่างลงจากชั้นสอง ฉางฟงปรายตามองเงาหลังของเธอที่ปลิวหายจากไป ก่อนสองตาจะเปล่งประกายวาวโรจน์

“เธอมีหนทางเลือกไม่มากนักหรือทรัพย์สินนารี ไว้ฉันจะขีดเส้นทางให้เธอเดินดีๆ ก็แล้วกัน ฮีๆๆ”

หลังจากเสียเวลาเตรียมงานอีเวนต์อยู่พักใหญ่ ในที่สุดวันงานก็มาถึงจนได้

โชคดีที่จุดปะทะกันของกิลด์คาสตราวุกกับกิลด์เจ็ดตำลึงอยู่คนละด้านกัน งานอีเวนต์จึงไม่เจอโรคเลื่อนไปเรื่อยๆ

เนื่องจากมีผู้เล่นหนีออกจากเขตที่มีการปะทะกัน งานอีเวนต์ไปโมตสินค้าอาหารสัตว์อสูรของฉางฟงจึงพลุก มีผู้เล่นมาดูเทียบ นอกจากนี้ยังมีผู้เล่นมาขอตั้งบู๊ทขายของกันเต็มไปหมด พ่อค้าหัวใสบางคนเปลี่ยนมาขายสินค้าที่ใช้ตกแต่งสัตว์อสูรเพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ ซึ่งก็ขายดิบขายดี

พริตตี้พร้อมกับสัตว์อสูรคู่ใจของพวกเขาถูกจัดไว้ตามตำแหน่งต่างๆ ได้รับความสนใจจากหนุ่มๆ มาก ดังนั้นผู้มาเที่ยวงานจึงมีผู้เล่นหนุ่มๆ มากกว่าหญิงสาว

อาหารสัตว์อสูรถูกขนมาเติมส่วนที่ขายออกไปอย่างต่อเนื่อง ผู้เล่นกิลด์แฮมเมอร์และกิลด์พยัคฆ์หลับต้องทำงานหามรุ่งหามค่ำ เพราะดูจากจำนวนที่ลดลงฮวบฮาบของสต็อกอาหารสัตว์ มีความเป็นไปได้ว่าอีกไม่นานอาจขาดตลาด ดังนั้นทั้งสองกิลด์จึงทุ่มกำลังคนผลิตตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมง และมีการสับเปลี่ยนคนทำงานตลอด

ฉางฟงเดินชมงานอยู่ชั่วโมงกว่าๆ ก็กลับห้องพัก วันนั้นชินเวียอาร์มอนด์เป็นพิเศษ เนื่องจากเงินที่ลงทุนไปมากมายมันเริ่มถอนทุนกลับมาอยู่ในกระเป๋าคืออีกครั้งแล้ว ช่วงนี้เป็นช่วงขาขึ้น มีเงินไหลเข้ามาในบัตรของฉางฟง ทำให้การสร้างวังของเขามีความคืบหน้า

ไปอีกก้าวใหญ่

ฉางฟงไม่เคยเห็นวังที่ซินเวียสร้าง มีแต่เหล่าภูตที่รู้ตำแหน่งสร้างวังของซินเวีย พวกเธอจึงขอยืมการ์ดดวงตาแห่งจอมมารไปส่องดูกันทุกวัน

ซินเวียซื้ออาหารขึ้นมากินข้างบนด้วย ทำให้ทุกคนไม่ต้องไปหาอาหารกลางวันกันในตลาด

ระหว่างกินอาหารฉางฟงก็กล่าวขึ้นว่า “ซินเวีย เรื่องให้ไปสืบข่าวเป็นยังไงบ้าง”

“คนของกิลด์อวตาร ยังไม่มีความเคลื่อนไหว และในเมืองก็มีคนของกิลด์อวตารอยู่น้อยนิด พวกยอดยุทธ์ของกิลด์ยังไม่มีการเคลื่อนไหวในเมืองจงหนานเลย” ซินเวียตอบ

“อืม...นั่นก็น่าใจร้อยเปอร์เซ็นต์แล้ว การโจมตีกิลด์เจ็ดกำลังไม่น่าจะเกี่ยวกับกิลด์อวตาร” ฉางฟงกล่าวขึ้น หลังจากนั้นคิดเล็กน้อยก็กล่าวต่อไปว่า “ทางด้านบิงบิง มีข่าวหรือยัง”

“สอบถามมาแล้ว กิลด์ศาสตราวุธไม่มีความเคลื่อนไหวในจุดที่พวกเขาเคยคิดซุ่มโจมตีผู้เล่นกิลด์ FOX” ซินเวียตอบ

“แปลกจริงๆ แะ จากข่าวที่ได้จากบิงบิง เธอได้บอกว่า อีกสองวันกิลด์ FOX จะเริ่มขนส่งเนื้อสัตว์อสูรล็อตใหม่ แต่ทำไมกิลด์ศาสตราวุธจึงไม่มีการเคลื่อนไหวใดๆ” ฉางฟงตั้งข้อสงสัย

“เธอเห็นกับตาไหมซินเวีย พวกกระดပ်สูงของกิลด์ศาสตราวุธ เช่น ฟ้าคราม เงออัคคี กับสมิงดำ อยู่ที่เมืองจงหนานครบทุกคน” ฉางฟงถามต่อ

“เห็นกับตาสี” ซินเวียยืนยัน

“แสดงว่า...การโจมตีครั้งต่อไปอาจไม่มีกิลด์ศาสตราวุธรวมด้วยเหมือนครั้งที่แล้วแบบนี้เราจะรู้ได้ยังไงว่ามันจะโจมตีจุดไหน”

ฉางฟงกล่าวด้วยน้ำเสียงเซ็งๆ อยู่บ้าง เพราะเขาอุตส่าห์ตั้งความหวังว่าจะแอบสะกดรอยคนของกิลด์ศาสตราวุธ เพื่อวางแผนเตรียมตอบโต้กิลด์อวตารกลับ แต่เมื่อกิลด์ศาสตราวุธไม่เคลื่อนไหว เขาก็ได้แต่รอตั้งรับอย่างเดียว

“เหลือแค่สองวัน นายจะเอาอย่างไรต่อ” ซินเวียถาม

“เธอจับตาดูคนของกิลด์ศาสตราวุธและหาข่าวต่อไป ส่วนคืนนี้นั้นจะลองส่งฟิงเกอร์ไปหาข่าวในกิลด์ศาสตราวุธดูสิกรอบ เผื่อจะพลุได้ข่าวมาบ้าง” ฉางฟงออกคำสั่ง

“ฉันว่าเสียเวลาเปล่านะฉางฟง เพราะกิลด์ศาสตร์อาวุธกำลังปะทะกับกิลด์เจ็ดตำลึงอยู่ พวกมันคงไม่มีเวลาไปทำอย่างอื่นหรอก” ซินเวียกล่าวยิ้มๆ

“ฉันไม่ตั้งใจหรอกซินเวีย จนกว่าการขนส่งเนื้อสัตว์อสูรจะเริ่มขึ้น” ฉางฟงตอบด้วยน้ำเสียงจริงจัง

“ตามใจ” ซินเวียกล่าว จากนั้นก็ลุกเดินไปที่ตู้เย็น หยิบเอาขวดดอกไม้เมืองหนาวออกมาอวดฉางฟง พอเขารับไปดูก็พบว่ามันเกิดเป็นฟุ้มแล้ว เพียงแต่ยังไม่เปิดดอก

“การเติบโตของมันเป็นอย่างไร” ฉางฟงถาม

“จากที่บันทึกก็เหมือนกับดอกไม้สายพันธุ์อื่นๆ เพียงแต่มันต้องการความเย็นเท่านั้น” ซินเวียตอบ

“ในหนังสือบอกไว้หรือเปล่าว่ามันจะออกดอกเมื่อไหร่”

“พรุ้งนี้น่าจะเห็นดอกเล็กๆ แล้วละ” ซินเวียตอบ

“คิดไว้หรือยังๆ ถ้าจดลิขสิทธิ์แล้ว เธอจะวางแผนการผลิตและการขายอย่างไร”

ฉางฟงถามอย่างเป็นทางการ

ซินเวียส่ายหน้าพลางกล่าวว่า “ฉันยังไม่ได้คิด กำลังจะปรึกษานายพอดี้”

“แผนการผลิตและการขาย ไว้หลังพวกเราเดินทางไปชายแดนดีกว่า ส่วนการจดลิขสิทธิ์ พรุ้งนี้พวกเราไปตกลงกับ NPC ตามร้านต่างๆ ดู ถ้าเงื่อนไขไหนเข้าเกณฑ์ที่ดีที่สุด เราจะเลือกที่นั่นเป็นจุดจัดจำหน่าย” ฉางฟงตอบ

“ก็ดีเหมือนกัน ถ้าผลิตในช่วงเวลาที่ฉันไม่อยู่ ฉันคงไม่ค่อยสบายใจเท่าไร”

ซินเวียตอบ ก่อนจะหยิบขวดในมือของฉางฟงเอากลับไปเก็บไว้ในตู้เย็นเหมือนเดิม

เกือบสี่ทุ่ม ฉางฟงในชุดนินจาสีดำเริ่มใช้สปีดฟรอนต์แล้วทะยานร่างออกจากห้องพัก หายไปกับความมืด ไม่นานก็มาปรากฏตัวบนตึกสูงห่างจากกิลด์ศาสตร์อาวุธไม่กี่โกลน

ฟิงเกอร์ที่เกาะบนไหล่ฉางฟงกล่าวว่า “นายกำลังมองอะไร”

“คนที่เดินบนถนน เขาคือสมิงดำ” ฉางฟงตอบ

“อ้าว! มันไม่ได้อยู่ในห้องประชุม พวกเราก็กินเสียเที่ยวนะสิ” ฟิงเกอร์ตอบอย่างผิตหวัง เพราะมันได้รับคำสั่งจากฉางฟงให้มาฟังคำสั่งหนาของสมิงดำ ฟ้าคราม และเงาอัคคี

นางฟงนั่งคิดเล็กน้อยก่อนกล่าวว่า “เรายังทำตามแผนเดิม ขอแค่ได้ยื่นฟ้าคราม
คุยกับเจ้าอัคคี ก็ยังเป็นเบาะแสได้ รีบไปเถอะฟิงเกอร์ ก่อนที่การปะทะกับกิลด์เจ็ดตำลึง
จะเกิดขึ้นอีกครั้ง”

ฟิงเกอร์พยักหน้าหงิกๆ ชั่วพริบตาเมื่อกบิลด์จากโหล่งผิงหายไปในความมืด

ห้องประชุมของกิลด์ศาสตราวุธ

เวลานี้ฟ้าครามกับเจ้าอัคคีกำลังวางแผนสู้รบกับกิลด์เจ็ดตำลึง เมื่อมีคนเดินเข้ามา
ในห้องเพิ่ม พวกเขาจึงเงยหน้ามอง

“มีคำสั่งมาแล้ว” เพยหลงกล่าวขึ้น

“คำสั่งอะไร” เจ้าอัคคีถามด้วยน้ำเสียงไม่พอใจ

“คำสั่งให้พวกนายไปชุมนุมโจมตีกองคาราวานขนเนื้อสัตว์อสูรที่ชายแดน” เพยหลง

ตอบ

ฟ้าครามแก้มงทำสีหน้าเคร่งเครียด ก่อนจะกล่าวขึ้นว่า “นายก็เห็นอยู่ว่าพวกเรา
กำลังสู้กับกิลด์เจ็ดตำลึง จะให้ทิ้งไปได้ยังไงกัน เอาแบบนี้ดีไหม ฉันจะส่งยอดฝีมือตาม
จำนวนที่พวกนายต้องการไปร่วมงานแทนพวกฉัน”

เพยหลงแสดงสีหน้าไม่พอใจขณะกล่าวว่า “นี่เป็นคำสั่งของหัวหน้าใหญ่นะ”

“แล้วยังไง ถ้ากิลด์ฉันเพิ่งไประหว่างไปช่วยพวกนาย ใครจะรับผิดชอบ” ฟ้าคราม

ย้อนถาม ทำให้เพยหลงทางคิ้วกระตุกขณะแค่นเสียงลอดไรฟันออกมาว่า

“กิลด์ศาสตราวุธเติบโตขนาดนี้ได้เพราะใคร นายคงไม่ลืมหรอกมัง”

“ฉันรู้ แต่นายก็มีเหตุผลบ้างสิ” ฟ้าครามตอบด้วยน้ำเสียงเย็นชาเช่นกัน

เพยหลงจ้องตากับฟ้าครามนิ่ง ส่วนเจ้าอัคคีวันนี้สงบปากสงบคำ นั่งฟังอย่างใจเย็น

“ก็ได้ ฉันจะคุยกับหัวหน้ากิลด์ดู” เพยหลงกล่าวจบก็สับตหน้าออกไปทันที

เจ้าอัคคีกวาดตามองดูฟ้าครามที่นั่งนิ่งอยู่หัวโต๊ะ ก่อนจะกล่าวขึ้นว่า “แผนเราจะ
สำเร็จไหม”

“ไม่รู้เหมือนกัน แต่ถ้าพวกเรายอมไป ก็เท่ากับเป็นหน่วยทะเลวงฟัน โอกาสตาย
และระดับลตมีสูงมาก โดยเฉพาะเจอกับสายแข็งของกิลด์ FOX” ฟ้าครามกล่าวขึ้น

“ถ้าเราหลีกเลี่ยงงานที่กิลด์อวตารสั่ง เรื่องที่พวกเขาบอกว่าจะให้สเกลแปลกๆ
หรือไม่ก็ชุดเกราะดีๆ พวกเขาจะยอมให้พวกเราอีกหรือ” เจ้าอัคคีถาม

“ไม่ต้องห่วง พวกเขาขาดพวกเราไม่ได้หรอก และครั้งนี้เราก็มีเหตุผลเพียงพอ”
ฟ้าครามตอบ

“ครั้งที่แล้วพวกเขาก็โจมตีเอง คราวนี้ทำไมไม่เลือกใช้พวกเรา” เก้าอัคริถามด้วย
น้ำเสียงสงสัย

“เพราะการขนส่งเนื้อสัตว์สุรุของกิลด์ FOX รอบนี้จะต้องเต็มไปด้วยยอดฝีมือ
กิลด์อวตารคงต้องการส่งกลุ่มยอดฝีมือไปทดสอบก่อน หลังจากนั้นค่อยลงมือเอง”
ฟ้าครามกล่าวจบก็ส่งสัญญาณมือให้เก้าอัคริเสียบเสียง เพราะหน้าห้องประชุมมีคนกำลัง
เดินเข้ามา

“หัวหน้ากิลด์เรตกลอง” เพยหลงกล่าว

“ขอบคุณ เราจะคัดเลือกส่งยอดฝีมือระดับสูงไปร่วมโจมตีอย่างเต็มที่” ฟ้าคราม
ตอบ

เพยหลงพยักหน้าแล้วกล่าวว่า “หัวหน้ากิลด์ฉันมีงานให้พวกนายทำเพิ่มด้วย เป็น
งานที่นายไม่จำเป็นต้องออกจากเมืองจงหนานไปไกลๆ”

“งานอะไร” ฟ้าครามถาม

“จับตากิลด์ DEVIL ในเมืองจงหนานไว้ ถ้าพวกมันเคลื่อนไหวเมื่อไหร่ ให้ดัก
โจมตีพวกมันระหว่างทาง หัวหน้าไม่ต้องการให้คนของกิลด์ DEVIL ไปสมทบกับกิลด์
FOX ที่ชายแดน” เพยหลงตอบ

“มันอาจปลอมตัว เราจะรู้ได้ยังไง” ฟ้าครามถาม

“ทำเท่าที่พวกนายทำได้ เน้นจับตาคนเข้าออกกิลด์ DEVIL ถ้าพบกลุ่มผู้เล่นที่
ติดต่อกับกิลด์นี้มุ่งหน้าไปหยางซุน พวกนายก็จัดการมันได้เลย” เพยหลงตอบ

ฟ้าครามนิ่งคิดเล็กน้อยก่อนกล่าวขึ้นว่า “เราจะทำงานเต็มที่”

“หึๆ อย่าพูดแต่ปากก็แล้วกัน พรุ่งนี้นายส่งกองกำลังออกเดินทางได้ เป้าหมายอยู่
ที่นี่” เพยหลงกล่าวเสียงเรียบ จากนั้นใช้นิ้วสับบัตรกระดาษที่พับเป็นจดหมายให้ลอยมาอยู่
บนโต๊ะหน้าฟ้าคราม ก่อนจะเดินออกจากห้องไป

“จะขัดข้องกับกิลด์ DEVIL ที่เมืองจงหนานจริงๆ หรือฟ้าคราม” เก้าอัคริถาม

“พวกเขา กำลังทดสอบความภักดี การปะทะกับกิลด์ DEVIL ของพวกเรา ไม่ได้
มีผลต่อการปล้นเนื้อสัตว์สุรุจากกิลด์ FOX ของพวกเขามากนัก พวกเราจะทำตามคำสั่ง
เขา อย่างน้อยยอดฝีมือของกิลด์ DEVIL ที่เมืองจงหนานก็ยังไม่เก่งเท่ายอดฝีมือจาก

กิลด์ FOX ซึ่งส่งมากับขบวนรถขนเนื้อในครั้งนี้” ฟ่ำครามตอบ
เงอ้อคคิโคลงศีรษะไปมา ก่อนจะถอนหายใจยาว

บนตึกสูง

ฉางฟงนอนรอคู้หูกอยู่เกือบชั่วโมง ฟิงเกอร์ก็บินกลับมารายงานเรื่องที่ได้ยินมาทั้งหมดให้ฟัง ชายหนุ่มนั่งฟังอย่างตั้งใจ ในที่สุดเขาก็ล่วงรู้ว่าฝ่ายตรงข้ามกำลังทำอะไร เรื่องน่าแปลกใจที่สุดก็คือ กิลด์ศาสตร์อาวุธไม่ได้แยกออกจากกิลด์อวตารดังที่เขาปักใจเชื่อ แต่เป็นกิลด์ที่เติบโตมาจากสมบัติของกิลด์อวตารเท่านั้น

“เรื่องที่ผมสืบได้มา มีประโยชน์ใหม่” ฟิงเกอร์ถาม

“มีสิฟิงเกอร์ มันทำให้ฉันกระจ่างขึ้นเยอะ” ฉางฟงตอบ

“จากบทสนทนา ดูเหมือนพวกเขาคิดจะโจมตีกิลด์ DEVIL ด้วย นายจะทำยังไงต่อ” ฟิงเกอร์เอ่ย

“พรุ่งนี้คงเรียกปิงปิงมาคุย อย่างน้อยถ้าได้เตือน พวกเขาคงไม่เกิดเรื่องร้าย”

ฉางฟงตอบ

ฟิงเกอร์ซึ่งเกาะอยู่บนไหล่ฉางฟงใช้เท้าทำความสะอาดศีรษะ แล้วกล่าวว่า “งั้นวันนี้มีอะไรทำต่อไหม”

“เราได้ข้อมูลสำคัญมาแล้ว กลับกันเถอะ” ฉางฟงกล่าวจบก็เห็นร่างลงจากตึกสูง เมื่อทำสัมผัสหลังคาโรงเตี๊ยม ร่างของเขาก็หายไปอย่างไร้ร่องรอย

บทที่ 2

กลับมาค่ายกิลด์ศาสตร์อาวุธ

แปดโมงเช้า ทุกคนถูกเรียกมารวมตัวกันที่ห้องพักของฉางฟง เพราะปิงปิงจะแจ้งข่าวร้ายของกิลด์ DEVIL ให้ทุกคนฟังพร้อมกัน

หลังจากฟังเรื่องที่ปิงปิงเล่า เทพกระบี่เวรตะไลก็ยกมือเกาศีรษะพลางกล่าวว่า “ใครโจมตีกลุ่มผู้เล่นกิลด์ DEVIL ที่จะเดินทางไปเมืองหยางซุนกันนะ”

“กิลด์ศาสตร์อาวุธ” ฉางฟงตอบ ทำให้ทุกคนหันมามองเขากันหมด

“นายรู้ได้ยังไง” จอมปราชญ์อาวุธถาม

“เมื่อคืน ฉันกับฟิงเกอร์ไปสืบข่าวที่กิลด์ศาสตร์อาวุธ พวกฉันรู้ล่วงหน้าแล้วว่าจะมีการโจมตีกิลด์ DEVIL แต่นึกไม่ถึงว่ากิลด์ศาสตร์อาวุธจะลงมือเร็วแบบนี้” ฉางฟงตอบ จากนั้นจึงเล่าเรื่องที่สืบมาได้ให้ทุกคนฟังด้วย

“กิลด์ DEVIL เมื่อเข้าใครไปจู่ตีใหม่บ้าง” จอมปราชญ์อาวุธหันไปถามปิงปิง หลังจากฉางฟงเล่าจบ

“ผู้เล่นฝ่ายบัญชี ผู้เล่นฝ่ายกองคลัง รวมสิบสองคน และยอดฝีมือคุ้มครองส่งไปยังเมืองหยางซุนอีกสิบคน” ปิงปิงตอบ

เทพกระบี่เวรตะไลถอนหายใจแล้วกล่าวว่า “ด้วยเวลาที่ฉุกเฉินทุก ฝ่ายตรงข้ามต้องส่งยอดฝีมือไปทำงาน ไม่งั้นคงฆ่าได้ไม่หมด”

“ฉันจะแจ้งเรื่องที่ฉางฟงสืบมาได้ให้เลี้ยวหลงเป่ารู้ ส่วนจะดำเนินการยังไง คงต้องรอคำสั่งอีกครั้ง” ปิงปิงกล่าวจบก็ขอตัวไปโทรศัพท์ทันที

“ฉางฟง พวกเราพอจะช่วยเหลือกิลด์ DEVIL ได้บ้างไหม” เทพกระบี่เวรตะไล

ถาม

“ได้สิ ง่ายๆ เลย” ฉางฟงตอบยิ้มๆ

“ทำยังไง” เทพกระบี่เวรตะไลถาม

“สถานที่ฝึกซ้อมของผู้เล่นกิลด์ศาสตร์อาวุธคงหาได้ไม่ยาก ขอเพียงใส่ชุดดำติดตราสัญลักษณ์กิลด์ DEVIL และบุกถล่มให้ยับ พวกเขาจะไม่บุกโจมตีกิลด์ DEVIL อีกฮ่าๆ” ฉางฟงตอบแล้วหัวเราะ ทำเอาเทพกระบี่เวรตะไลอ้าปากค้าง ทุกคนสนทนากันต่ออยู่สักพักก็เห็นปิงปิงทำหน้างงๆ เดินกลับมา

“มีอะไรหรือ ปิงปิง” ชินเวียถาม

“เสียวหลงเปาบอกให้ฉันรวบรวมยอดฝีมือกิลด์ DEVIL ประจำเมืองจงหนานบุกโจมตีรังลับของกิลด์ศาสตร์อาวุธคืนนี้ โดยให้ทั้งหมดใส่ชุดนิรจาติดตราสัญลักษณ์กิลด์ DEVIL ด้วย”

ปิงปิงพูดจบ ฉางฟงก็หัวเราะเสียงดังอีกรอบ

“เป็นไง เสียวหลงเปาก็คิดเหมือนฉัน บางครั้งเราจำเป็นต้องแสดงบโทด ประกาศให้ศัตรูรู้ว่า ฉันรู้นะ พวกนายคิดอะไรกันอยู่ ฮ่าๆๆ”

“รังลับกิลด์ศาสตร์อาวุธ เสียวหลงเปารู้ตำแหน่งแล้วหรือ” จอมปราชญ์อาวุธถาม

บ้าง

“ใช่...กว่าจะสืบรู้ก็ใช้เวลานานเหมือนกัน” ปิงปิงตอบ

“ต้องการความช่วยเหลือไหม” เทพกระบี่เวรตะไลเสนอตัว

ปิงปิงนั่งคิดเล็กน้อยแล้วกล่าวขึ้นว่า “ถ้าได้ก็ดี เพราะกลุ่มศัตรูที่บุกถล่มคนของกิลด์ DEVIL เมื่อเช้าไม่ธรรมดาเลย และฉันก็ไม่มั่นใจสักนิดว่าจะจัดการพวกเขาได้หมด”

“นั่นสินะเจอกัน พวกเราจะรอฟังคำสั่งจากเธอ” ฉางฟงกล่าวยิ้มๆ

ตลอดทั้งวัน ปิงปิงใช้คำสั่งของเสียวหลงเปาระดมพลอย่างลับๆ และเพื่อไม่ให้เกิดการสูญเสียชีวิตโดยเปล่าประโยชน์ เธอคัดเลือกเฉพาะยอดฝีมือที่ทำงานได้จริงเท่านั้น ผู้เล่นที่ผ่านการคัดเลือกจึงมีเพียง 92 คน

หลังจากรืบทราบเวลาโจมตีรังลับของกิลด์ศาสตร์อาวุธแล้ว ทุกคนก็แยกย้ายกันออกจากเมือง เพื่อไม่ให้สายสืบที่แอบแฝงเข้ามาจับตาดูเกิดความสงสัย

ตีหนึ่ง ภายใต้นุบเขาห่างจากเมืองจงหนานสี่สิบห้ากิโลเมตร ร่างมาหลายสายพุ่ง

ผ่านป่าด้วยความเร็วสูง ไม่นานร่างเงาเหล่านั้นก็มาสมทบกันกลายเป็นกลุ่มใหญ่ขึ้น

เมื่อใกล้ถึงรังลับของกิลด์ศาสตร์วูธ ปิงปิงก็ส่งสัญญาณให้ทุกคนเคลื่อนไหวช้าลง แผนการรบถูกกำหนดขึ้นล่วงหน้าแล้ว แต่ละกลุ่มจึงแยกย้ายกันทำงาน เพื่อโอบล้อมผู้เล่นกิลด์ศาสตร์วูธไว้ทุกด้าน

ฉางฟง เทพกระบี่เวรตะไล จอมปราษฎ์อาวุธ และเหล่าภูต มากันครบทีม ทุกคนเดินอยู่ด้านหลังปิงปิง ปลอบใจเธอเป็นผู้บัญชาการรบในวันนี้ เพราะเป็นเรื่องของกิลด์ DEVIL พวกเขาเป็นเพียงผู้รับคำสั่ง

“มีศัตรูไม่น้อยเลย” ฉางฟงกล่าวเบาๆ กับปิงปิง เมื่อเห็นจำนวนเต็นท์ที่ปัก

“ตามจริงศัตรูมีมากกว่านี้ แต่สายลับที่แอบจับตาวงศ์มหารายงานมาว่า ก่อนเที่ยงพวกมันได้จัดทัพเดินทางไปเมืองหยางซุนสองร้อยคน” ปิงปิงตอบ

“งั้นพวกที่เหลือยังมีเท่าไร” ฉางฟงถามต่อ

“สองร้อยห้าสิบถึงสามร้อยคน” ปิงปิงกล่าวจบก็ได้ยินเสียงนกร้อง ซึ่งเป็นสัญญาณบอกว่าพร้อมโจมตีแล้ว เธอจึงชักดาบออกจากฝักพร้อมนกร้องเสียงดัง

“บุก!!!”

เสียงร้องของปิงปิง ผู้เล่นชุดนินจาที่โอบล้อมค่ายฝึกยุทธ์ของกิลด์ศาสตร์วูธ ก็ทะยานร่วงลงสู่สนามรบในทันที ผู้เล่นของกิลด์ศาสตร์วูธที่เฝ้ายามพากันแตกตื่นตกใจแตกป่าร้องเตือนเพื่อนๆ กันใหญ่

ผู้บุกก่อนยอมได้เปรียบ ผู้เล่นกิลด์ศาสตร์วูธยังไม่ได้ออกจากเต็นท์ ก็ถูกผู้เล่นชุดนินจាកิลด์ DEVIL เช่นฆ่าเสียแล้ว เมื่อไม่มีคนสั่งการ ผู้เล่นกิลด์ศาสตร์วูธก็รับมืออย่างยากลำบาก คอนเซ็ปต์การโจมตีของในวันนี้คือ ฆ่าล้างบางทั้งหมด ดังนั้นจึงไม่มีการออมมือไว้ชีวิตผู้เล่นเด็ดขาด

ฉางฟง เทพกระบี่เวรตะไล จอมปราษฎ์อาวุธ เนฟ และอินดี้ เคลื่อนร่างไปที่ใดทุกแห่งล้วนเต็มไปด้วยเลือดเจ็มนองบนพื้น ไม่มีผู้รอดชีวิตแม้แต่คนเดียว

ซินเวียในวันนี้ยังเป็นภูตที่มีสถานะเช่นเคย เธอไม่สนใจจะฆ่าใคร เพียงสนใจอาวุธที่ศัตรูถือ ใครมีอาวุธดีๆ ซินเวียจะตามไปราวกับภูตร้ายหลอกหลอน ใครไม่ยอมส่งอาวุธให้ดีๆ เธอจะเล่นบทผีอำด้วยบาทาเหยียบหน้าอก เมื่อได้อาวุธมาแล้ว เธอก็จะพูดว่า ‘ของข้า’ จากนั้นเธอจะปล่อยศัตรูไปอย่างใจบุญ

เนฟกับอินดี้จับมือกันฆ่าอย่างบ้าคลั่ง ผู้เล่นฝ่ายศัตรูไม่ได้แข็งแกร่งมากอย่างที่

คิด จึงไม่มีใครสู้ทั้งสองได้สักคน ฉางฟง จอมปราชญ์อาวุธ และเทพกระบี่เวรตะไล ออกแรงไปไม่นาน ทั้งสามก็ถอนตัวจากสนามรบ เนื่องจากผู้เล่นกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ฝีมืออยู่ในระดับกลางๆ ผู้เล่นกิลด์ DEVIL สามารถจัดการเองได้

เกือบหนึ่งชั่วโมง ทุกอย่างก็ปิดฉากลง ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามตายไม่ต่ำกว่าสองร้อยคน หนีรอดไปได้ไม่เกินสามสิบคน กิลด์ DEVIL ตายเก้าคน บาดเจ็บเล็กน้อยเกือบทุกคน เมื่อปฏิบัติการโจมตีสายฟ้าแลบสำเร็จแล้ว ปิงปิงก็สั่งสลายตัว บนสนามรบที่เต็มไปด้วยเลือด จึงเหลือเพียงชินเวียถือคอปไฟ เดินฮัมเพลงเก็บสิ่งของที่พอจะขายได้ในค่าย

ฉางฟงเห็นว่า อีกไม่นานกลุ่มของฟ้าครามต้องเดินทางมาที่นั่นแน่ เขายังไม่อยากจะเจอกลุ่มของฟ้าครามเท่าไร จึงบอกให้ชินเวียเลิกเก็บของและเดินทางกลับห้องพัก

เพื่อไม่ให้เป็นที่สนใจของผู้เล่น ฉางฟงบอกให้ทุกคนแยกย้ายกันกลับห้องเช่นกัน พอมาถึงห้องพัก ชินเวียก็ขนเอาอาวุธออกมาหนึ่งนับ ส่วนใหญ่อาวุธที่ชินเวียได้มาเป็นหอกมากกว่าอย่างอื่น ฉางฟงจึงอดเอ่ยปากเตือนไม่ได้

“ชินเวีย หอกพวกนี้อ่าอย่าเพิ่งขายออกไปนะ”

“ทำไมล่ะ” ชินเวียหันมาถาม

“เธอขายออกไป กิลด์ศาสตราวุธก็รู้หมดสิ ว่าใครเป็นคนไปโจมตีรังลับของพวกเขา ไว้ฉันจะหาวิธีขายอาวุธให้เองก็แล้วกัน” ฉางฟงกล่าวตัดบท

ชินเวียไม่ขัด เพียงพยักหน้าหงึกๆ แล้วถามต่อ “งั้นอาวุธพวกดาบและกระบี่ขายได้ไหม”

“ถ้าเป็นดาบกับกระบี่คงไม่มีปัญหา” ฉางฟงตอบ ลักพักเขาก็ขอตัวแยกไปนอน เพราะเข้าตีสามแล้ว ถ้าไม่ได้นอนพัก พรุ่งนี้คงไม่สดชื่น

รังลับของกิลด์ศาสตราวุธ

ฟ้าคราม เกอ้อคคี และสมิงดำ นำกำลังเกือบหนึ่งร้อยห้าสิบคนมาสมทบ แต่ก็สายเกินไปแล้ว ค่ายฝึกผู้เล่นแทบไม่เหลือซาก มีเพียงผู้รอดชีวิตที่มารายงานตัวยี่สิบกว่าคนเท่านั้น เหตุการณ์ร้ายที่เกิดขึ้นถูกผู้เล่นที่รอดชีวิตเล่าให้ฟังเป็นฉากๆ ฟ้าครามยืนฟังอย่างสงบ

“กิลด์ DEVIL โจมตีพวกเราจริงๆ หรือ” เกอ้อคคีถามขึ้น

“คนของเราเห็นตราสัญลักษณ์หลายคน ไม่ผิดพลาดแน่” ฟ้าครามตอบ

“เป็นไปได้ ถ้าจะแสดงตัวเป็นกิลด์ DEVIL มันจะแต่งชุดนิรนามทำไม”
สมิงดำตั้งข้อสังเกต

ฟ้าครามถอนหายใจแล้วกล่าวว่า “นี่เป็นความสูงส่งของกิลด์ DEVIL เขาได้ประกาศต่อพวกเราว่า ไม่คิดจะเป็นศัตรูกับพวกเราโดยตรง แต่ถ้าพวกเราคิดยุ่งเกี่ยวกับพวกเขา พวกเขา ก็จะเล่นงานพวกเรากลับเช่นกัน สมแล้วที่เป็นกิลด์ DEVIL สามารถสืบรู้ได้อย่างรวดเร็ว การโจมตีกิลด์พวกเขา ก่อนฟ้าสาง เป็นปฏิบัติการของกิลด์เรา”

“พวกมันรู้ได้ยังไง” เงออัคคีถามด้วยสีหน้าสงสัย

ฟ้าครามส่ายหน้าก่อนตอบว่า “ฉันเองก็ไม่รู้”

“หรือฝ่ายพวกเรามีไส้ศึกแฝงอยู่” เงออัคคีก้าวขึ้น

ฟ้าครามส่ายหน้าแล้วกล่าวว่า “เป็นไปได้หรือ ทุกคนที่ปฏิบัติการก่อนฟ้าสาง ล้วนเป็นคนทั่วไปใจได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ เป็นไปไม่ได้เด็ดขาดที่พวกเขาจะมีคนเป็นไส้ศึก”

“นอกจากพวกเขา ฉันก็มองไม่เห็นใครเลยที่รู้ว่าพวกเราจะโจมตีกิลด์ DEVIL”
สมิงดำกล่าวขึ้นลอยๆ

เเงออัคคีเพิ่งจะนึกอะไรขึ้นมาได้ จึงแค้นเสียงกล่าวว่า “มีสิ กิลด์อวตารไง!!!”

“เป็นไปได้หรือ” ฟ้าครามกล่าวแทรกขึ้น ทำให้เเงออัคคีและสมิงดำหันหน้าไปมอง

“ทำไม่ละ” เเงออัคคีถาม

“พวกมันต้องการใช้งานพวกเราอยู่ ไม่มีเหตุผลที่พวกมันจะทำลายพวกเรา”
ฟ้าครามตอบ

หลังจากผ่านการไต่ตรองสถานการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว สมิงดำนั่งคิดอีกเล็กน้อยก็กล่าวขึ้นว่า “นายพุดถูก ฟ้าคราม เราส่งคนของเราออกเดินทางก่อนเที่ยง แต่ตกกลางคืน ค่ายลับกลับถูกโจมตี ถ้าเป็นฝีมือของกิลด์อวตาร พวกเขาจะทำไปทำไม มันไม่มีประโยชน์สักนิด”

“ถ้าไม่ใช่ฝีมือกิลด์อวตาร แล้วจะเป็นฝีมือใคร” เเงออัคคีถาม

“น่าจะเป็นกิลด์ DEVIL เองนั่นแหละ แต่เราก็คงเดาไม่ออกว่าพวกเขาสืบรู้เรื่องนี้ได้ยังไง” ฟ้าครามตอบ

เเงออัคคีถอนหายใจก่อนจะกล่าวว่า “เป็นไปได้ไหม ระหว่างที่พวกเราส่งยอดฝีมือออกเดินทางจากกิลด์ จะมีคนเห็นและสะกดรอยตามไป”

“อืม...มีความเป็นไปได้มากกว่าครึ่ง” ฟ้าครามตอบ

“บ้าจริง! พวกเราพลาดเองที่ไม่ระวังมากพอ” สมิงด่ากล่าวด้วยน้ำเสียงแข็งๆ เพราะตั้งแต่งานให้กิลด์มา ครึ่งนี้เป็นความผิดพลาดที่ใหญ่หลวงที่สุด

“มันก็แค่การสันนิษฐานนะสมิงด่า แต่แท้จริงแล้วพวกเขาารู้ได้ยังไง ยังคงเป็นปริศนาอยู่” ฟ้าครามตอบ

เงออัคคีโคลงศีรษะก่อนกล่าวขึ้นว่า “นั่นพวกเราจะทำไมต่อไป การเป็นศัตรูกับกิลด์ DEVIL ไม่ใช่เรื่องดีสำหรับพวกเราแม้แต่น้อย”

ฟ้าครามกวาดตามองความเสียหายในค่าย แล้วกล่าวว่า “ไม่ต้องห่วงหรอกเงออัคคี การที่พวกเขาใส่ชุดนินจาบุกโจมตีพวกเรา เพราะพวกเขาไม่ต้องการปะทะกับพวกเราโดยตรง มันเป็นแค่การเตือนเท่านั้น ขอเพียงเราไม่แตะต้องพวกเขาอีก เราจะปลอดภัย”

“ทำไมพวกเขาถึงต้องทำเช่นนี้” สมิงด่าถาม

“ฉันก็เดาไม่ออกเช่นกัน” ฟ้าครามตอบ

หลังจากทั้งสามให้ลูกน้องเก็บสิ่งของที่พอจะใช้ได้เสร็จ ก็ยกกำลังกลับกิลด์ทันที โดยฟ้าครามได้รายงานเรื่องที่เกิดขึ้นไปยังกิลด์อวตารอย่างเร่งด่วนด้วย

เช้าวันต่อมา ชาวการโจมตีค่ายฝึกกิลด์ศาสตร์อาวุธของกิลด์ DEVIL ไม่ได้แพร่กระจายในเมืองงหนาน และการปะทะระหว่างกิลด์เจ็ดกำลังกับกิลด์ศาสตร์อาวุธก็ยังเป็นเช่นเดิม ฉางฟงเห็นฝ่ายตรงข้ามไม่ออกมาไว้วายหรือเอาคืน ก็ทราบแล้วว่าฝ่ายตรงข้ามเข้าใจความหมายของปฏิบัติการหลังเที่ยงคืน

“เรื่องเมื่อคืน นอกจากเป็นการปล่อยละเว้นกิลด์ศาสตร์อาวุธแล้ว ขณะเดียวกันก็เป็นการช่วยพวกเขาด้วย” เทพกระบี่เวรตะไลกล่าว

“มันช่วยไม่ได้ แต่อนาคตพวกเขาก็ต้องถูกทำลายอยู่ดี” ฉางฟงตอบ

“ไม่รู้กิลด์อวตารจะใช้คนจำนวนมากเท่าไรในการลอบโจมตีกองคาราวานชนเนื้อสัตว์อสูรของกิลด์ FOX แต่ที่แน่ๆ มีคนของกิลด์ศาสตร์อาวุธสองร้อยคนด้วย” จอมปราษฎ์อาวุธพูดขึ้น

“ปีบิงส่งข้อมูลไปให้เสี่ยวหลงปาแล้ว เพื่อให้กิลด์ FOX เตรียมตัวรับสถานการณ์ด้านกิลด์อวตารก็คงได้รับรายงานการถูกโจมตีจากกิลด์ศาสตร์อาวุธเช่นกัน ดังนั้นไม่รู้กิลด์อวตารจะปรับเปลี่ยนการโจมตีกิลด์ FOX ในรูปแบบใด” เทพกระบี่เวรตะไลวิเคราะห์

“มีความเป็นไปได้ พวกเขาจะใช้แผนซุ่มโจมตี โดยใช้กองกำลังกิลด์ร่วมรบก่อน เมื่อสบโอกาสจึงจะแยกกองกำลังที่แท้จริงออกมาจัดการทีหลัง” จอมปราชญ์อาวุธกล่าว

“ถ้าเป็นอย่างที่จอมปราชญ์อาวุธพูด พวกเราควรทำอย่างไร” เทพกระบี่เวรตะไลถามต่อ

“เราแอบติดตามขบวนรถขนเนื้อสัตว์อสูรโดยไม่ให้กิลด์ FOX รู้ตัวดีไหม เวลาเกิดปัญหา พวกเราค่อยออกมาช่วยเหลือ” จอมปราชญ์อาวุธเสนอ

นางฟงโบกมือพลางกล่าวว่า “แผนนี้ใช้ไม่ได้หรอกอาจัง เพราะฝ่ายตรงข้ามย่อมต้องวางกำลังคนไว้ล่วงหน้า ถ้าเห็นพวกเราแอบซุ่มอยู่ พวกเขาจะไม่ยอมเปิดเผยตัวออกมาง่ายๆ”

“นั่นเราควรทำอย่างไร” จอมปราชญ์อาวุธถาม

“เราต้องอยู่ในขบวนคาราวานขนส่งเนื้อสัตว์อสูร เพียงแต่เราไม่อาจแสดงวรยุทธ์ให้เกินเกินหน้าเกินตาคนอื่น ๆ จึงพอจะหลอกล่อพวกเขาออกมาได้” นางฟงตอบ

“เป็นความคิดที่ดี แต่ถ้าอ้อมมือ ผู้เล่นกิลด์ FOX จะไม่มีผลกระทบหรือ” เทพกระบี่เวรตะไลถาม

“ผู้ควบคุมขบวนคาราวานขนส่งเนื้อสัตว์ครั้งนี้ กิลด์ FOX คงคัดเลือกผู้เล่นระดับยอดฝีมือของกิลด์ติดตามมาหลายคน ดังนั้นคงไม่พลาดท่าเสียทีให้ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามง่ายๆ” จอมปราชญ์อาวุธตอบ ซึ่งนางฟงก็เห็นด้วยกับความคิดนี้

“ถ้าทำตามแผนของนางฟง พวกเราควรเข้าร่วมเดินทางกับกิลด์ FOX ยังไง โดยไม่ให้ฝ่ายศัตรูสงสัยความเป็นมาของพวกเราในภายหลัง” เทพกระบี่เวรตะไลถามต่อ

“ยอมต้องใช้กิลด์ DEVIL เป็นสะพาน” นางฟงตอบ

“นายจะเดินทางพร้อมกับคนของกิลด์ DEVIL หรือ” เทพกระบี่เวรตะไลถามต่อ นางฟงยิ้มพลางส่ายหน้า ก่อนกล่าวว่า “ไม่จำเป็นหรอก ขอเพียงให้คนของกิลด์ DEVIL แต่งชุดนินจาทีพอ และนัดเวลาไปสมทบกับกิลด์ FOX ที่ชายแดน”

จอมปราชญ์อาวุธนั่งคิดเล็กน้อยก่อนถามขึ้นว่า “ถ้าพวกเขาเลือกโจมตีภายในเขตแดนเมืองหยางซุนล่ะ”

“มีเปอร์เซ็นต์น้อยนิด จุดประสงค์ของพวกเขาคือต้องการจะให้เนื้อสัตว์อสูรที่มาจากทะเลแดงขาดตลาด ดังนั้นพวกเขาต้องถ่วงเวลาให้ได้มากที่สุด ฉะนั้นสามารถพรางได้เลยที่ว่าพวกเขาจะโจมตีเมื่อเข้าเขตแดนจงหนานเท่านั้น” นางฟงตอบ

“ตอนนี้มีเวลาหนึ่งวัน ฉันจะไปหาซื้ออ่างหลบหน้าจากกิลด์ همینต์ก่อน เพราะถ้าคนของวังราชันหายไปโดยไม่บอก กิลด์ همینต์คงไม่สบายใจเท่าไร” จอมปราชญ์อาวุซกล่าว

ฉางฟงเห็นดีด้วย สำหรับเขา...ก่อนจะออกเดินทาง จำเป็นต้องหาวิธีปกป้องผลประโยชน์ของเขาด้วยเช่นกัน

หลังจากเทพกระบี่เวรตะไลกับจอมปราชญ์อาวุซออกจากห้องพัก ฉางฟงก็ติดต่องูไปหาเสี่ยวหลงเปา เพื่อให้เธอช่วยจัดหายอดฝีมือมาลอบช่วยเหลือกิลด์ همینต์จำนวนหนึ่งระหว่างที่เขาไม่อยู่ในเมืองจงหนาน

ฉางฟงคุยกับเสี่ยวหลงเปาเสร็จไม่นาน ชินเวียก็เข้ามาในห้องพร้อมดอกไม้ในขวดซึ่งออกดอกแล้ว

ชินเวียหยิบอีกหลายชวดออกมาให้เขาดู แล้วกล่าวว่า “วันนี้พร้อมจดลิลิซิทรี”

ฉางฟงหยิบดอกไม้หลายชวดขึ้นมาพิจารณาดู ก่อนจะถามว่า “สายพันธุ์อื่นๆ เธอเตรียมไว้หรือยัง”

“ไม่ต้องห่วง ฉันนับมาลิบรอบแล้ว ไม่มีขาดแม้แต่สายพันธุ์เดียว” ชินเวียตอบ

เมื่อทุกอย่างพร้อม ฉางฟงก็พาชินเวียไปจดลิลิซิทรีดอกไม้โดยใช้ชื่อเขา ส่วนผลิตภัณฑ์ตั้งชื่อว่า ชินเวีย FLOWER

การจดลิลิซิทรีไม่ใช่เรื่องยุ่งยากอะไรนัก เพราะยังไม่ได้ผูกสัญญาขายกับ NPC ฉางฟงเพียงจดลิลิซิทรีสินค้าไว้ เพื่อไม่ให้ใครเลียนแบบเท่านั้น จึงใช้เวลาตรวจสอบแค่สองชั่วโมงก็เสร็จสิ้น

การค้นพบใหม่ของฉางฟงสร้างความแตกตื่นตกใจให้แก่เหล่า NPC อยู่เหมือนกัน เพราะพวกเขาคาดไม่ถึงว่าเกมนี้จะสามารถเอาดอกไม้มาปลูกในชวดได้ ขณะเดียวกันเหล่า NPC ก็สมกับเป็นพ่อค้า ฉางฟงยังไม่ได้ก้าวเท้าออกจากอาคารหลักเลย เขาก็ได้พบเหล่าเจ้าแก็งร้านที่หวังในผลผลิตชิ้นนี้ มายืนรอกันหลายคน

ฉางฟงคาดเดาว่า NPC ในอาคารหลักคงใช้ความสัมพันธ์ส่วนตัวรีบส่งข่าวนี้ไปให้ NPC เพื่อนสนิท เพื่อช่วงชิงโอกาสทอง กลุ่ม NPC เองก็มีหน้าที่ต้องทำยอดขายแข่งขันกัน เมื่อมีช่องทางหาเงินเพิ่ม พวกเขาย่อมไม่พลาด

แต่ฉางฟงยังไม่คิดจะทำธุรกิจในวันนี้จึงปฏิเสธไปก่อน โดยให้เหตุผลว่าเขากำลังจะออฟไลน์เกม เจ้าแก็งร้านต่างก็ลุกจุกผากนามบัตรกันใหญ่ ชินเวียกระซิบข้างหูฉางฟง

บางอย่าง เขาประกาศให้เจ้าแค้นที่มานี้ในวันนี้ไปคิดว่าควรจะขายดอกไม้ในช่วงเวลาเท่าไร ถ้าใครให้ผลประโยชน์แก่เขามากที่สุดจะเป็นผู้ได้รับสัมปทาน

เจ้าแค้นต่างๆ พวกนั้นรับคำ และถามนางฟ่งว่าเขาจะออนไลน์อีกครั้งเมื่อไร นางฟ่งไม่อาจจะระบุแน่ชัดได้ จึงบอกเหล่าพ่อค้าว่า พันที่ที่ออนไลน์ เขาจะนัดทุกคนที่ให้นามบัตรเขาไว้เข้ามาคุย

ระหว่างเดินทางกลับห้องพัก ซินเวียแยกไปขายอาวุธที่เธอเก็บมาได้ นางฟ่งจึงต้องเดินทางกลับห้องพักคนเดียว ระหว่างทางก็ซื้อขนมและของกินไปฝากซีเรียกับซามินด้วย ขณะยืนซื้อก็อึกกับมันฝรั่ง อยู่ๆ ด้านข้างของเขาก็ปรากฏร่างของทรัพย์สินารี่ขึ้น

“วันนี้ไม่ไปบัญชาการรบหรือ” นางฟ่งถาม

“ช่วงบ่ายว่าง” ทรัพย์สินารี่ตอบ

นางฟ่งที่ตามองหญิงสาวแล้วกล่าวว่า “ดูเธออารมณ์ดีขึ้นกว่าเดิมนะ”

“แน่นอน นายรู้ไหมว่าเมื่อคืนวานค่ายลับกิลด์ศาสตร์อาวุธถูกทำลาย” ทรัพย์สินารี่ถามเบาๆ

นางฟ่งทำหน้าที่นางพรางกล่าวว่า “เธอรู้ได้ยังไง”

“ผู้เล่นที่ตายบางส่วนหลุดปากออกมา อีกทั้งพวกฉันก็รู้ตำแหน่งค่ายลับของพวกเขา จึงส่งคนไปดู นายเชื่อไหมว่าผู้เล่นที่เคยมีอยู่มากมายไม่เหลือสักคน” ทรัพย์สินารี่พูดยิ้มๆ

“เธอรู้หรือเปล่าว่าใครเป็นคนโจมตี” นางฟ่งถามเบาๆ พรางเงาทำหน้าหงาย

ทรัพย์สินารี่หันซ้ายหันขวา ก่อนจะตอบว่า “ไม่รับประกันความถูกต้องของข้อมูลนะ ดูเหมือนจะเป็นกิลด์ DEVIL”

“กิลด์ DEVIL ทำไม่ไปโจมตีกิลด์ศาสตร์อาวุธละ พวกเขาไม่ได้มีปัญหากันนี่” นางฟ่งแกล้งถามต่อ

“นายไม่รู้อะไร ตอนเช้าของเมื่อวาน มีคนลือกันว่าคนของกิลด์ DEVIL ที่จะเดินทางไปหยางซุนถูกซุ่มโจมตีตายหมด ส่วนข่าวที่ได้จากผู้เล่นกิลด์ศาสตร์อาวุธที่ตายไป จูตีใหม่ก็บอกว่า คนที่ไปโจมตีพวกเขาแม่จะใส่ชุดนินจา แต่ก็ติดตราสัญลักษณ์กิลด์ DEVIL ทุกคน เมื่อประเมินข้อมูลแล้ว จึงรู้เป็นการกระทำของกิลด์ DEVIL แน่แน่นอน” ทรัพย์สินารี่อธิบายให้นางฟ่งฟัง

“นั่นฉันก็ตีใจแทนกิลด์เธอด้วย อย่างน้อยศัตรูก็มีกำลังอ่อนด้อยลง” นางฟ่งกล่าวยิ้มๆ

“ฉันไม่ตีใจที่กำลังของกิลด์ศาสตร์ราวุธอ่อนด้อยลงหรอก แต่ฉันตีใจตรงที่กิลด์ศาสตร์ราวุธตันโง่ แสหาเรื่องซ้ำซ้อนจนตัวเองเกิดเรื่อง ฉันจึงมั่นใจว่าอีกไม่กี่วันข้างหน้ากิลด์ศาสตร์ราวุธจะต้องเก็บเนื้อเก็บตัวไม่มาวุ่นวายกับกิลด์ฉันอีก” ทรัพย์นารีคาดการณ์ฉางฟงจ่ายเงินค่ากล้วยบั้งและมันบั้งเสร็จ ก็หยิบกล้วยบั้งส่งให้เธอไปหนึ่งชิ้น ทรัพย์นารีหยิบไปมองดูพวงกลางกล่าวว่า “ฉันไม่เคยกินเลยนะเนี่ย”

“ลองดูสิ มันอร่อยมาก กินแล้วจะติดใจ” ฉางฟงแนะนำ ทรัพย์นารีไม่เกรงใจ ทดลองกินดู สักพักเธอก็ซ็อกกล้วยบั้งกับมันบั้งกลับไปกินบ้างเช่นกัน การสนทนาของทั้งสองเกิดขึ้นภายในเวลาไม่กี่นาที จากนั้นทรัพย์นารีก็ขอตัวกลับกิลด์

ฉางฟงยืนมองตามหลังทรัพย์นารี ก่อนจะพูดกับตัวเองว่า “สงสัยกลับมาเมืองจงหนานอีกครั้ง คงถึงเวลาที่กิลด์เจ็ดตำลึงจะต้องล้มล้างกิลด์ศาสตร์ราวุธแล้ว”

เช้าวันใหม่ เมื่อทุกคนสะสางงานเสร็จสิ้น ฉางฟง เหล่าภูต เทพกระบี่เวรตะไล และจอมปราษฎ์อาวุธ ก็เดินทางออกจากเมืองจงหนาน ส่วนบิงบิงไม่สามารถไปด้วยได้ เพราะเธอมีหน้าที่ต้องสืบข่าวกิลด์ศาสตร์ราวุธส่งไปให้เสี่ยวหลงเปา เพื่อจะได้ประเมินสถานการณ์

การเดินทางของกลุ่มฉางฟงเลือกใช้เส้นทางในป่าลึก เพื่อหลีกเลี่ยงหูตาของกิลด์ศาสตร์ราวุธกับกิลด์อวตาร ซึ่งไม่รู้จะส่งสายสืบไปประจำที่จุดใดบ้าง

กลุ่มฉางฟงเดินทางเพียงครึ่งวัน อินดี้ก็ขอไปลาสัตว์อสูร ฉางฟงเห็นว่าไม่เสียหายอะไร จึงปล่อยให้อินดี้ไปยึดเส้นยึดสายเกือบชั่วโมง มารน้อย เทพน้อย และฟิงเกอร์ ก็ออกมาเล่นข้างนอกเช่นกัน ยกเว้นเจ้าเรดกับเจ้าเลิฟที่ออกมาไม่ได้ เพราะเป็นการซี้เข้าให้สายสืบฝ่ายตรงข้ามทางอ้อม

สามวันผ่านไป ขณะทุกคนเร่งเดินทาง ฉางฟงก็เห็นสัตว์อสูรเหยี่ยวลายเสือจำนวนสี่ตัว กำลังบินอยู่บนท้องฟ้า ท่าทางของพวกมันคล้ายกับสัตว์อสูรเลี้ยง ชายหนุ่มจึงสั่งให้ทุกคนหยุดเดินทางชั่วคราว แล้วส่งสัญญาณให้ทุกคนมองขึ้นไปบนท้องฟ้า

เทพกระบี่เวรตะไลมองแวบเดียวก็เข้าใจ จึงกล่าวขึ้นว่า “สัตว์อสูรเหยี่ยวลายเสือมีความสามารถด้านการสอดแนมมาก ดูเหมือนบริเวณนี้จะมีคนเฝ้าจับตาดูอยู่”

“ถัดจากตำแหน่งนี้ไปเป็นป่าโปร่ง พวกเราคงหลบซ่อนจากสายตามันไม่ได้แน่ๆ”

ฉางฟงกล่าว

“คงต้องเปลี่ยนเป็นเดินทางตอนกลางคืน” จอมปราชญ์อาวุโสเสนอความคิดเห็น ฉางฟงเห็นดีด้วย จึงสั่งให้ทุกคนตั้งเต็นท์นอนพักเอาแรงกันที่นี่ ไว้ดีๆ ค่อยเดินทางกันอีกครั้ง

“เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาด ฉัน ฟิงเกอร์ และเทพกระบี่เวรตะไล จะแอบไปดูพวกมันหน่อย”

ฉางฟงกล่าวจบ ทั้งสามก็รีบแยกไป ไม่นานก็พบตำแหน่งสายลับที่มาแฝงตัวที่นี้ กลุ่มนี้มีประมาณสิบคน พวกเขาตั้งเต็นท์ติดกับถนนลี้ภัย เพื่อให้สะดวกต่อการจับตาผู้เล่นที่เดินทางผ่านไปมา

“พวกเขาเป็นคนของกิลด์ไหน ดูไม่ออกเลย” ฉางฟงถามเบาๆ

“ฉางฟง! มีคนมาสมทบเพิ่ม” เทพกระบี่เวรตะไลกล่าว แล้วปรายตาออกไป
ฉางฟงไปทางป่าฝั่งตรงข้าม

ฉางฟงกับเทพกระบี่เวรตะไลแอบดูลึกลับ ก็เห็นคนออกจากป่ามาหลายคน

“แสดงว่าจุดนี้เป็นจุดรับข่าวสารของพวกเขา” ฉางฟงกล่าวเบาๆ

เทพกระบี่เวรตะไลมองเห็นสัตว์สูรนกฮูกตัวหนึ่งยืนหันหลังอยู่ไม่ไกล จึงกล่าวขึ้นว่า
“พวกมันมีสัตว์สูรนกฮูกด้วย งานนี้กลางวันก็โดนจับตา กลางคืนก็โดนจับตา พวกเรา จะหลบมันยังไงล่ะเนี่ย”

“เหอะๆ เราคงต้องใช้ไม้ตาย” ฉางฟงกล่าวขำๆ

เทพกระบี่เวรตะไลหันตามองเพื่อนแล้วถามว่า “ไม้ตายอะไร”

“สนมฟงไง” ฉางฟงตอบ

เทพกระบี่เวรตะไลตากระจ่างวูบ เข้าใจแผนการนี้ได้ไม่ยาก ถ้าฉางฟงปลอมตัวเป็นสัตว์สูรนกฮูก และหลอกล่อให้นักฮูกฝ่ายตรงข้ามไปที่อื่นได้ พวกเขาก็จะมีโอกาสหลุดรอดจากการตรวจสอบของฝ่ายตรงข้ามแบบซิลลี่ๆ

ฉางฟงกวาดตามองผู้เล่นอีกหลายคนที่เดินออกจากป่ามาสมทบ ก่อนจะกล่าวขึ้น
ว่า “ดีที่พวกเราใช้ปาลึกเป็นจุดพักผ่อน ไม่งั้นพวกมันคงพบเห็นพวกเราแน่”

เทพกระบี่เวรตะไลมองไปยังตำแหน่งที่มีผู้เล่นฝึกซ้อมต่อสู้กันอยู่ ก่อนจะกล่าว
ขึ้นว่า “ฝีมือการต่อสู้ของคนกลุ่มนี้ไม่สูงเท่าไร กิลด์ DEVIL คงไม่มีอันตราย”

“พวกเราเป็นแค่หน่วยข่าว เน้นการซ่อนและพรางตัวเป็นหลัก ไม่เน้นต่อสู้

พวกเราไปกันเถอะ”

เมื่อนางฟงกล่าวจบ สองคนหนึ่งสัตว์ก็หายไปจากบริเวณนั้น

พอถึงเวลาที่ห่ม กลุ่มฉางฟงก็ออกเดินทางอีกครั้ง

ฉางฟงใช้ร่างสมนฟงหลอกล่อให้สัตว์อสูรนาชุกบิณฑาม ทำให้ผู้เล่นฝ่ายศัตรูเกิดความเข้าใจผิดคิดว่าสัตว์อสูรของตนพบเห็นการเคลื่อนไหวของกลุ่มผู้เล่นยามวิกาล กลุ่มสายสืบจึงพุ่งเป้าไปตรวจสอบเฉพาะพื้นที่ฝั่งตรงข้ามกับจุดที่กลุ่มฉางฟงออกเดินทาง

กว่ากลุ่มสายสืบจะรู้ว่าสัตว์อสูรของตนติดสาว พวกเขาก็ถูกฉางฟงในร่างสมนนาชุกซึ่งแกล้งหนีนาชุกตัวผู้ โจมตีจนแตกกระเจิงไปคนละทาง

เมื่อก่อนเวลาเสร็จ ฉางฟงก็เปลี่ยนร่างกลับ แล้วหนีไปสมทบกับเพื่อนๆ ที่อยู่ห่างออกไปสิบกว่ากิโลเมตร กลุ่มฉางฟงใช้เวลาเดินทางต่ออีกหกชั่วโมง จนมั่นใจว่าฝ่ายตรงข้ามไม่น่าจะตามมาไกลถึงที่นี่ พวกเขาจึงหยุดตั้งเต็นท์พักผ่อน เพื่อจะได้เดินทางตอนกลางวันตามปกติ

สามวันต่อมา ระหว่างเดินทางใกล้จะถึงชายแดน กลุ่มฉางฟงก็ได้เห็นกองกำลังผู้เล่นจำนวนหลายร้อยคนกำลังฝึกกระบี่ในป่า กลุ่มฉางฟงใช้วิธีจับตามองจากที่ไกลๆ เพื่อไม่ให้พวกเขาารู้ตัว

“ผู้เล่นส่วนใหญ่ใช้หอกเป็นอาวุธ สงสัยจะเป็นคนจากกิลด์ศาสตร์ราฐ หรือไม้กิลด์อวตาร” เทพกระบี่เวรตะไลตั้งข้อสังเกต

จอมปราษฎ์อาวุธกวาดตามองหายอดยุทธ์ที่ใช้สกลิโง แต่ยังไม่เห็นใครเข้าตาลักคน เขาจึงกล่าวขึ้นว่า “กลุ่มคนเหล่านี้ยังไม่ใช่ยอดฝีมือกิลด์อวตาร”

“ฉันเห็นด้วย แม้จะมีคนเก่งผสมอยู่บ้าง แต่ก็ไม่น่าจะเป็นคนใช้สกลิโง” เทพกระบี่เวรตะไลกล่าวสนับสนุน

ฉางฟงเงยหน้ามองล่าวจบนท้องฟ้า ก่อนจะกล่าวขึ้นว่า “บริเวณนี้ไม่มีสัตว์อสูรสังเกตการณ์ หรือที่นี้จะเป็นจุดโจมตีขบวนขนส่งเนื้อสัตว์อสูร”

“ก็มีความเป็นไปได้ เพราะโดยปกติการเคลื่อนย้ายกำลังพลไกลๆ ล้วนไม่เป็นผลดีต่อแผนซุ่มโจมตี” จอมปราษฎ์อาวุธกล่าวขึ้น

เทพกระบี่เวรตะไลยิ้มก่อนพูดว่า “ถ้าพวกเราอยากรู้ตำแหน่งโจมตี ก็ต้องหาข่าวหน่อยแล้ว”

“ให้ฉันจับพวกมันมาซ้อมสักคนสองคนใหม่” เนฟเสนอความเห็น
จอมปราชญ์อาวุธยืมแหย่ๆ แล้วกล่าวว่า “ใช้วิธีนั้นไม่ได้หรอกเนฟ เดี่ยวฝ่าย
ตรงข้ามจะรู้ตัว”

“งั้นพวกนายจะใช้วิธีไหน” เนฟถามต่อ

“ปลอมตัวเข้าไป” จอมปราชญ์อาวุธกับเทพกระบี่เวรตะไลพูดขึ้นพร้อมกัน
อินดีห์รีตามองสองหนุ่มก่อนกล่าวว่า “ไม่เสี่ยงเกินไปหรือ”

“ไม่หรอก พวกมันมีกันหลายร้อยคน และดูเหมือนจะมาจากหลายๆ กิลด์ การ
โผล่เข้าไปผสมโรงของพวกเราไม่น่าจะเกิดความสงสัยขึ้น” เทพกระบี่เวรตะไลตอบ

“ส่งฟิงเกอร์หรือเทพน้อยไปสืบข่าวไม่ดีกว่าหรือ” ชินเวียกล่าวแทรกขึ้น

จอมปราชญ์อาวุธคลี่ยิ้มแล้วกล่าวว่า “ด้านความปลอดภัยภัยมันดีมาก แต่ด้านข้อมูล
ถ้าเราสามารถพูดได้ตอบกับฝ่ายตรงข้ามได้ ย่อมทำให้ได้ข้อมูลตรงตามเป้าหมายกว่า”

“ฉันเห็นด้วยกับอ่าจ้งและไลจ้ง แต่การปลอมตัวเข้าไปสืบข่าวคงใช้คนมากไม่ได้”
ฉางฟงกล่าว

“งั้นฉันกับไลจ้งอาสาเอง” จอมปราชญ์อาวุธเสนอ

เมื่อตกลงกันเสร็จแล้ว ฉางฟงก็พาเหล่าภู่ย้อนกลับไปหาจุดตั้งเต็นท์ของพวกเขา
ในป่าลึก เพื่อไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามมีโอกาสพบเห็น

หลังจากฉางฟงไปแล้ว สองหนุ่มก็ทำเนียบอาศัยช่วงที่ผู้เล่นเข้าป่าฝึกซ้อมเข้าไป
ผสมโรงด้วย เนื่องจากการฝึกจัดขึ้นในหลายสถานที่ ซึ่งแต่ละจุดต่างก็มีเอกลักษณ์การ
ฝึกฝีมือเฉพาะทาง ใครผ่านด่านไหนได้ก็ไปอีกด่านได้เลย ไม่นานสองหนุ่มก็สามารถทดสอบ
กับผู้เล่นบางส่วนได้สำเร็จ

เพื่อไม่ให้เทพกระบี่เวรตะไลกับจอมปราชญ์อาวุธต้องเสียเวลาตามหาที่พักพวกเขา
ฉางฟงจึงส่งฟิงเกอร์ไปเฝ้าดูด้วย เมื่อสองหนุ่มปฏิบัติภารกิจเสร็จ ฟิงเกอร์ก็นำทาง
สองหนุ่มกลับมาหาฉางฟงที่เต็นท์

รอบๆ กองไฟ สองหนุ่มต้องออกกำลังกายมาหลายชั่วโมงในวันนี้ พวกเขาจึงหิว
มากกว่าปกติ ภายหลังจากกินอาหารค้างนอนอิ่มแล้ว เทพกระบี่เวรตะไลก็กล่าวขึ้นว่า

“จุดที่พวกเขาจะโจมตีห่างจากตำแหน่งนี้สิบกิโลเมตร แต่จะเป็นจุดไหน ไม่มีใคร
ล่วงรู้ เพราะกลุ่มผู้นำโจมตี ยังมาไม่ถึงค่ายฝึกยุทธ์”

“พวกเขาออกหรือเปล่าว่ากลุ่มผู้นำมีกี่คน” ฉางฟงถามต่อ

“จากที่ฉันกับโลจิงแยกกันสอบถามพวกเขา ได้ข้อมูลเพียงคร่าวๆ ว่า กิลด์อวตารจะนำยอดฝีมือมารวมบรรดาหนึ่งร้อยคน ยอดยุทธ์ระดับสูงเป็นหัวหน้ากองธงสองคน ระดับรองหัวหน้ากองธงชำนาญยุทธ์ฝ่ายต่างๆ อีกแปดคน” จอมปราชญ์อาวุโสตอบ

“หัวหน้ากองธง ฟังดูยิ่งใหญ่ดี แต่มันจะเป็นกลุ่มโง่สลกหรือเปล่าล่ะ” ฉางฟงกล่าว

“ผู้เล่าจากกิลด์อวตารส่วนหนึ่งที่ได้สนทนาบอกว่า แต่ละระดับรองหัวหน้ากองธงก็เก่งสุดๆ แล้ว ถ้าระดับหัวหน้ากองธงไม่ต้องไปพูดถึง” เทพกระบี่เวรตะไลตอบ

“อืม...ถ้าพวกมันเป็นกลุ่มโง่สลก เราจะได้เหยื่อลึบคนพอดี” ฉางฟงกล่าว ดวงตาวาวโรจน์

“ปัญหาก็คือ กลุ่มโง่สลกจะปรากฏตัวให้เห็นหรือเปล่านี่สิ” เทพกระบี่เวรตะไลเอ่ย

“ตอนนี้ต้องรอดูความสามารถของกิลด์ FOX แล้ว พวกเขาสามารถบีบจนกลุ่มผู้นำกิลด์อวตารยอมออกมาเปิดเผยตัวหรือเปล่า” จอมปราชญ์อาวุโสกล่าวขึ้น

“ไม่ต้องเป็นห่วงไปหรอก มีพวกเราเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาอยู่ด้วย มีหรือพวกมันจะไม่ออกมา ทีวี” ฉางฟงกล่าวด้วยน้ำเสียงมั่นใจมาก

เทพกระบี่เวรตะไลปรายตามองฉางฟงพลางกล่าวว่า “ปิงปิงส่งข่าวมาหรือยัง”

“ส่งมาแล้ว กิลด์ FOX เนื่องจากเป็นขบวนการวานชนส่งเนื้อสัตว์สุรุจึ่งเดินทางเร็วไม่ได้ ดังนั้นตามตารางเวลา อีกห้าวันจึงจะถึงชายแดนเมืองจงหนาน” ฉางฟงตอบ

“ใช้เวลาเดินทางยาวนานกว่าที่คิดไว้ถึงสามวัน” เทพกระบี่เวรตะไลกล่าว

“มันแน่นอนอยู่แล้ว ขบวนการวานชนเนื้อครั้งนี้มากเป็นพิเศษ จึงจำเป็นต้องเดินทางอย่างระมัดระวังที่สุด ซึ่งก็สมเหตุสมผล เพราะถ้าเดินทางเร็วเกินไป ฝ่ายตรงข้ามอาจสงสัยว่ามีแผนการซ่อนอยู่” ฉางฟงตอบ

“กลุ่มศัตรูที่ตั้งค่ายอยู่ พวกเราจะตัดกำลังพวกมันไหม” เนฟถามขึ้นบ้าง เพราะเขากระสันอยากจะทำต่อสู้อันนี้แล้ว

ฉางฟงส่ายหน้าก่อนกล่าวว่า “เราจะเหยยั้งแดนตอนนี้ไม่ได้ ไม่งั้นแผนการจะเกิดความผิดพลาดขึ้น”

“ผู้เล่ากิลด์ DEVIL ปัจจุบันอยู่ห่างจากพวกเรามากไหม” เทพกระบี่เวรตะไลถาม

“ตามข่าวที่ปิงปิงให้มา อยู่ล้ำหลังพวกเราหนึ่งวัน” ฉางฟงตอบ

“กลุ่มที่ดักสืบข่าวของฝ่ายตรงข้ามมีปฏิกริยาอย่างไรบ้าง และมีการประชุมโจมตีหรือเปล่า” จอมปราษฎ์อาวุธถามต่อ

ฉางฟงยกไหล่ก่อนตอบว่า “พวกมันยังอยู่ตำแหน่งเดิม ตามที่พวกเราแจ้งล่วงหน้า ให้กิลด์ DEVIL รู้ และพวกมันก็ไม่ได้โจมตีพวกเขาตามที่ได้คาดไว้เช่นกัน”

“แสดงว่าข่าวที่กิลด์ DEVIL ส่งคนไปสมทบกิลด์ FOX ที่ชายแดนคงล่วงรู้ไปถึง หุกิลด์อวตารแล้วสินะ” เทพกระบี่เวรตะโลกล่าวขึ้น

“ใช่! และขอเพียงพวกเราไปรวมกลุ่มกับกิลด์ DEVIL ก่อนเจอกิลด์ FOX เมื่อไหร่ ต่อให้มีสายสืบกิลด์อวตารในกิลด์ FOX พวกเราก็จะไม่ถูกสงสัยในภายหลัง” ฉางฟงกล่าวจบ ทั้งสามหนุ่มก็หัวเราะออกมาพร้อมกัน

กลุ่มฉางฟงอยู่คุยเรื่องทั่วไปเกือบครึ่งชั่วโมง จากนั้นทั้งหมดก็แยกย้ายกันไปนอน เช้าวันใหม่ กลุ่มฉางฟงออกเดินทางต่อ แต่ไม่เร่งรีบมากนัก เพราะพวกเขายังมีปัญหาที่ต้องระวังอยู่อีกข้อหนึ่ง นั่นคืออาจช่วยเจอกับผู้เล่นกิลด์อวตารระหว่างทาง

การเดินทางในป่าทำให้ต้องเผชิญหน้ากับสัตว์อสูรระดับราชาบ่อยครั้ง แม้ไม่คิดจะฆ่ามัน แต่พวกมันก็อาจมาตผู้เล่นที่บังอาจเมินเฉยต่อมัน ดังนั้นจึงแผลงฤทธิ์ส่งบอลพลังโจมตีกลุ่มฉางฟง บางตัวก็วิ่งไล่ล่าพวกเขาเป็นระยะทางหลายกิโลเมตร เล่นเอาป่าทั้งแถบและไม่มีชิ้นดี

กลุ่มฉางฟงไม่กังวลที่สัตว์อสูรโจมตีมากนัก เพราะปกติพวกมันก็โจมตีกันเองอยู่แล้ว ส่วนผู้เล่นคนอื่นที่ใช้เส้นทางสัญจรระหว่างเมือง ก็มีน้อยคนที่จะใส่ใจเสียงที่เกิดจากป่าลึก

ฉางฟงมาถึงเป้าหมายซึ่งเป็นจุดนัดพบกับผู้เล่นของกิลด์ DEVIL ก่อนเกือบหนึ่งวัน การเข้าร่วมขบวนเดินทางนั้น ฉางฟงเพียงส่งสัญญาณมือเล็กน้อย ทั้งหมดก็เคลื่อนร่างตามหลังกลุ่มอย่างเนบเนียน โดยไม่ต้องพูดอะไรให้มากความ

การเดินทางเกิดขึ้นไม่ถึงสามชั่วโมง กิลด์ DEVIL ก็มาถึงชายแดนตำแหน่งนัดพบกับกิลด์ FOX ฉางฟงปล่อยให้เทพกระบี่เวรตะโลกลับจอมปราษฎ์อาวุธเป็นผู้สนทนากับหัวหน้ากลุ่มที่นำกำลังมาในครั้งนั้น ส่วนตัวเอง เนฟ อินด์ และชินเวีย เพียงอยู่ในกลุ่มและทำตัวกลมกลืนเท่านั้น

ฉางฟงไม่ต้องการให้เกิดเหตุไม่คาดฝันกับซีเรียและซามีน เขาจึงเก็บพวกเธอเข้าไปไว้ในแหวนก่อน ฉางฟงเห็นบนท้องฟ้ามีสัตว์อสูรเสียงเหี้ยวหลายเสี้ยวสามตัวบินวนอยู่ไกลๆ

ก็รู้ได้ทันทีว่าจุดรวมพลแห่งนี้ ฝ่ายตรงข้ามได้ส่งสายสืบมาเฝ้ามองเช่นกัน และที่แน่ๆ ก็คือ อีกไม่นานพวกเขาต้องส่งสายสืบมาสอดแนมที่นี่

แม้ฉางฟงไม่ได้เอ่ยปากพูด ผู้นำกลุ่มจากกิลด์ DEVIL ก็คงวิเคราะห์ได้ เพราะฉางฟงเห็นเขานั่งนับอกลูกน้องคนสนิท หลังจากนั้นความระมัดระวังของผู้เล่นที่มาด้วยก็ตื่นตัวขึ้น

ผู้เล่นกิลด์ DEVIL ที่มาในวันนี้ล้วนไม่รู้ว่ากลุ่มฉางฟงเป็นใครบ้าง พวกเขารู้เพียงว่าหัวหน้ากิลด์เสื้อยวดยาวได้ส่งยอดฝีมือระดับสูงมาสวมทับเพิ่ม

การรอคอยขบวนการวราวราวนเนื้อสัตว์อสูรเป็นเรื่องน่าเบื่อมาก กว่ากิลด์ FOX จะโผล่มายังจุดนัดพบ กลุ่มฉางฟงก็กลับไปสามรอบแล้ว แถมพระอาทิตย์ก็ตกดินพอดี เมื่อฉางฟงเห็นขบวนการวราวราวนเนื้อสัตว์อสูรมากกว่าห้าสิบคน เขาก็ไม่แปลกใจเท่าไรนักที่กิลด์ FOX เคลื่อนที่ช้ากว่าปกติมาก

ยอดฝีมือที่มากับขบวนการวราวราวนเนื้อสัตว์อสูรมีถึง 250 คน เกือบ 100 คนมีระดับพื้นฐานมากกว่า 55 ถ้าฉางฟงเดาไม่ผิด มีผู้เล่นยี่สิบกว่าคน ระดับ 60 ขึ้นไปแล้ว ขณะเดียวกันทักษะยุทธ์ของพวกเขาก็ไม่ธรรมดาเลย ฉางฟงวิเคราะห์จากที่พวกเขาเคลื่อนร่าง อารักขาขบวนการวราวราวน

“ไม่แปลกใจสักนิดว่าทำไมกิลด์อวตารจึงยังไม่ถล่มกิลด์ FOX ที่เมืองหยางซุน” ฉางฟงพูดขึ้น

จอมปราชญ์อาวุธพยักหน้าเห็นด้วย ก่อนกล่าวว่า “ดูเหมือนหอกสายฟ้าจิ๋วจะพุ่มยอดฝีมือมากับขบวนการวราวราวนไม่น้อยจริงๆ”

เทพกระบี่เวรตะไลถอนหายใจแล้วเอ่ยว่า “ถ้าในสภาวะปกติ กิลด์อวตารไม่มีทางทำลายกิลด์ FOX ที่เมืองหยางซุนได้แน่นอน แต่ถ้าพวกเขาใช้สกลิโงก็เป็นอีกเรื่อง ฉันมั่นใจว่ากิลด์ FOX ไม่น่าจะรับมือพวกเขาได้ ฉางฟงพอจะไขข้อข้องใจให้ฉันได้ไหม ทำไมกิลด์อวตารจึงต้องรวบรวมผู้เล่นปกติโจมตีกิลด์ FOX ละ ั้งๆ ที่พวกเขาสามารถทำลายกิลด์ FOX ได้ นั่นแล้ว”

“หึๆ ฉันตอบแทนฉางฟงให้เอาไหม” จอมปราชญ์อาวุธพูดแทรกขึ้น

“ได้สิ” เทพกระบี่เวรตะไลตอบ

“นี่เรียกว่าความสูงส่งของการวางกลยุทธ์ของกลุ่มผู้ใช้สกลิโง การใช้สกลิโงพร้อมกันหลายๆ คน อาจเป็นช่องโหว่ให้เกิดการร้องเรียนให้ตรวจสอบ สมมุติว่านายเป็น

หัวหน้ากิลด์แห่งหนึ่ง นายเม็กกำลังป้องกันกิลด์ที่เข้มแข็ง นอกจากนี้ยังมีสมาชิกในกิลด์เกือบพันคน แต่ต่อมาถูกผู้เล่นกิลด์อวตารไม่กี่ร้อยคนโจมตีจนกิลด์แตกพ่าย นายจะร้องเรียนไหม” จอมปราชญ์อาวุธถาม

เทพกระบี่เวรตะไลพยักหน้าหงิกๆ พลังกล่าวว่า “ย่อมต้องร้องเรียนตามปกติ เหมือนที่กิลด์อื่นๆ ทำ”

“นั่นก็ใช่แล้ว เมื่อ NPC ตรวจพบสถิติประหลาดหรือระดับที่ผิดปกติของผู้เล่นกิลด์อวตารย่อมไม่มีข้อแก้ตัว ดังนั้นพวกเขาจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงความเสี่ยงทุกรูปแบบ จึงต้องใช้วิธีนี้” จอมปราชญ์อาวุธตอบ

“ถามจริงๆ กรณีของนางฟงไปแสดงอิทธิฤทธิ์ตามที่ต่างๆ มีการตรวจสอบหรือเปล่า” เทพกระบี่เวรตะไลถามต่อ นางฟงเห็นว่ามันเกี่ยวกับตัวเองจึงสนใจเป็นพิเศษ

“กรณีของนางฟง เคยถูกตรวจสอบมาแล้วไม่ต่ำกว่าสามครั้ง แต่เขาไม่ได้โกง NPC จึงไม่สามารถทำอะไรเขาได้” จอมปราชญ์อาวุธตอบ

เทพกระบี่เวรตะไลนึกสนุกจึงกล่าวต่อไปว่า “นายเคยได้ยิน NPC นินทานางฟงไหม”

“ฮ่าๆ นายไม่น่าถามคำถามนี้กับฉันเลย ตามจริงฉันก็ไม่เคยอ่านหรอก แต่เรื่องของนางฟงถูกพูดถึงมากที่สุด ส่วนข้อความก็มีทั้งคำตำและคำชม” จอมปราชญ์อาวุธตอบ

นางฟงนั่งฟังอยู่ ครุ่นคิดเล็กน้อยก่อนกล่าวขึ้นว่า “มีใครแอบติดตามพฤติกรรมฉันหรือเปล่า”

จอมปราชญ์อาวุธหัวเราะแล้วกล่าวว่า “ไม่มีหรอก มันเป็นกฎของบริษัท ทุกคนที่ทำงานจะมีโปรแกรมตรวจสอบการทำงานติดตัว พวกเขาจะทำงานตามที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น ไม่อาจใช้ระบบติดตามผู้เล่นคนใดคนหนึ่งตลอดได้ แม้การเข้าไปตรวจสอบผู้เล่นถ้าไม่ได้รับคำสั่งพิเศษก็เข้าไปตรวจสอบไม่ได้เช่นกัน”

‘อ้อๆ ค่อยโล่งใจหน่อยแฮะ นึกว่ามี NPC มอนิเตอร์เราเรื่อยๆ เกิดเปลือยใช้สถิติเทพๆ ที่สร้างขึ้นมา มีหวังถูกแบนก่อนแก้ตัว’ นางฟงคิดในใจ

การพักค้างแรมที่ชายแดน ตลอดทั้งคืนไม่มีการโจมตีอย่างที่หลายคนคาดการณ์ไว้ นอกจากนี้ก็ไม่มีใครพบเห็นสายสืบของฝ่ายตรงข้ามเข้ามาสืบข่าวแม้แต่คนเดียว พอตื่นขึ้นมาตอนเช้า เทพกระบี่เวรตะไลกับจอมปราชญ์อาวุธก็เข้ามาหานางฟงเพื่อสอบถามสถานการณ์

“ไม่มีการสอดแนม?” เทพกระบี่เวรตะไลกล่าวขึ้น

ฉางฟงพยักหน้าแล้วกล่าวว่า “ฉันให้ฟิงเกอร์ไปดูแล้ว ไม่มีการเคลื่อนไหวภายในป่ารอบๆ นี้ตั้งแต่เมื่อคืน”

จอมปราชญ์อาวุธคล้ายคิดได้ จึงกล่าวขึ้นว่า “จริงสิ พวกเขารู้จำนวนคนตอนออกเดินทางแล้ว และรู้จำนวนคนที่มาสมทบ ต่อให้ไม่ต้องมาสอดแนม พวกเขาก็พอจะคาดเดาได้”

“อาจฟังดูถูกต้อง ตอนนั้นเหลือเพียงระวังว่าพวกเขาอาจเปลี่ยนแผนการโจมตีเป็นนอกเส้นทางที่พวกเขาเคยกำหนดไว้” ฉางฟงกล่าวด้วยน้ำเสียงจริงจัง

“นายหมายถึง...พวกเขาจะใช้กองกำลังที่มาจากหยางชุนหรือ” เทพกระบี่เวรตะไลถามต่อ

“นายตอบถูกเพียงครึ่ง แต่พวกเขาอาจไม่ใช้กำลังเข้าปะทะตรงๆ” ฉางฟงตอบ

“หมายความว่ายังไง” จอมปราชญ์อาวุธถาม

“ฉันหมายถึง พวกเขาอาจใช้เล่ห์กลจัดการกับขบวนการวานชนเนื้อสัตว์เพื่อปั่นทอนกำลังผู้เล่น ซึ่งสามารถใช้ได้หลากหลายรูปแบบ” ฉางฟงตอบ

“นายเอาอะไรมาคาดเดา” เทพกระบี่เวรตะไลถามบ้าง

“ฉันวิเคราะห์จากคำตอบที่ได้มาจากกลุ่มผู้เล่นกิลด์ FOX เมื่อวาน” ฉางฟงตอบสองหนุ่มทำหน้าที่ ก่อนเทพกระบี่เวรตะไลจะกล่าวขึ้นว่า

“ใครบอกนาย เมื่อวานฉันถามทุกคนแล้ว พวกเขาบอกเป็นเสียงเดียวกันว่าทุกคนเดินทางสะดวกราบรื่น ไม่มีคนของฝ่ายตรงข้ามโผล่มาให้เห็นสักคน”

“ฮ่าๆ พวกนายคิดดูให้ดี พวกเขาคุยถึงการเจอสัตว์อสูรตลอดเส้นทาง แถมเป็นระดับราชาเกือบทุกครั้งทีเจอหรือเปล่า” ฉางฟงตอบ

เทพกระบี่เวรตะไลเอียงคอพรางกล่าวว่า “นายกำลังจะบอกว่าพวกเขาใช้วิธีต้อนสัตว์อสูรมาโจมตีขบวนการวานชนหรือ”

“ใช่! เพียงแต่พวกเขาขังสัตว์อสูรกลุ่มใหญ่ๆ ไม่ได้ ผู้เล่นกิลด์ FOX จึงยังปลอดภัย แต่ก็ต้องขอชมผู้ควบคุมขบวนการ ซึ่งสามารถส่งจุกส่งถอยได้ โดยไม่ทำให้เนื้อสัตว์อสูรเสียหาย” ฉางฟงอธิบาย

สามหนุ่มคุยกันได้แค่นั้น หัวหน้าที่คุมขบวนการชนเนื้อสัตว์ก็สั่งให้ทุกคนเก็บเต็นท์และกินอาหารเข้า โดยมีกำหนดออกเดินทางในช่วงเก้านาฬิกา

ทันทีที่ขบวนรถเคลื่อน กลุ่มผู้เล่นยอดฝีมือของกิลด์ FOX จำนวนสามสิบคนก็กระจายกำลังกันเข้าไปในป่า เพื่อลาดตระเวนเป็นวงกลมรอบๆ ขบวนรถคาราวานชนเนื้อสัตว์อสูร ตั้งแต่ด้านหน้าสุดจนถึงด้านหลังขบวน กลุ่มฉางฟงเลือกเดินอยู่ท้ายขบวน เพื่อหลีกเลี่ยงการปะทะกับศัตรูก่อน

นอกจากจะมีผู้เล่นลาดตระเวนบนพื้น บนต้นไม้ก็มียอดฝีมือคอยสอดส่องอยู่ข้างทางถึงสิบคน พวกเขาเหล่านี้มีวิชาตัวเบาขั้นสูง สามารถลาดตระเวนในพื้นที่ไกลออกไปจากขบวนรถได้ เพื่อมองหาคู่ศัตรูที่อาจแอบแฝงในป่าที่ขม

การเดินทางตลอดทั้งวันมีสัตว์อสูรระดับราชามากวนใจไม่กั๊ว ซึ่งก็เป็นเรื่องปกติของการเดินทางไกล ฉางฟงพอได้ยินผู้เล่นกิลด์ FOX คอยกันว่า สัตว์อสูรระดับราชาแถวเมืองจงหนานน้อยกว่าระหว่างทางที่เดินออกจากเขตแดนหยาจกชุนมาก เขาก็พอจะคาดเดาได้ กิลด์อวตารคงเปลี่ยนแผนโจมตีแล้ว

เมื่อตะวันใกล้จะตกดิน ผู้นำขบวนรถก็สั่งตั้งเต็นท์พักค้างแรม ผู้เล่นหลายคนตั้งเต็นท์เสร็จก็ขออนุญาตไปยึดเส้นยืนสายในป่าบ้าง แต่ไม่นานนักหัวหน้าผู้ควบคุมก็เกิดอาการแตกตื่น เมื่อผู้เล่นที่ขออนุญาตเข้าไปในป่าโทรศัพท์มาบอกว่าเขาถูกผู้เล่นไม่ทราบฝ่ายโจมตี และผู้เล่นที่ตามเขาไปตายสองคน ตอนนั้นเหลือเพียงเขาที่กำลังหนีตาย

ด้วยความเป็นห่วงเพื่อนๆ หัวหน้ากองคาราวานจึงคัดเลือกผู้เล่นยอดฝีมือหลายสิบคน แบ่งออกเป็นกลุ่มๆ เพื่อติดตามเพื่อน ฉางฟงปรึกษาคณะในกลุ่มเช่นกัน สุดท้ายตกลงกันว่า ฉางฟงกับจอมปราชญ์อาวุธจะเป็นคนไปช่วยหาผู้เล่น ส่วนที่เหลือคอยเฝ้าขบวนรถไว้ เผื่อจะมีการโจมตีเกิดขึ้น

ระหว่างเคลื่อนร่างในป่า จอมปราชญ์อาวุธกล่าวขึ้นว่า “ตอนนี้ทำไมพวกมันใช้แผนโจมตีอย่างเปิดเผยล่ะ”

“อาจเป็นเพราะศัตรูของพวกเขาได้ข้ามฝั่งหยาจกชุนมาแล้ว จึงมันใจกิลด์ FOX จะไม่มีวันหวนกลับทางเดิมจนกว่าจะไปถึงเป้าหมาย” ฉางฟงตอบยิ้มๆ

“นั่นแสดงว่าพวกเขาอาจโจมตีกลุ่มผู้เล่นกิลด์ FOX นอกแผนการที่เตรียมไว้” จอมปราชญ์อาวุธกล่าวต่อ

ฉางฟงส่ายหน้าแล้วกล่าวว่า “ไม่หรอก พวกเขาน่าจะกำหนดจุดโจมตีที่เดิม เพียงแต่ใช้วิธีตัดกำลังไปเรื่อยๆ โดยไม่ทุ่มกำลังโจมตีกิลด์ FOX ในตอนนี้”

จอมปราชญ์อาวุธเหมือนจะค้นพบตำแหน่งปะทะกันแล้ว จึงชี้นิ้วให้ฉางฟงดู ไม่

นานสองหนุ่มก็เห็นร่างลงจากต้นไม้ พร้อมกับกางสกีลระวางัยเต็มพิกัด

“ไม่มีใครอยู่แถวนี้” จอมปราชญ์อาวุธกล่าวขึ้นก่อน

ฉางฟงมองดูความเสียหายของต้นไม้ขนาดใหญ่แล้วว่า “มีพลังการทำลายล้างสูง ผิดปกติ เป็นพวกโกงสกีลแน่”

“ฉันเห็นด้วย ต้นไม้ขนาดนี้อย่างน้อยต้องโจมตีสองหมัด แต่ผู้เล่นคนนี้โจมตีเพียงหมัดเดียวก็สามารถทำลายต้นไม้ได้ง่ายๆ เลย” จอมปราชญ์อาวุธกล่าวเสริม

ฉางฟงเดินและมองไปตามพื้น ก่อนจะนั่งลงใกล้ๆ รอยเท้า “ดูจากรอยเท้าศัตรูมีสี่คน สามคนไม่เคลื่อนไหว”

“มองออกหรือเปล่าว่าพวกมันระดับเท่าไร” จอมปราชญ์อาวุธถามขณะเดินดูรอบต้นไม้อีกต้น ซึ่งยังมีคราบเลือดเปื้อนอยู่เต็มไปหมด และเขาก็พอจะคาดเดาได้ว่ามีผู้เล่นคนหนึ่งจบชีวิตที่นี่

“ดูเหมือนพวกเขาจะไม่ได้ใช้สกีลโกงตลอด ทั้งสี่คนระดับไม่น่าจะเกิน 66” ฉางฟงตอบพลางกวาดตามองหาข้อมูลอื่นๆ เพิ่มเติม แล้วค่อยกล่าวต่อ “สองในสี่ใช้หอกเป็นอาวุธ”

จอมปราชญ์อาวุธเลิกสนใจต้นไม้ เดินกลับมาหาฉางฟงพลางถามขึ้นว่า “นายรู้ได้ยังไง”

“รอยด้ามหอกข้างเท้าพวกเขานะสิ เหมือนเคื่องอารมณ์ร้อนไม่น้อย ถึงกระทั่งด้ามหอกใส่ดินจนเป็นหลุมเลย” ฉางฟงตอบ

จอมปราชญ์อาวุธปรายตามองฉางฟงแล้วกล่าวว่า “แค่รอยบนพื้นดิน นายวิเคราะห์ได้ถึงนิสัยผู้เล่นเลยหรือ”

“ใช่ นายดูอีกรอยสิ เหมือนนี้เป็นคนใจเย็น เขาเพียงตั้งหอกเบาๆ และไม่ขยับอีกเลย” ฉางฟงกล่าวยิ้มๆ

จอมปราชญ์อาวุธหัวเราะเบาๆ แล้วพูดว่า “นั่นไอ้คนโจมตีผู้เล่นมันใช้อะไรเป็นอาวุธ”

“ใช้ดาบ” ฉางฟงตอบทันที

“นายวิเคราะห์จากอะไร” จอมปราชญ์อาวุธถามต่อ

“ไม่เห็นยาก จากร่องรอยที่เห็นมีการฟันมากกว่าแทง แถมรอยฟันบนต้นไม้ก็ชัดเจน บ่งบอกว่าเขาได้ทั้งน้ำหนักลงไปทั้งดาบเต็มกำลัง จุดที่เกิดรอยจึงมีการแตกกระเบ็ดเลยเป็นไปไม่ได้ที่อาวุธที่เขาใช้จะเป็นกระบี่” ฉางฟงตอบ

จอมปราชญ์อาวุธชี้นิ้วไปยังรอยเท้าบนพื้นพลางกล่าวว่า “หนึ่งในสี่ใช้สกลิโงงแน่ๆ แล้วอีกสามได้ใช้สกลิโงงใหม่”

“ตอบยากนะ แต่ดูจากรอยเท้าแล้ว คนถือหอกใจเย็นที่สุด น่าจะเป็นหัวหน้า และมีโอกาสใช้สกลิโงงเช่นกัน” พอลางฟังพูดจบ สองหนุ่มก็ได้ยินเสียงปะทะแทบจะพร้อมเพรียงกัน

“เกิดการปะทะกันแล้ว แถมมาจากสามทิศทาง!” จอมปราชญ์อาวุธร้องอุทาน

“เราต้องเลือกหนึ่งทาง ตามมา!!!”

ฉางฟงไม่รอช้า ทะยานออกไปอย่างรวดเร็ว ไม่นานก็มาถึงจุดปะทะ ฉางฟงกับจอมปราชญ์อาวุธมองดูผู้เล่นคนหนึ่งกำลังปะทะกับผู้เล่นยอดฝีมือกิลด์ FOX ถึงหกคน แต่ดูเหมือนทั้งหมดจะมีขนาดเจ็บไปแล้วสามคน พอทั้งสองมาถึงก็ตั้งอาวุธออกมาโจมตีฝ่ายตรงข้าม เสริมกำลังให้แก่กิลด์ FOX

“ฮ่าๆ มีเพื่อนมาเสริมกำลังด้วยหรือ ตีๆ ฉันทจะฆ่าพวกแกให้หมด” ผู้เล่นคนนั้นกล่าว

ฉางฟงเห็นการเคลื่อนไหวก็พอจะเดาออกว่าหมอนี่ระดับไม่แตกต่างจากอู่จงและประหารฟ้าเลย

ขณะจอมปราชญ์อาวุธต่อสู้กับผู้เล่นคนนั้นอยู่นั้น เขาก็ยิ้มผินๆ พลางหันไปมองฉางฟงที่เคลื่อนไหวในในกลุ่มผู้เล่นกิลด์ FOX ไปด้วย จากนั้นเพียงชั่วครู่ ทั้งแปดคนก็รวมโจมตีผู้เล่นกิลด์อวตารพร้อมกัน

ผู้เล่นกิลด์อวตารไม่รู้ว่าเมื่อปะทะกับจอมปราชญ์อาวุธ สกลิโงงจะหายไปชั่วขณะหนึ่ง แต่เขาก็จับสังเกตไม่ได้ เขาเพียงแต่รู้สึกว่ศัตรูเก่งขึ้น เพราะมีพวกมาเพิ่มเท่านั้น ฉางฟงกับจอมปราชญ์อาวุธถูกแรงปะทะของดาบจนกระเด็นไปหลายครั้ง แต่สองหนุ่มก็ยังลุกขึ้นมารุมโจมตีผู้เล่นกิลด์อวตารได้ต่อเนื่อง

“บัดซบ! ฝากไว้ก่อนเถอะ” ผู้เล่นกิลด์อวตารสบด ก่อนจะฉวยโอกาสที่ตัวเองกระแทกจอมปราชญ์อาวุธออกห่าง เคลื่อนร่างใช้วิชาตัวเบาหนีไปอย่างรวดเร็ว ผู้เล่นกิลด์ FOX หกคนต่างกล่าวขอบคุณสองหนุ่มกันใหญ่ เพราะถ้าพวกเขาไม่มาเสริมทัพ ในกลุ่มพวกเขาคงมีคนได้ไปจุดตีใหม่

ระหว่างที่แยกย้ายกันไปช่วยเหลือกลุ่มอื่นๆ จอมปราชญ์อาวุธก็หันไปมองฉางฟงที่ใช้สกลิโงงทิพย์บอกเขาระหว่างต่อสู้ ก่อนจะกล่าวว่า “ต้องแก้มั่งทำเป็นกระเด็นนี้ มัน

เหนื่อยกว่าต่อสู้กันนะ”

“เราต้องเล่นละคร เพราะพวกเราจำเป็นต้องกลบเกลื่อนฝีมือ จนกว่าจะได้เห็นผู้เล่นที่ใช้สกิลโกงมารวมตัวกัน” นางฟงตอบยิ้มๆ

จอมปราชญ์อาวุธถอนหายใจ ซึ่แว่ไปยั้งหน้าอกนางฟงแล้วกล่าวว่า “หน้าอกนายมีรอยเท้ามันฝากไว้ด้วย ลงทุนเยอะไปไหม”

“ฮ่าๆๆ มันเป็นการลงทุนที่คุ้มค่านะ ในสายตาคนอื่น ฉันจะกลายเป็นจอมยุทธ์ที่มีฝีมือไม่มากนัก หรือเป็นมันนอกสายตา ดังนั้นฉันจะมีโอกาสได้ตรวจสอบศัตรูมากกว่าคนอื่นฯ” นางฟงตอบ

“ันครั้งต่อไป ฉันจะลุยคนเดียว ส่วนนายตรวจสอบระยะไกลเพื่อค้นหาพวกเขา ดูจะรู้ว่ามาปฏิบัติภารกิจครั้งนี้ที่คั่นกันแน่” จอมปราชญ์อาวุธกล่าว นางฟงพยักหน้ารับ ในขณะที่เดียวกับที่ผู้เล่นกิลด์ FOX ซึ่งเคลื่อนไหวอยู่ด้านหน้า ทะยานลงไปช่วยเพื่อนๆ ที่กำลังต่อสู้กับศัตรูอยู่บนพื้นแล้ว

นางฟงไม่ได้ลงไปกับคนอื่น เขายืนอยู่บนต้นไม้พร้อมกับใช้สกิลตรวจสอบผู้เล่นกิลด์อวตารที่โกงสกิล ใช้เวลาไม่นานนัก นางฟงก็เห็นผู้เล่นกิลด์อวตารทั้งหมดสิบห้าคน เนื่องจากสกิลที่นางฟงสร้างขึ้น เวลาใช้งานจะเหมือนเขาได้ไปยืนอยู่ต่อหน้าผู้เล่นเหล่านั้น จึงมีโอกาสวิเคราะห์ผู้เล่นเหล่านั้นว่าใช่ผู้เล่นที่โกงสกิลหรือไม่

‘ไม่คุ้นหน้าพวกมันแฮะ อืม...ดูเหมือนจะไม่มีเหยหลง เวตาล อู๋จิง และประหารฟ้า’ นางฟงคิดในใจ จากนั้นก็ปิดสกิลมองดูผู้เล่นกิลด์อวตารสามคนที่ซึ่งหนีไปได้อีกครั้ง

ผู้เล่นกิลด์ FOX ไม่รอช้า พอคัทรูหนี พวกเขาก็รวมกลุ่มมุ่งหน้าไปช่วยผู้เล่นกลุ่มที่สาม แต่ไปไม่ทัน พวกเขาถูกล่าทั้งหมดหกคน การต่อสู้ครั้งนี้ฝ่ายกิลด์ FOX สูญเสียผู้เล่นไปเก้าคน ฝ่ายศัตรูไม่มีใครบาดเจ็บเลย นางฟงปรายตามองผู้รอดชีวิต ซึ่งได้โทรศัพท์มาขอความช่วยเหลือจากเพื่อนๆ

“หมอนั่นโผล่มาตอนไหน” นางฟงกระซิบถามจอมปราชญ์อาวุธ

“เมื่อกี้” จอมปราชญ์อาวุธตอบ

“บอกคนของกิลด์ DEVIL ให้จับตาดูหมอนี่ไว้เป็นพิเศษ ฉันบังเอิญเห็นมันอยู่ในกลุ่มผู้เล่นกิลด์อวตาร” นางฟงกล่าวด้วยน้ำเสียงเอือมๆ

“ปล่อยไว้สักไว้ในขบวน มันจะดีหรือ” จอมปราชญ์อาวุธถาม เพราะตอนแรกเขากำลังจะเข้าไปบอกหัวหน้ากลุ่มให้จับตาดูผู้เล่นคนนี้อยู่แล้ว

“ดูๆ เขาไปก่อน บางทีอาจมีประโยชน์ ส่วนผู้นำขบวนรถ เดียวฉันจะให้หัวหน้ากลุ่มกิลด์ DEVIL ไปคุยคร่ำๆ ไว้ เพื่อไม่ให้เกิดความเข้าใจผิดกันทีหลัง” ฉางฟงตอบ

“สลักยานนี้โหดวะ ยืนอยู่กับที่ก็เห็นหน้าศัตรูได้ แต่ตกลงมีใครไม่ใช่ชุดนินจาไหม” จอมปราชญ์อวูรถามต่อ

ฉางฟงส่ายหน้าแล้วกล่าวว่า “ไม่เห็น แต่ผู้เล่นที่โง่งมก็เจอแล้วทำ ที่เหลือไม่แน่ใจ”

“ห้าคน ี่้นนายก็ใช้สกีลบล้างได้แล้วสิ” จอมปราชญ์อวูรกล่าวด้วยน้ำเสียงยินดี

“ยังไม่ได้ อาจัง ความสามารถของพวกเขาดีกว่าอู๋จงและประหารเทพไม่มากนัก ไม่น่าจะเป็นระดับหัวหน้า เราต้องรอพวกระดับสูงกว่านี้ก่อน”

พอฉางฟงพูดจบ กลุ่มผู้เล่นกิลด์ FOX ก็ดูเหมือนจะตัดสินใจกลับกันแล้ว สองหนุ่มจึงต้องเลิกสนทนา และเคลื่อนร่างตามผู้เล่นกิลด์ FOX ออกจากป่า

กลุ่มคาราวานเนื้อสัตว์อสูรจำเป็นต้องหยุดพักรอผู้เล่นที่ต้องจู่ตีใหม่ แต่ทุกคนก็เตรียมตัวปะทะกับศัตรูเต็มที เพราะไม่มั่นใจว่าศัตรูจะโผล่มาโจมตีตอนไหน

ผู้นำขบวนคาราวานของกิลด์ FOX ค่อนข้างเป็นคนใจเย็น แม้จะรู้แล้วว่าภายในขบวนของเขามีไส้ศึก แต่เพื่อจะสืบให้รู้ตำแหน่งโจมตีที่แน่ชัด เขาก็จำเป็นต้องปล่อยไส้ศึกไว้ภายในขบวนต่อไป

เมื่อเกิดการจู่โจมตีขึ้นแล้ว ผู้นำขบวนรถคาราวานขนส่งเนื้อจึงออกคำสั่งห้ามทุกคนในขบวนออกไปเที่ยวในป่าเมื่อมีการหยุดพัก เพื่อป้องกันปัญหาถูกจู่โจมตี

สามวันต่อมา ไม่มีเหตุการณ์ร้ายๆ เกิดขึ้นกับขบวนคาราวานขนส่งเนื้อสัตว์อสูรของกิลด์ FOX อีกเลย การเดินทางช่วงนั้นนอกจากพบเจอสัตว์อสูรแล้ว ก็ไม่พบเห็นผู้เล่นกิลด์อวตารแม้แต่คนเดียว

เช้าวันที่สี่ สายสืบที่ถูกผู้นำขบวนคาราวานกิลด์ FOX ใช้สะกดรอยไว้ก็ถูกฆ่าตาย สร้างความหงุดหงิดให้แก่หัวหน้ากองคาราวานกิลด์ FOX มาก ไส้ศึกเมื่อถูกเปิดเผยตัว เขาก็ไม่ได้กลับมาอีกเลย

เมื่อหาเบาะแสจากไส้ศึกไม่ได้ ทุกคนก็ได้แต่คาดเดาตำแหน่งที่จะถูกโจมตีในระยะสิบกิโลเมตร ตามข้อมูลที่ได้รับมาจากฉางฟงเท่านั้น แน่หนอนว่าจากแผนเชิงรุกก็ต้องปรับเปลี่ยนมาเป็นแผนตั้งรับอย่างช่วยไม่ได้

“อีกไม่กี่ชั่วโมงจะเข้าเขตอันตรายแล้ว” เทพกระบี่เวรตะลึงพูดขึ้น

“ไม่รู้มันจะใช้แผนไหน แต่โอกาสพวกระดับสูงจะปรากฏตัวออกมาตั้งแต่ต้นมีตำมาก ๆ”

จอมปราษฎ์อาวุธกล่าวคาดการณ์ เทพกระบี่เวรตะไลเห็นนางฟังยังใจเย็นเดินชมนกชมไม้พร้อมกันเนฟ ก็ส่ายหน้าพลางกล่าวเบาๆ ว่า “ดูเหมือนนายจะไม่เป็นเดือดเป็นร้อนเลยนะ”

นางฟังละสายตาจากข้างทางแล้วกล่าวว่า “ทำไม่ต้องกังวลด้วย ยิ่งงวยอดฝีมือฝายตรงข้ามก็ต้องปรากฏตัวออกมาแน่นอน”

“อะไรทำให้ท่านมั่นใจขนาดนั้น” ซินเวียซึ่งเดินอยู่ข้างหลังถามขึ้น เพราะเป้าหมายของเธอคือเก็บอาวุธ และอาวุธของยอดฝีมือระดับสูงก็ไม่ธรรมดา เธอจึงคาดหวังว่าจะได้มันมาสักสองสามเล่ม

“นายคงเปรียบเทียบวรยุทธ์ระหว่างพวกที่อยู่ในค่ายฝึกฝายศัตรู กับพวกที่มาบกกองคาราวานกิลด์ FOX ไซ้ใหม่” จอมปราษฎ์อาวุธถาม

“ถูกต้อง ฝีมือยังห่างชั้นกันอยู่ พวกเขาต้องออกมาแน่ๆ เพียงแต่จะเร็วหรือช้าเท่านั้นเอง” นางฟังตอบ

“นายวางแผนจะจัดการพวกเขาอย่างไร” เทพกระบี่เวรตะไลถามต่อ

“แผนนั้นไม่ยุ่งยากเท่าไร ขอเพียงเจอผู้เล่นอวตารสักคน ฉันก็จะรู้ตำแหน่งที่อยู่ของหัวหน้าระดับสูงของฝายศัตรูได้ง่ายๆ และเมื่อถึงเวลานั้น ฉันจะไปหาพวกเขาอย่างลับๆ” นางฟังตอบ

จอมปราษฎ์อาวุธหันไปมองหน้าเทพกระบี่เวรตะไล ก่อนกล่าวว่า “ต่อจากนั้นล่ะ พวกเราต้องแก๊งสู้หรือเปล่า”

“แน่นอน พวกที่บุกโจมตีเข้ามาช่วงแรกๆ ให้นายแก๊งสู้แบบอ่อนๆ ไปก่อน พอพวกระดับหัวหน้ามันมาปรากฏตัวขึ้นเมื่อไหร่ นายค่อยจัดการส่งพวกมันไปลงนรกได้เลยเป็นไง...แผนนั้นง่ายดีไหม” นางฟังถามยิ้มๆ

“เหอะๆ ตอนนายใช้สติ พวกเขาจะไม่รู้ตัวหรือ” จอมปราษฎ์อาวุธถามต่อ

“สติที่ฉันจะปล่อยเข้าไป ก็เหมือนกับสติที่ฉันปล่อยเข้าไปในตัวนายนั่นแหละ อาจสะตุงนิดหน่อย แต่พวกเขาไม่รู้หรอก เพราะฉันจะทำให้เสียและแสบเนียนที่สุดที่ีๆ” นางฟังตอบ

“ฉันจะรู้ได้ไงอะ ว่าไอ้คนไหนมันระดับสูงและเป็นหัวหน้า” ซินเวียถามด้วยน้ำเสียง

กระตือรือร้น

ฉางฟงยกมือลูบคาง ลึกพักก็กล่าวขึ้นว่า “ง่ายๆ ตัวโง่เทพๆ มักจะออกมาช้ากว่าเพื่อน นอกจากนั้นมันต้องมาพร้อมับอาวุธดีๆ ถ้าเธอเห็นมันเมื่อไหร่ก็จัดการได้เลย รับรองว่าเธอจะได้รับผลประโยชน์เต็มๆ แต่มีข้อแม้ว่าเธอต้องฆ่าพวกมัน”

“ไม่มีปัญหา! ฉันจะฆ่าให้เรียบ คิๆๆ” ซินเวียตอบจริงจัง แต่ดวงตากลับเป็นประกายวาวโรจน์

“นายโง่หรือเปล่าเนี่ย ฉางฟง ชินฆ่ามันง่ายๆ ก็ได้อาวุธชิ้นเดียวสิ สู้ให้มันเอาอาวุธชิ้นที่สองออกมาแล้วค่อยฆ่าก็ยังไม่สาย คิๆๆ ฆ่าสักสามคนก็ได้อาวุธระดับสูงหกเล่ม รวยอีกแล้วเรา คิๆๆ” ซินเวียคิดในใจ สีหน้ากระหม่อมยินดี

ฉางฟงเห็นสีหน้าของซินเวียก็อ่านออกทันที ยัยเงือกจอมกตัญญูทำนอกแผนการแน่ๆ

เพื่อไม่ให้ฝ่ายตรงข้ามจับได้ หัวหน้ากองคาราวานชนเนื้อสัตว์อสูรกิลด์ FOX จึงสั่งให้ทุกคนเดินทางช้าลง ก่อนถึงตำแหน่งที่ฝ่ายตรงข้ามกำหนดไว้หลายชั่วโมง

ระหว่างเดินทาง เทพกระบี่เวรตะโลกับจอมปราชญ์อาวุธก็ไม่ได้อยู่เฉยๆ สองหนุ่มต่างพากันคาดการณ์ ตำแหน่งที่ฝ่ายตรงข้ามจะโจมตีจากแผนที่คร่าวๆ เช่นกัน อินดี้ในวันนี้ถูกฉางฟงสั่งห้ามใช้ว็อล์ฟ เพราะถ้าเกิดสุดวิสัย จนเขาต้องใช้แผนสองมันจะมีปัญหาเมื่ออินดี้ถูกห้ามก็ไม่ยอมทำเดียว สุดท้ายซินเวียจึงเข้ามาใกล้เกลี้ย โดยแลกกับชุดสวยๆ สิบลูต เธอจึงยอมตกลงด้วยดี = =

พอใกล้ถึงตำแหน่งที่ศัตรูกำหนดเป้าหมายไว้ ร่างของฉางฟงก็หายไปจากกลุ่ม กวาทะกระบี่เวรตะโลกับจอมปราชญ์อาวุธจะรู้ตัวก็ผ่านไปหลายนาทีแล้ว

“ฉางฟงไปแล้วหรือ” เทพกระบี่เวรตะโลหันมาถามเนฟ

“อือ” เนฟตอบสั้นๆ

“เขาไปตอนไหนเนี่ย” เทพกระบี่เวรตะโลถามต่อ

เนฟชี้นิ้วมือกลับไปด้านหลังพลางกล่าวว่า “ช่วงหัวโค้งที่ผ่านมา”

เทพกระบี่เวรตะโลยกมือเกาศีรษะ ปกติเขาทางสกลิตตลอด ถ้าฉางฟงแอบไป เขาน่าจะรู้ตัว แต่นี่...เขาไม่รู้สักตัวเลยสักนิด!

บทที่ 3

ล้างสกลิโกง

ห่างออกไปหลายร้อยเมตร ภายในป่า

ฉางฟงยืนอยู่บนกิ่งไม้สูงจากพื้นหลายเมตร ในปากของเขาเวลานี้คาบใบไม้เล็กๆ ใว้หนึ่งใบ ชายหนุ่มยังคงไม่เคลื่อนไหวไปไหน ยังยืนฟังต้นไม้คล้ายกับบรอคอยบางอย่าง “ด้านหน้าปลอดภัย” เสียงฟิงเกอร์ดังขึ้นจากบนศีรษะเขา ทำให้ฉางฟงคลี่ยิ้มออกมา

“ถ้าไม่มีนาย ฉันคงลำบากกว่านี้เยอะ” ฉางฟงกล่าวจบก็เคลื่อนร่างไปตามตำแหน่งที่ฟิงเกอร์แนะนำ และทุกระยะหลายร้อยเมตรฟิงเกอร์จะบินออกไปสืบทวนด้านหน้าเสมอ ทำให้การเคลื่อนไหวของฉางฟงแม้จะช้า แต่ก็ต่อเนื่องและปลอดภัยจากหน่วยสอดแนมของฝ่ายตรงข้าม

“ห่างออกไปร้อยเมตรมีหน่วยสอดแนมหลายคน” ฟิงเกอร์กล่าวรายงาน ฉางฟงจึงเปลี่ยนเส้นทางเคลื่อนไหว เป็นอ้อมลึกเข้าไปในป่าทันที ดังนั้นฝ่ายศัตรูจึงไม่มีใครเห็น ฉางฟงแม้แต่คนเดียว

“ดูเหมือนขบวนการคาราวานจะล่าหลังพวกเราแล้วนะ นายจะไปต่อหรือเปล่า” ฟิงเกอร์ถาม

“ล่าหลังไกลไหม” ฉางฟงถามต่อ

“หนึ่งกิโลเมตร” ฟิงเกอร์ตอบ

ฉางฟงนั่งคิดเล็กน้อยก่อนกล่าวขึ้นว่า “ตอนนี้เราเดินทางได้สองในห้าของพื้นที่อันตรายแล้ว ถ้าเดินทางล่วงหน้าอาจเจอกลุ่มสายลับจำนวนมาก และอาจเกิดความ

ผิดพลาดจนมีบางคนเห็นพวกเรา ดังนั้นควรขอขบวนการวานชนส่งเนื้อดีกว่า เพราะอย่างน้อยเมื่อมันได้เห็นขบวนการวาน พวกมันจะต้องถอนกำลังบางส่วนกลับไปแน่นอน”
“งั้นมันจะไปจับตาดูเส้นทางเบื้องหน้าให้ต่อกี่แล้วกัน” ฟิงเกอร์กล่าวจบก็บินทะยานออกไปอย่างรวดเร็ว

ฉางฟงยังคงยืนนิ่งๆ อย่างใจเย็นในพุ่มไม้ จนกระทั่งฟิงเกอร์บินกลับมา

“เป็นไปตามที่นายบอก มันวางกำลังสายสืบด้านหน้าไว้เยอะมาก แต่พอพวกมันเห็นขบวนการวาน ก็พากันถอนตัวไปหมด ไม่เหลือสักคน” ฟิงเกอร์ตอบ

“ขบวนการวานอยู่ห่างจากฉันเท่าไร” ฉางฟงถามต่อ

“สามร้อยเมตร” ฟิงเกอร์ตอบ

ฉางฟงรอจนขบวนการกิลด์ FOX เดินทางใกล้เข้ามาจนถึงระดับสองร้อยเมตร จึงเคลื่อนร่างนำหน้าไปอีกครั้ง เพื่อป้องกันไม่ให้สายสืบกิลด์ FOX ที่ลาดตระเวนอยู่มาพบเห็นแล้วเข้าใจผิด

ห่างจากตำแหน่งขบวนการวานสองกิโลเมตร

ผู้เล่ากิลด์อวตารระดับยอดฝีมือสองคนกำลังนั่งพักผ่อนกินขนม โดยรอบตัวมีลูกน้องอีกห้าคนคอยรับคำสั่ง และทุกๆ ลิบนาทีจะมีสายสืบวิ่งเข้ามารายงานสถานการณ์ตลอด ทำให้พวกเขาล่วงรู้ตำแหน่งขบวนการวานเนื้อสัตว์อสูร ราวกับไปเห็นด้วยตาตัวเอง

“จากความเร็วในการเดินทาง พวกมันจะมาถึงตำแหน่งที่พวกเราจะซุ่มโจมตีตอนไหน” ชายหนุ่มผู้มีธงสีแดงติดที่เอวถาม หลังจากฟิงสายสืบรายงานข้อมูลจบ

“ไม่เกินยี่สิบนาทีครับ” สายสืบตอบ

“ดี สิ่งให้ทุกคนโจมตีพร้อมกัน เน้นไปที่รถขนส่ง” ชายหนุ่มผู้มีธงติดที่เอวกล่าว สายสืบรับคำ ไม่นานก็พากันเคลื่อนร่างหายไป

“จะไปดูใกล้ๆ หน่อยไหม เพื่อจะได้ออกแรงบ้าง” ชายหนุ่มผู้มีธงน้ำเงินอีกคนถาม

“แค่นี้ขี้มดปลวกกิลด์ FOX ส่งรองหัวหน้าแปดคนไปก็ถือว่าให้เกียรติพวกมันอย่างสูงสุดแล้ว” ชายหนุ่มผู้มีธงสีแดงตอบหน้าตาย

“เกิดรองหัวหน้าแปดคนที่ส่งไปสู้ไม่ได้จะทำยังไง” ชายหนุ่มผู้มีธงสีน้ำเงินถามติดตลก

“นายคิดว่ามันจะมีโอกาสเกิดขึ้นหรือ แต่นายไม่ต้องห่วงหรอก ถ้าพวกนั้นเกิด

เรื่อง เดียวก็ได้เห็นพลุยิงขึ้นฟ้าเอง ตอนนั้นนอนพักผ่อนตีมด่าทุ่งดอกไม้ในปากันดีกว่า” ชายหนุ่มผู้มีธงสีแดงกล่าวจบก็นอนหงายลงบนพื้น ไม่สนใจเพื่อนอีก

บนถนนลัญจกร ในที่สุดขบวนคาราวานกิลด์ FOX ก็หยุดเคลื่อนไหว เมื่อพวกเขาพบว่าศัตรูได้โอบล้อมขบวนรถคาราวานไว้ทั้งขบวนแล้ว และชั่วพริบตาที่ฝ่ายกิลด์ FOX ชักอาวุธออกมา ศัตรูก็ทะยานร่างออกจากป่าข้างทางเต็มไปหมด ผู้เล่นกิลด์ FOX ถูกฝึกให้คุ้มกันขบวนรถมาอย่างดี พวกเขาจึงแยกกันทำงานของตนโดยไม่ต้องรอคำสั่ง

การปะทะเกิดขึ้นไม่กี่ปาที่ก็เริ่มมีคนไปจู่ตีใหม่ ทุกอย่างเป็นไปตามที่นางฟงคาดการณ์ ลูกสมุนกิลด์อวตารฝีมือโดยรวมยังไม่ถึงขั้น จึงถูกเก็บกวาดไปเป็นจำนวนมาก แต่ฝ่ายกิลด์ FOX ก็มีคนตายและบาดเจ็บเช่นกัน เนื่องจากมีกำลังน้อยกว่า เทพกระบี่เวรตะไล จอมปราชญ์อาวุธ เนฟ ซินเวีย และอินดี้ ยังคงเล่นละครใบยที่จะไม่ฆ่าใครสักคน ทั้งหมดเข้าร่วมกลุ่มกับผู้คุ้มกันขบวนรถตามแผนที่วางไว้ ทั้งห้าจะต่อสู้ที่ต่อเมื่อมีคนจะทำลายขบวนรถเท่านั้น

ภายในป่า นางฟงได้ลือกเป่าไปสามคน แต่นับเป็นคราวช่วยเพราะทั้งสามเป็นคนของกิลด์ศาสตร์อาวุธกับกิลด์ไหนก็ไม่รู้ นางฟงนั่งลือกเป่าอยู่นานหลายนาทีจนเริ่มรู้สึกงง เพราะไม่มีใครเป็นคนของกิลด์อวตารจริงๆ สักคน

“เกิดอะไรขึ้นวะเนี่ย!” นางฟงกล่าวจบก็เห็นผู้เล่นฝ่ายศัตรูไหล่ออกจากป่ามาเพิ่มอีกกลุ่มใหญ่ นางฟงทุบมือตัวเองทันที

“ออกมาซะที” นางฟงไม่รอช้า รีบเลือกผู้เล่นที่ไหล่ออกมาใหม่มาสแกน หลังจากนั้นก็ใช้สก็ลเชื่อมต่อไปหาคนอื่นๆ แต่คนของกิลด์อวตารมีเป็นร้อย นางฟงจึงต้องเสียเวลานั่งดูภาพอยู่หลายนาที

“ไม่ใช่! คนนี้ก็ไม่ใช่ กลุ่มนี้ก็ไม่ใช่ โอ้ย! มันอยู่ไหนกันวะ” นางฟงเริ่มอารมณ์เสีย

“บ้าจริง! ลืมนึกไปได้ไงว่าฝ่ายตรงข้ามมีจำนวนมาก อ้ากกก!!! ปวดตาแล้วอะ” นางฟงบ่นอุบ ทำให้ฟิงเกอร์ที่อยู่บนศีรษะเขาหัวเราะจนท้องแข็ง

“เอ้! กลุ่มนั้นน่าสนใจวะ ระดับก็สูง ทำทางพวกเขาก็ดูหยิ่งๆ ที่สำคัญอยู่ห่างจากสนามรบ ไม่รีบเข้ามาฆ่าต่อสู้อย่างคนอื่นๆ” นางฟงกล่าวด้วยน้ำเสียงที่แน่น

“ให้ฉันไปสังเกตการณ์ก่อนไหม” ฟิงเกอร์ถาม

“เยี่ยมเลยเพื่อน รีบไปเถอะ ฉันจะอ้อมไปอีกทาง” พอนางฟงกล่าวจบ หนึ่งในคน

หนึ่งลัทธิก็หายไปจากบริเวณนั้น

ฉางฟงใช้เวลาอ้อมไปหลายนาที เมื่อพบฟิงเกอร์ ชายหนุ่มก็เปลี่ยนเป็นนอนหมอบกับพื้นหญ้าแทน เพราะทำให้เคลื่อนไหวได้แบบเนียนกว่าบนต้นไม้เยาะ

“นั่นไงพวกมัน” ฟิงเกอร์บอก

ฉางฟงยื่นมือออกไปข้างหน้า เมื่อลือกเข้าหมายหนึ่งในแปดคนได้ เขาก็กล่าวเสียงเบาว่า “สกลิลลับดูดเลือดสลายวิญญาณ” ฟิงเกอร์ซึ่งนั่งอยู่บนหัวฉางฟง มองดูผู้เล่นที่ชายหนุ่มเล่นนางอย่างงงๆ เพราะไม่เห็นว่ายฝ่ายตรงข้ามจะเป็นอะไรเลย

“ดูดเลือดสลายวิญญาณบ้างอะไร! ฉันเห็นนายจับได้แต่ซี่ฟัน” ฟิงเกอร์ถามขึ้น

“เหอะๆ ถูกหวยแล้วพวกเรา นายไม่เข้าใจหรอก สกลิลเมื่อก็ใช้ทดสอบ ถ้ามันไม่มีผลกระทบ แสดงว่าพวกนี้แหละเป้าหมายของฉัน ฮ่าๆๆ” ฉางฟงตอบ ดวงตาเป็นประกาย

“นายจะทำอะไรพวกมันต่อ” ฟิงเกอร์ถาม

“ฮ่าๆๆ ฉันจะลบความหยิ่งของพวกมันให้หายไปนะสิ เปิดสกลิลล้างทำลายไวรัส” พอฉางฟงกล่าวจบ รอบตัวเขาก็มีดลาง เหลือเพียงจอกที่เห็นเพียงด้านหน้า ฉางฟงใช้นิ้วจิ้มไปที่ละคน ผู้เล่นที่ถูกจิ้มในจอกก็ปรากฏจุดแดงขึ้น ไม่ว่าจะพวกเขาจะขยับไปไหนจุดสีแดงล้วนวิ่งตามเป็นเงาตามตัว

“เฮ้ๆ! ฉางฟง พวกมันเคลื่อนไหวหนีไปหมดแล้ว” ฟิงเกอร์กล่าวขึ้นเสียงดัง เมื่อเห็นผู้เล่นยอดฝีมือทั้งแปดกำลังใช้ท่าร่างสุดแสนจะรวดเร็วเคลื่อนเข้าสู่สนามรบ

ด้านฉางฟงใช้สกลิลล้างทำลายไวรัสอยู่จึงไม่ได้ยิน แต่เขาก็เห็นภาพทั้งแปดบุกเข้าไปโจมตีผู้เล่นกิลด์ FOX อย่างชัดเจน

“เข้าไปได้เหมาะสมมาก ลახาดพวกกระจอกทั้งหลาย ฮ่าๆๆ” ฉางฟงกล่าวจบก็กดรันปุ่มลบล้างสกลิล ผู้เล่นทั้งแปดคนสะท้านวูบหนึ่ง แต่ไม่มีอาการอะไรมากนัก พวกเขายังบุกเข้าต่อสู้เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

รอบตัวฉางฟงกลับสู้ปกติอีกครั้ง ฟิงเกอร์ส่ายหัวพลางกล่าวว่า

“ตามมาดูพวกมันทำไมตั้งนาน ไม่เห็นนายจะทำอะไรพวกมันเลย”

“ฉันทำไปแล้ว ตอนนี้ระดับของพวกเขาลดลงฮวบฮาบ อีกไม่นานจะถูกฆ่าตายทั้งหมด” ฉางฟงกล่าวยิ้มๆ

ฟิงเกอร์ยกเท้าลูบศีรษะแล้วกล่าวว่า “นายล้อฉันเล่นใช่ไหม”

“ไม่ได้ล้อ เต็มไปแอบดูผลงานกัน” ฉางฟงกล่าวจบก็ทะยานขึ้นบนต้นไม้ เคลื่อน

ร่างไปหาที่หลบใหม่ ไม่นานเขาก็มองเห็นสีหน้าตื่นตกใจของผู้เล่นทั้งแปดคน เมื่อทุกคนพบว่าระดับความเทพของตัวเองลดลงโดยไม่มีปี่มิซลู่

ฉางฟงกลัวแปดหนุ่มจะหนีไปได้ จึงใช้สกลเสียงทิพย์บอกตำแหน่งศัตรูให้แก่จอมปราชญ์อาวูท เทพกระบี่เวรตะไล เนฟ และซินเวีย ส่วนอินดี้ให้อยู่เฉยๆ ฝ่าขวบวรรถต่อไป

“ถึงเวลาปิดเกมพวกมันแล้ว ไป!!!” จอมปราชญ์อาวูทคำราม

“ซินเวียขอสามนะ” ซินเวียพูดจบ ทั้งสี่ก็ทะยานร่างพุ่งเข้าหาเป้าหมายอย่างรวดเร็ว

ฉางฟงยืนมองการต่อสู้อยู่ในป่า ไม่ได้เข้ามาร่วมวงด้วย เพราะเห็นว่าพรรคพวกตัวเองสามารถรับมือได้

ฟิงเกอร์ที่อยู่บนหัวฉางฟง นิ่งดูสักพักก็กล่าวขึ้นว่า “ท่าโจมตีจับคู่ของนายเมื่อนี้ได้ผลจริงๆ ด้วย ดูเหมือนความเร็วพวกมันลดลง ไม่เทพเหมือนตอนที่ใช้ชีวิตตัวเบาพุ่งออกมา”

“จับตาดูแปดคนนี้ไว้นะฟิงเกอร์ ถ้าพวกเขาหนีหรือส่งสัญญาณแปลกๆ ให้บอกฉันทันที” ฉางฟงสั่ง

“นายคิดว่ามันจะหนีหรือ” ฟิงเกอร์ถาม

“ไม่รู้เหมือนกัน แต่ฉันรู้สึกว่าหัวหน้าระดับสูงยังไม่ออกมา” ฉางฟงตอบตามความรู้สึก

“อะไรทำให้นายคิดแบบนั้น” ฟิงเกอร์ถามต่อ

“นายดูแถบเสื้อของพวกเขาแปดคนนี้สิ แม้มันจะต่างกัน แต่มันเหมือนอยู่ระดับเดียวกัน ถ้าเอาไปเทียบกับข้อมูลที่ได้จังกับอ่าจ้งหามา แสดงว่ายังมีหัวหน้าอีกสองคน ซึ่งยังไม่ปรากฏตัวออกมา” ฉางฟงตอบ

“จะให้ฉันไปหาดูไหม” ฟิงเกอร์ถาม

“เสียเวลาเปล่าฟิงเกอร์ พวกเขาสองคนที่เหลือไม่ได้อยู่แถวนี้หรอก ไม่งั้นสกลฉันตรวจพบแล้ว” ฉางฟงตอบยิ้มๆ

บนถนนสัญจรที่วุ่นวายด้วยผู้เล่นที่ต่อสู้กัน รองหัวหน้ากลุ่มกองธงทั้งแปดคน ล้วนมีสีหน้าแตกต่างกันออกไป พวกเขาไม่เข้าใจเหมือนกันว่าเกิดอะไรขึ้นกับสกลเสริมพลัง ทำไมจึงไม่สามารถใช้ได้ สีในแปดคนที่รับมือกับกลุ่มฉางฟงไม่เหลือค้ำยอดฝีมือที่

หยิ่งผยองก่อนหน้านี้อีกเลย ทุกคนถูกอัดจนได้แผลเต็มตัว

ส่วนรองหัวหน้าอีกสี่คนก็ถูกผู้เล่นกิลด์ FOX ช่วยกันโจมตีจนไม่สามารถหนีไปไหนได้ ซินเวียทำงานได้รวดเร็ว เนื่องจากจับจอบคู่มือไว้สามคน เธอจึงไม่สามารถถอมมือให้ฝ่ายตรงข้ามได้ สิ่งแรกที่ซินเวียทำเมื่อเจอคู่ต่อสู้ก็คือ ยึดอาวุธฝ่ายตรงข้ามมาเป็นของตัวเองก่อน ตามด้วยกระแทบให้ปางตาย ซึ่งด้วยสัญชาตญาณคนรักตัวกลัวตาย ย่อมต้องหยิบอาวุธดี ๆ ออกมาปกป้องตัวเอง แล้วมันก็เป็นโอกาสดีที่ซินเวียจะยึดอาวุธชิ้นที่สองมาเป็นของเธอ

แม้จะเป็นถึงรองหัวหน้ากองรบ แต่ระดับที่แท้จริงยังอ่อนกว่าซินเวียช่วงหนึ่ง ดังนั้นซินเวียจึงสู้แบบสบายๆ เมื่อได้อาวุธชิ้นที่สองสมใจ เธอก็ลงมือฟันใส่ร่างศัตรูจนยับ เมื่อสังหารเสร็จ เธอก็มองหาคำศัตรูคนที่สอง แน่นอนว่าเธอมองอาวุธในมือฝ่ายตรงข้ามก่อนว่าน่าสนใจหรือไม่ เมื่อพบรองหัวหน้ากองรบที่ถูกกิลด์ FOX รุมอยู่มีอาวุธระดับสูงในมือ เธอก็ไม่พลาดที่จะพุ่งร่างเข้าไปรว่มวงโจมตีด้วย

ผู้เล่นกิลด์ FOX เมื่อเห็นฝีมือซินเวียรุกไล่ศัตรู ต่างพากันยื่นงมหาชุดเซงกการรุมแต่ละคนล้วนนึกไม่ถึงเลยว่าผู้เล่นกิลด์ DEVIL ที่เป็นผู้หญิงจะเก่งแบบนี้ ช่วงเวลาไม่ถึงสองนาที ซินเวียก็ยึดอาวุธฝ่ายตรงข้ามมาเก็บไว้เรียบร้อย รองหัวหน้าที่เป็นคู่มือซินเวีย ร้องคำทอซินเวียดังลั่น แต่เธอไม่สนใจ ลงมืออัดศัตรูจนฝ่ายตรงข้ามดำไม่ออก

ตูม!!! เสียงพลุระเบิดกลางอากาศ ทำให้ฉางฟงที่กำลังมองดูเทพกระบี่เวรตะไล จัดการศัตรูต้องเงยหน้าขึ้นมอง

ฟิงเกอร์ซึ่งอยู่บนหัวฉางฟงรีบกล่าวขึ้นว่า “หมอนั่นเป็นคนยิงพลุ”

“คนที่ถูกกิลด์ FOX รุมนะหรือ” ฉางฟงถาม

“ใช่” ฟิงเกอร์ตอบ

ฉางฟงนั่งคิดเล็กน้อย แล้วกล่าวว่า “มีความเป็นไปได้สองทาง ถ้าไม่ใช่เรียกกำลังเสริมก็เรียกหัวหน้าพวกเขาอีกสองคนออกมา”

“นายจะทำยังไงต่อ” ฟิงเกอร์ถาม

“รอนะสิ ไม่ว่าจะพลุลูกลูกนี้จะเป็นสัญญาณเรียกกำลังเสริมหรือเรียกหัวหน้าพวกเขามาช่วย เราก็แค่รอเท่านั้น” ฉางฟงตอบแล้วฉีกยิ้มออกมา

ภายในป่า ห่างออกไปพอสมควร

เสียงพลูระเปิดกลางท้องฟ้า ทำให้หัวหน้ากองธงสีแดงและหัวหน้ากองธงสีน้ำเงินพากันตกใจจนลุกขึ้นจากพื้น

“เป็นไปได้ยังไง รองหัวหน้าแปดคนสู้ไม่ได้หรือ” หัวหน้ากองธงสีแดงกล่าว

“พลูสีนี้ ถ้าไม่เกิดเหตุฉุกเฉินจริงๆ จะไม่มีการใช้” หัวหน้ากองธงน้ำเงินพูดเสียงเครียด

หัวหน้ากองธงสีแดงหันไปมองลูกน้องสองคนที่ยืนอยู่ไม่ไกล แล้วกล่าวว่า “พวกนายรีบไปดูที่เกิดเหตุ ไม้ดี...พวกเรารีบไปกันเถอะ ถ้ารองหัวหน้ากองธงทั้งแปดเกิดเรื่องขึ้นจริงๆ พวกเราจำเป็นต้องไปช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน”

เมื่อหัวหน้ากองธงสีน้ำเงินไม่คัดค้าน ทั้งหมดก็รีบเดินทางไปยังสนามรบทันที

ช่วงเวลาไม่นานนัก ทั้งสองก็มาถึงจุดปะทะ หลังจากเห็นฝ่ายตัวเองเป็นรอง ทั้งสองก็ใช้สกิลเสริมพลังเข้าสู่เต็มที่ ทำให้ผู้เล่นกิลด์ FOX ที่รับมือกระเด็นกันไปคนละทาง รถชนเนื้อแปดคนถูกทำลายในเวลาไม่ถึงนาที

แม้ฉางฟงจะเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นชัดเจน แต่เขาก็ลือกเป้าใช้สกิลหลบเลี่ยงไม่ได้ ทำให้เขาหยุดหดใจอยู่เหมือนกัน ฉางฟงรู้ว่า ถ้าปล่อยให้สถานการณ์เป็นแบบนี้ต่อไป ฝ่ายกิลด์ FOX คงถูกสังหารอีกมาก เพื่อจะลือกเป้าใช้สกิลหลบเลี่ยงให้ได้ เขาจึงจำเป็นต้องเรียกผู้ช่วยมาอย่างเร่งด่วน

เมื่อคิดได้ดังนั้น ฉางฟงก็ส่งสกิลเสียงทิพย์ไปยังเทพกระบี่เวรตะไล จอมปราษฎ์อาวุธ และเนฟ ซึ่งทั้งสามก็เลิกปะทะกับคู่ต่อสู้ของตัวเอง รีบทะยานร่างเข้ารับมือกับหัวหน้ากองธงทั้งสองอย่างรวดเร็ว

เทพกระบี่เวรตะไลกับเนฟลือกเป้าหมายหัวหน้ากองธงสีแดง ส่วนจอมปราษฎ์อาวุธทะยานเข้าหาหัวหน้ากองธงสีน้ำเงิน ทั้งสองใช้หอกรับมืออย่างชำนาญ หลังการปะทะหัวหน้ากองธงทั้งสองทำหน้างงๆ ไม่เข้าใจเกิดอะไรขึ้น พอฉางฟงเห็นหัวหน้ากองธงทั้งสองคนเคลื่อนไหวช้าแล้ว เขาก็ลือกเป้าหมายทันที

หัวหน้ากองธงสีแดง เมื่อเจอสกิลหลบเลี่ยงถาวรเข้าไป การฟื้นฟูสกิลก็ไม่เกิดขึ้นอีก เทพกระบี่เวรตะไลกับเนฟจึงรุมเข่นฆ่าอย่างบ้าคลั่ง จนเกิดแผลที่ขาและแขน หัวหน้ากองธงสีแดงตกใจมาก เขารู้ตัวทันทีว่าสกิลเสริมพลังของตัวเองมีปัญหา แต่ถึงกระนั้นเขาก็ยังตกใจกับคู่ต่อสู้ตรงหน้าสองคนด้วย

“บ้าจริง! ระดับจริงเรา 65 ไ้บ้าสองคนนี่มันระดับเท่าไรกัน” หัวหน้ากองธงสีแดง คิดในใจ พร้อมกับเคลื่อนไหวร่างหลบหนี แต่ก็ไม่ทัน เนฟกับเทพกระบี่เวรตะไลสามารถเคลื่อนไหวร่างดักทางถอยได้หมด

ด้านหัวหน้ากองธงสีน้ำเงินก็ไม่ดีไปกว่ากันเท่าไร ผู้ที่ปะทะกับเขาคือจอมปราษฎณ์อาวุธ และหัวหน้าผู้ควบคุมขบวนรถของกิลด์ FOX ซึ่งมีระดับและมีฝีมือไม่ด้อยกว่าหัวหน้ากองธงสีน้ำเงินเลย

เมื่อฉางฟงทำงานสำเร็จก็นั่งกระดิกเท้าอยู่บนกิ่งไม้รอคอยฉากของสงคราม ส่วนฟิงเกอร์กำลังจับตาดูผู้เล่นรองหัวหน้าที่ยังรอดชีวิต เมื่อเห็นผู้เล่นหนึ่งในแปดกำลังหลบหนีไป มันก็รีบกล่าวขึ้นว่า “ฉางฟง หมอนั่นกำลังหนีแล้ว”

ฉางฟงปรายตามอง เมื่อเห็นเป็นผู้เล่นที่เคยแสดงท่าทางหยิ่งๆ ซึ่งเขาเคยเจอในป่า ก็คลี่ยิ้มแล้วกล่าวว่า “ปล่อยมันหลบหนีไป เดี่ยวพวกเราอ้อมไปเล่นกับมันดีกว่า”

“อ้าว! โทษนายบอกจะไม่ใช่ยุ่ง” ฟิงเกอร์ถาม

“ฮ่าๆๆ พอดีหมอนั่นทำให้ฉันค้นเข้าขึ้นมาซะสิ” ฉางฟงตอบก่อนจะลุกขึ้นยืน เมื่อเห็นศัตรูใช้วิชาตัวเบาหลบหนีเข้าไปในป่า เขาก็เคลื่อนไหวร่างไล่ตามอย่างรวดเร็ว

ฉางฟงปล่อยให้ศัตรูหนีไปสักพัก จึงปรากฏตัวออกมาขวางหน้า ฝ่ายตรงข้ามที่มีบาดแผลเต็มตัวจ้องหน้าเขาราวกับจะกินเลือดกินเนื้อ ฉางฟงคลี่ยิ้มกล่าวว่า “จำได้ไหม พวกเราเคยเจอกันมาก่อน”

“จำไม่ได้ หลีกทางไปซะ! ถ้าอยากมีชีวิตรอด” ชายหนุ่มที่สวมชุดนินจาเหมือนฉางฟงคำราม

“สภาพนี่ยังชูคนอื่นอีกหรือ” ฉางฟงถามต่อ

“บัดซบ! งั้นตาย” ชายหนุ่มชุดนินจาควงหอกพุ่งโจมตีฉางฟงทันที เขาดีดตัวออกห่าง พอชายหนุ่มชุดนินจาแทงพลาดก็หมุนตัวจ้วงแทงหอกใส่ฉางฟงต่อเนื่อง ฉางฟงที่กำลังลอยกลางอากาศจึงใช้เท้าเตะปลายหอก ก่อนจะหมุนตัวลงบนพื้น

“บัดซบ! ระดับมันสูงกว่าเรา” ชายหนุ่มชุดนินจาคิดในใจ

พอฉางฟงเท้าล้มล้มพื้นก็พุ่งเข้าหาฝ่ายตรงข้ามบ้าง ชายหนุ่มชุดนินจาสะบัดดาบหอกมากระแทก ฉางฟงเอียงตัวหลบพร้อมกับพาดสันมือออกไปยังหน้าอกฝ่ายตรงข้าม

ปึก!!! แรงกระแทกให้ผู้เล่นกระเด็น ร่างเซถลาไปด้านหลังแต่ไม่ล้ม ฉางฟงเคลื่อนไหวร่างพลางคิดจะใช้หมัดชกซ้ำ แต่ชายหนุ่มชุดนินจาหมุนหอกในมือสร้างเป็นกำแพงอาวุธ

ขวางไว้

“เข้ามาสิ ต่อให้กระต๊อบสูง ก็ทำลายเกาะหอกที่ฉันสร้างไม่ได้ง่ายๆ หรอก ฉันเคยให้คนหลายคนโจมตีพร้อมกันมาแล้ว” ชายหนุ่มชุดนินจาคูยี่เข่ง

ฉางฟงฉีกยิ้มแล้วกล่าวว่า “แน่ใจหรือที่พูดแบบนี้”

“ไม่เชื่อก็ลองโจมตีเข้ามาดู!” ชายหนุ่มชุดนินจาคำราม

ฉางฟงหยิบลูกระเบิดสามลูกออกมาอย่างรวดเร็ว เขาไขว้มือไปถอดสลักระเบิดด้านหลัง ก่อนจะโยนให้มันกลิ้งเร็วตพื้นหญ้าเข้าไป โดยไม่ให้ถูกเกาะหอกที่ชายหนุ่มชุดนินจาสร้างขึ้นรอบตัว

ชายหนุ่มชุดนินจาไม่รู้ว่ฉางฟงโยนอะไรเข้ามา ทำให้เขาต้องกลอกตามองตาม เมื่อเห็นวัตถุนั้นกลิ้งมาหยุดที่เท้าของตัวเอง เขาจึงพบว่ามันคือ ‘ระเบิด’

“เฮ้ย!!!”

บึ้ม! บึ้ม! บึ้ม! เสียงระเบิดเพลิงสามลูกดังสนั่นหวั่นไหว ฉางฟงเห็นร่างผู้เล่นชุดนินจาลอยขึ้นไปบนอากาศ หอกที่หมุนควงกระเด็นไปอีกทาง โครม! ร่างของชายหนุ่มชุดนินจาพาดลงบนพื้น

“ไม่เห็นร้ายกาจอย่างที่คุยเลยอะ” ฉางฟงกล่าว

“บัดซบ! แก่ใช้ระเบิดทำไม” ชายหนุ่มชุดนินจาที่พวยพุ่งขึ้นมาโวยวาย

“อ้าว! ลูักันมันจำกัดอาวุธด้วยหรือ” ฉางฟงย้อนถาม

“ใช้ระเบิดมันเหมือนคนขี่ฉลาด” ชายหนุ่มชุดนินจาคำราม

“แต่สำหรับฉัน ใช้ระเบิดเป็นคนฉลาด ไม่เห็นหรือว่าฉันใช้ระเบิดแค่สามลูก เกาะหอกที่นายคุยไวยังรับมือไม่ได้แม้แต่กระบวนท่าเดียว ฮ่าๆๆ” ฉางฟงหัวเราะเสียงดังลั่นในตอนที่าย

“แกเป็นใคร” ชายหนุ่มชุดนินจาถามเสียงเครียด

ฉางฟงยึดอกขึ้นแล้วกล่าวว่า “นายไม่เห็นตราสัญลักษณ์ฉันหรือ ฉันเป็นคนของกิลด์ DEVIL”

“กิลด์ DEVIL ลักวันฉันจะถล่มพวกนายให้ละ!” ชายหนุ่มชุดนินจาคำรามคำอาฆาต

ฉางฟงแบมือพาลงกล่าวว่า “แต่วันนี้นายคงละก่อน”

“ทำได้ก็ลองดู” ชายหนุ่มชุดนินจาคำ

ฉางฟงใช้มือทั้งสองข้างนวดมือตัวเองกล่าวว่า “ฉันจะโจมตีนายห้าหน้าที่ ถ้านายยังมีชีวิตอยู่ ฉันจะปล่อยนายไป”

ชายหนุ่มชุดนินจาไม่ตอบ แต่เลือกขยับไปด้านหลัง ลักพักเขาก็พุ่งร่างม้วนตัวไปกับพื้นหลายตลบ ก่อนจะคว้าหอกคู่มือขึ้นมาถืออีกครั้ง ฉางฟงส่ายหน้าทันที

“นายจะลำบากดีลั่งกาไปกับพื้นทำไม ขอตีๆ ฉันก็ให้นายเดินเหินๆ มาหยิบหอกแล้ว” ฉางฟงกล่าวยิ้มๆ

ชายหนุ่มชุดนินจาหน้าแดง ชี้ออกมาทางฉางฟงพลางกล่าวว่า “เลิกเห่าได้แล้ว แน่จริงก็บุกเข้ามาเลย!”

“งั้นฉันไม่เกรงใจละนะ” ฉางฟงกล่าวจบก็ทะยานร่างพุ่งเข้าหาฝ่ายตรงข้ามอย่างรวดเร็ว

พลัก!!! หมัดของฉางฟงกระแทกเข้าท้องของชายหนุ่มชุดนินจาเต็มแรง

“อ้ากกก!!!” ชายหนุ่มชุดนินจาร้องลั่น ร่างเขาลอยกระเด็นไปเกือบสี่เมตร ก่อนจะพาดโครมลงบนพื้นดิน ส่วนหอกยาวในมือชายหนุ่มกระเด็นขึ้นไปบนท้องฟ้า มันหมุนตีโค้งลงมาถึงลงบนพื้นดินห่างจากตัวฉางฟงเกือบสี่เมตร ฉางฟงเดินไปหาหอก ใช้มือดึงขึ้นจากพื้น แล้วโยนกลับไปหาชายหนุ่มชุดนินจาที่กำลังพยุงตัวลุกขึ้น

ชายหนุ่มชุดนินจากระอักเลือดออกมาคำหนึ่ง เมื่อเห็นฝ่ายตรงข้ามโยนหอกมาให้ เขาก็รีบใช้มือรับเอาไว้ และชิวพริบตานั่น เขาก็เห็นศัตรูเห็นร่างขึ้นไปในอากาศพร้อมกับหวดสั้นเท้าลงมาอย่างรวดเร็ว

ชายหนุ่มชุดนินจาใจหายวาบ เขารีบยกหอกในมือขึ้นต้านรับไว้

ตูม!!! สันเท้าของฉางฟงพาดลงบนด้ามหอกอย่างรุนแรง

โครม!!! เชาของชายหนุ่มชุดนินจากระแทกพื้นเสียงดังลั่น เพราะรับพลังการโจมตีในทำยี่นไม่ไหว

“ชิงหอก” ฉางฟงกล่าวจบก็พลิกสันเท้าออกจากด้ามหอก และเปลี่ยนเป็นสะบัดเท้าเตะใส่ต้นแขนทั้งซ้ายและขวาอย่างรวดเร็ว เมื่อแรงกำหอกลดลง ฉางฟงก็เตะเท้าขึ้นสูงใส่ด้ามหอก

ชิวพริบตา หอกยาวกระเด็นขึ้นไปบนท้องฟ้าอีกครั้ง ฉางฟงรีบพับขาช่วงหัวเข่าลง ก่อนจะดีดกระแทกฝ่าเท้าเข้าไปใส่หน้าอกชายหนุ่มชุดนินจาที่คุกเข่าอยู่ตรงหน้าเต็มแรง

ผ่าะ!!!

“อ้ากกก!!!” ชายหนุ่มชุดนินจาร้องลั่นอีกรอบ ร่างเขากระเด็นกลิ้งไปกับพื้นหลาย
 ตลบ

ฉางฟงยกมือขึ้นเหนือศีรษะ หอกยาวที่ลอยอยู่ในอากาศตกลงบนมือเขาพอดี
 ชายหนุ่มชุดนินจาถลึงบนพื้นกระอักเลือดออกมาอีกครั้ง เขาพุงตัวลุกขึ้นมองฉางฟง
 อย่างตกตะลึง เพราะนี่ไม่ถึงวาระดับตัวเขาก็ไม่สามารถทำอะไรฝ่ายตรงข้ามได้เลย

“รับหอก!” ฉางฟงกล่าวเสียงเหี้ยมพร้อมกับพุ่งหอกออกจากมือ หอกทะยานเข้าหา
 ร่างชายหนุ่มชุดนินจาอย่างรวดเร็ว ชายหนุ่มชุดนินจาใจหายวาบ เอียงตัวหลบทันที
 ฉับ!!! คมหอกจึงพุ่งถากหน้าอกไป ทำให้เกิดแผลเลือดพุ่งกระฉูด แรงแหอกยังไม่ตก มัน
 จึงพุ่งทะยานเข้าไปปักต้นไม้เสียงดัง คมหอกจมเข้าไปในเนื้อต้นไม้ทั้งหมด ด้ามหอก
 ลั่นไหวไปมา

ชายหนุ่มชุดนินจายังไม่ทันได้ตั้งตัว คอกลายตรงข้ามก็พินมาที่ใบหน้าแล้ว
 ฝ่าะ!!! “อ้ากกก!!!” โครม!!!

ร่างชายหนุ่มชุดนินจาพาดลงกับพื้นทันที ฉางฟงยกเท้าเตะซ้ำ ฝ่าะ!!! ร่างชายหนุ่ม
 คล้ายว่าสายป่านขาด กระเด็นกลิ้งไปกระแทกต้นไม้เสียงดังสนั่น เลือดสดๆ พุ่งออกจาก
 ปากเป็นฝอย

ฉางฟงเดินไปถอนหอกออกจากต้นไม้ เขาควมมันเล่นในมือ เมื่อเห็นศัตรูพุงร่าง
 ลุกขึ้น ฉางฟงก็พุ่งหอกเข้าหา

ฟ้าวๆ!!! ฉึก! “อ้ากกก!!!” ชายหนุ่มชุดนินจาร้องลั่น คมหอกพุ่งเข้าเสียบหน้าอก
 ทะลุด้านหลัง แรงแหอกของหอกยังไม่หมด มันจึงลากร่างชายหนุ่มชุดนินจาไปปักบนต้นไม้
 ห่างออกไปอีกครั้งเมตร

“เฮ้อ! ครบห้าหน้าที่พอดี ถ้านายยังรอด ฉันก็ยอมรับ นายเจ๋งวะ!” ฉางฟงกล่าว
 ชายหนุ่มชุดนินจากระอักเลือดออกมาอีกครั้ง แล้วร่างเขาก็กลายเป็นแสงหายไป
 “อ้าว! นายไม่เจ๋งนี่หว่า” ฉางฟงกล่าวต่อยิ้มๆ

ฉางฟงเดินเข้าไปดึงหอกระดับสูงออกจากต้นไม้ เพราะทิ้งไว้แถวนี้ก็ไม่มีความประโยชน์
 สู้เอากลับไปให้ชินเวียดีกว่า เมื่อเก็บอาวุธเข้ากระเป๋ามิติแล้ว ฉางฟงก็เหินร่างย้อนกลับไป
 ทางเดิม

การต่อสู้บนถนนลี้ลับยังไม่จบ ดูเหมือนอาณาเขตที่ท่าสงครามกันจะขยายออกไป
 ไปทุกทิศทาง โดยเฉพาะในป่า ฉางฟงจึงไม่สามารถติดตามได้ว่า ผู้เล่นที่ถูกลบสกลิตตาย

ไปหมดหรือยัง

ฉางฟงเห็นจอมปราชญ์อาวุธ เนฟ และเทพกระบี่เวรตะไล แยกย้ายกันไปฆ่าผู้เล่นฝ่ายกิลด์อวตารที่เหลือ เขาก็พอจะเดาได้ว่าหัวหน้ากลุ่มที่พิภรธงสีแดงและธงสีน้ำเงินคงไม่รอดแล้ว

การต่อสู้เกิดขึ้นอีกนับชั่วโมงจึงยุติลง ชัยชนะตกเป็นของผู้เล่นกิลด์ FOX แต่การสูญเสียด้านจำนวนผู้เล่นก็ไม่ใช่น้อยๆ เลย เมื่อสงครามได้สิ้นสุดลง หัวหน้าที่นำขบวนคาราวานก็สั่งเก็บกวาดสนามรบ เพราะไม่อยากปล่อยให้อาวุธต่างๆ ที่ง่เปล่า อย่งน้อยเอาไปชดเชยให้คนที่ไปจุดีใหม่ก็ยังมีดี

ดูเหมือนการสูญเสียด้านวัตถุจะไม่มมีผลกระทบมากนัก หลังจากผ่านการตรวจนับ ขบวนรถขนเนื้อเสียหายไปสี่สิบห้าคัน ยังเหลือห้าสิบแปดคันรถ แต่ก็มีเก้าอี้ที่ล้อรถเสียหาย ต้องเอาเกวียนที่พังถอดล้อมาใส่แทน

ฉางฟงเห็นทุกคนในกลุ่มตัวเอง ทอยออกจากปามาแล้ว เขาก็กระโดดลงจากต้นไม้ เดินเข้าไปหาเช่นกัน ชินเวียหาที่นั่งเหมาะๆ ได้ ก็หยิบอาวุธออกมานั่งขัดทำความสะอาดเตรียมจำหน่าย ฉางฟงมองตาเธอก็รู้แล้วว่าในมือชินเวียเป็นอาวุธระดับ 8 นั่นๆ ฉางฟงหยิบอาวุธในกระเป๋ามีติดส่งให้เธอไปอีกเล่ม เทพกระบี่เวรตะไล จอมปราชญ์อาวุธ และเนฟ ก็หยิบอาวุธที่พวกเขาเก็บติดมือมาให้ชินเวียด้วยเช่นกัน

“พวกนายเป็นเบ็เก็บอาวุธให้ชินเวียตั้งแต่เมื่อไหร่เนี่ย” ฉางฟงถามติดตลก

“มันบังเอิญติดมือฉันมา ฉันแย่งมาจากผู้เล่นที่มีธงสีแดง” จอมปราชญ์อาวุธตอบ

“ส่วนฉันเอามาจากผู้เล่นที่มีธงสีน้ำเงิน” เทพกระบี่เวรตะไลตอบ

ฉางฟงหันไปมองเนฟแล้วถามว่า “เนฟ นายเอาอาวุธมาจากใคร”

“ไม่รู้ เห็นมันบังเอิญอยู่ในปากก็เลยดึงออกมา” เนฟตอบ

“ตกลงพวกมันตายหมดหรือเปล่า” ฉางฟงถาม ชินเวียจึงบอกว่าเธอฆ่าไปสาม เทพกระบี่เวรตะไลบอกว่าฆ่าไปหนึ่ง จอมปราชญ์อาวุธบอกว่าฆ่าไปสอง เนฟบอกว่าฆ่าไปสองเช่นกัน

“อืม...ฉันฆ่าไปหนึ่งคน แต่ก็ไม่ครบสิบอยู่ดี คนที่สิบใครฆ่าหว่า” ฉางฟงถามลอยๆ

“หรือมันหนีไปไหน” เทพกระบี่เวรตะไลตั้งข้อสันนิษฐาน

“มันหนีไปตอนที่พวกเราถูกฉางฟงเรียกให้ไปจัดการหัวหน้าพวกมันหรือเปล่า”

จอมปราชญ์อาวุธกล่าว

นางฟงสายหน้าแล้วกล่าวว่า “ไม่ใช่หรอก ตอนนั้นมีผู้เล่นนิกิต FOX เข้ามล่อมพวกมันหลายคน แต่มีคนหนึ่งหนีรอดไปได้ ฉันจึงตามไปฆ่ามันในป่า”

จอมปราษฎ์อาวุธหนึ่งคิดเล็กน้อยก่อนกล่าวว่า “นายคงฆ่าไอ้คนที่เราเจอในป่าใช่ไหม”

“นายเดาแม่นจริงๆ” นางฟงตอบ

จอมปราษฎ์อาวุธหัวเราะแล้วกล่าวว่า “นี่ถึงตอนที่มันคุยฟัง ฉันยังค้นห้ายู่เลย น่าเสียดายที่ฉันไม่ได้ฆ่ามันเอง”

“นายไม่ต้องเสียดายหรอก ฉันสั่งสอนมันเพื่อนายด้วยแล้ว” นางฟงกล่าวยิ้มๆ

“มันตายยังงั้น” จอมปราษฎ์อาวุธถามต่อ

“ฉันซุ่มมันจนอ้วม ก่อนจะใช้หอกขว้างไปปักอกมันตาย” นางฟงตอบ

จอมปราษฎ์อาวุธงยหน้าหัวเราะอย่างสะใจ อินดีไม่ได้ออกโรงวันนี้ จึงไม่มีอะไรคุยกับคนอื่น เธอเลยเอาแต่ถอนหายใจเฮือกๆ

เมื่องานสำเร็จ นางฟงก็เอ่ยปากบอกลาหัวหน้านิกิต DEVIL ที่นำยอดฝีมือมาช่วยเหลือนิกิต FOX

หลังจากแยกกลุ่มออกมาเดินทางต่างหาก นางฟงกับจอมปราษฎ์อาวุธก็ออฟไลน์ออกจากเกมทันที ส่วนเทพกระบี่เวรตะไลเดินทางกลับไปยังเมืองจหนานก่อน

นางฟงออฟไลน์ปั๊บ ก็โทรศัพท์ไปหาพี่จินดาทันที เพราะเดี๋ยวจะรับมุกกันไม่ถูก จนป่วนอมสับสนมาถึงตัวเขาได้ พี่จินดาบ่นอุบมาทางโทรศัพท์เสียยกใหญ่ โทษฐานปกปิดเธอ เมื่อเตรียมการคำพูดเรียบร้อย กุมภาก็ไปเช็กฐานข้อมูลในเครื่อง แต่ยังไม่พบอะไรผิดปกติ

กุมภารายตามองดูนาฬิกาแขวนบนผนัง ตอนแรกเขาคิดจะเข้าไปเล่นเกมต่อ แต่สุดท้ายก็เปลี่ยนใจ เพราะมันเกือบจะสับสนหกนาฬิกาแล้ว จึงตัดสินใจออกไปข้างนอกแทน กุมภาก็ถึงตุ๊กตาที่เขาสั่งทำเลยรีบเข้าไปเอาในห้อง เมื่อเข้าเขาลืมเอาให้เจเนจึรากับสายพิน กุมภาก็คิดจะเอาไปให้ตอนนั้นเลย

กุมภابخบรดไม้กั้นที่ก็มีมาถึงคอนโดมิเนียมของสี่สาว ชายหนุ่มทำตามกฎโดยมอบบัตรประชาชนและเซ็นชื่อระบุห้องที่ต้องไปพบ เขาจึงขึ้นไปบนคอนโดฯ ได้ คนที่มาเปิดประตูห้องคือสายพิน

“ลมอะไรหอบนายมาเนี่ย” สายพินถาม

“ลมบ้าหมูมั้ง! ขอเข้าไปหน่อยสิ” กุมภากล่าวยิ้มๆ สายพินจึงเปิดประตูกว้างขึ้น และผลักทางให้เขา กลิ่นหอมของอาหารที่ไต่ยออกจากในครัว ทำให้กุมภารีบจำเท้าเข้าไป

“นายรีบไปไหนเนี่ย” สายพินถาม

“ห้องครัว วันนี้นั้นจะกินข้าวที่นี่” กุมภาทอบเสียงดังขณะเดินทะลุเข้ามาในห้อง ครัวแล้ว ธารทิพย์ เจนจิรา และหยกนภาที่อยู่ในครัว หันหน้ามามองกุมภากันหมด

“ทำสูก็ใช่ไหมอะ” กุมภากลาม

“ใช่ จมูกดีจริงๆ เลยนะ นายมีธุระอะไรหรือจึงมาหาพวกฉันที่นี่” ธารทิพย์ตอบ และถามกลับ

“ฉันเอาของมาฝากพวกเธอ” กุมภาทอบ ทำให้สามสาวในห้องครัวสนใจขึ้นมา พวกเธอจึงจ้องมองถุงกระดาษที่กุมภาทืออยู่ตาไม่กะพริบ

“ของฝากอะไรอะ” เจนจิราถามเพราะทนสงสัยไม่ไหว

“ปลาหมึกตากแห้ง” กุมภาทอบ เล่นเอาสามสาวเบ้าปากกันหมด กุมภาทัวเราะขำ บอกว่าไม่ใช่หรอก เป็นตุ๊กตาสีตัวที่ปักรูปใบหน้าพวกเธอ สามสาวรีบไปล้างมือทันที

สายพินแถมมือมาตรงหน้ากุมภาก่อนคนอื่น เขาจึงหยิบตุ๊กตาผ้าที่มีหน้าตาเหมือนเธอส่งให้ไป สายพินถึงกับกรี๊ดลั่น เพราะหน้าตาเหมือนเธอมาก

สี่สาวต่างพากันสนใจตุ๊กตาของพวกเธอ ส่วนกุมภาสันใจหม้อซุ้ปมากกว่า เพราะ ตอนที่ยังกุมภามาไม่ได้กินข้าว เย็นนี้จึงหิวเป็นพิเศษ กุมภามองดูปลาหมึก เนื้อนุ่ม เนื้อไก่ ลูกชิ้น เห็ด เต้าหู้กึ่งหั่นเต๋า และอีกหลายอย่างเต็มโต๊ะทำครัว พอหยกนภาเดินเข้ามาใน ครัว กุมภาก็ถามขึ้นทันทีว่า

“ทำเยอะขนาดนี้ พวกเธอกินหมดหรือ”

“วัตถุดิบทุกอย่าง แม่สั่งเงินให้คนขับรถเอามาส่ง แม่สั่งเงินฝากบอกให้ทำไปเพื่อ นายด้วย” หยกนภาตอบ กุมภาทัวเราะแล้วกล่าวว่า “แม่บุญธรรมของฉันใจดีจัง ฉันจะ กินที่นี่แหละ ไม่ต้องเอาไปส่งให้ยุ่งยาก”

“แม่นายก็ใจดีนะ” หยกนภาพูดขึ้น

“เธอรู้ได้ยังไง” กุมภาย้อนถาม

“นายคงไม่รู้ ยัยสั่งเงินกับยัยฟางฟางโทรศัพท์ไปอ้อนแม่ทุกวัน จนสมบัตินาย จะถูกยกให้พวกเธอหมดแล้ว คิๆ” หยกนภาพูดติดตลก

“แม่ฉันอยากได้ลูกสาวอีกสักคน แต่พ่อฉันไม่ได้เรื่อง ได้ฟางฟางกับสั่งเงินไปเป็น

ลูกบุญธรรม แม่คงดีใจมาก” กุมภาทอบยิ้มๆ

“แม่นายส่งช็อกโกแลตกล่องใหญ่กับซีสต์เนเธอร์แลนด์มาให้พวกฉันด้วยนะ”
หยกนภาพูดขึ้น

“พวกเธอชอบช็อกโกแลตหรือ” กุมภาทอบถามต่อ

หยกนภาพยักหน้าหงึกๆ

“หลายปีก่อน แม่เคยส่งช็อกโกแลตมาให้ฉันเหมือนกัน ฉันกินได้แบ่งเดียว ที่เหลือ
ค้างไว้ในตู้เย็น เพิ่งเอาออกมาเมื่อปีที่แล้วเอง” กุมภาทอบ

หยกนภาหัวเราะก่อนกล่าวว่า “เรื่องตู้เย็นนาย สัมพันธ์กับฟางฟางพูดให้ฟังแล้ว
วันหลังก็รู้จักเคลียร์ของหมดอายุออกมาบ้าง เดี่ยวเพลอกินเข้าไปมีหวังชกตาดั้ง”

“คุยอะไรกันอยู่เอ่ย” ธารทิพย์ถามแทรกขึ้นขณะเดินเข้ามาพร้อมเจนจิรา

“คุยเรื่องสุกี้” หยกนภาตอบ

“นายจะกินสุกี้กับพวกเราที่นั่นเลยใช่ไหม กุมภา” ธารทิพย์ถาม

“ใช่” กุมภาทอบยิ้มๆ

ธารทิพย์ชี้นิ้วไปบนหลังตู้พลางกล่าวว่า “หม้อสุกี้อยู่บนโน้น ช่วยไปเอามาล้างให้
สะอาดเลยนะ”

กุมภารีบตอบรับ แล้วก็ลุกจูงใช้เก้าอี้ป็นขึ้นไปหยิบหม้อสุกี้มาทำความสะอาดโดย
ไม่บ่นสักคำ

เวลาสิบเก้านาฬิกา ทุกคนเริ่มกินสุกี้ คนที่ทำน้ำจิ้มคือเจนจิรา กุมภานึกไม่ถึงว่า
เธอจะทำน้ำจิ้มแบบคนจีนเป็นด้วย วัตถุประสงค์หลักของน้ำจิ้มสุกี้สูตรคนจีนก็คือ เต้าหู้ยี้
ดังนั้นน้ำจิ้มจึงออกสีแดงโดยไม่จำเป็นต้องใส่ซอสพริก

เจนจิรากับสายพินคงคิดจะไปทำงานที่เมืองกาญจน์จริงๆ สองสาวจึงคุยเรื่อง
โปรเจกต์สารพัดที่คิดจะทำให้เพื่อนๆ ฟัง ยิ่งเรื่องซื่อที่ดิ้นเพิ่ม สองสาวท่าทางจริงจังมาก
ถึงขนาดติดต่อนายหน้าไปแล้ว กุมภาไม่รู้ว่สองสาวไปคุยกับแม่ลินดาอย่างไร แม่กับพ่อเขา
จึงได้ออกปากจะซื้อที่ดินเพิ่มให้พวกเธอเป็นของขวัญ

เนื่องจากช่วงนี้เจนจิรากับสายพินโทรศัพท์ไปคุยกับแม่เขาถี่มาก ตามคำบอกของ
หยกนภา พวกเธอจึงเรียกคุณแม่ลินดาจนติดปาก เล่นเอากุมภาส่ายหน้า และแอบอิจฉา
สองสาวอยู่เหมือนกัน กุมภามองเห็นแล้วว่าสามคนที่นั่งอยู่ตรงหน้าเขาเริ่มวาดลึงที่ตัวเอง
ต้องการจะทำในอนาคตแล้ว แต่ยังไม่รู้ว่าหยกนภาคิดจะทำอะไรในอนาคต จึงถามขึ้นว่า

“อ้อมคิดหรือยังว่าจะทำอะไรในอนาคต”

“ฉันคงบริหารโรงแรมต่อจากพ่อ” หยกนภาตอบยิ้มๆ

“นายถ้ามแต่คนอื่น นายแหละคิดจะเป็นนักธุรกิจตามที่หนังสือเขียนจริงๆ หรือ”
ธารทิพย์ถามบ้าง

กุมภภพมือเกาติระกะก่อนจะกล่าวว่า “ฉันชอบท่องเที่ยวไปเรื่อยๆ บางทีการเป็นนักธุรกิจก็ไม่เลวเหมือนกัน”

“พ่อบอกว่านายหัวดี ฉลาด ชอบความท้าทาย กล้าได้กล้าเสีย แถมมีเล่ห์เหลี่ยมวงการธุรกิจจึงเหมาะสมกับนายที่สุดแล้ว” เจนจิราพูดสนับสนุน

“อืม...พ่อฉันก็พูดเหมือนกัน” ธารทิพย์กล่าว

กุมภภพในขณะนั่งกินสุกี้ เขาก็แอบคิดในใจว่า บางทีถ้าเรียนจบ เขาคงต้องวางมือจากเรื่องที่ทำให้ชาติชายแล้ว เพราะคงไม่ดีแน่ถ้ารูปเขาติดอยู่หน้าหนังสือตลอด จนวันหนึ่งอาจนำภัยมาสู่คนที่เขารัก

กุมภภพอยู่กับสุกี้จนถึงสามทุ่มกว่าๆ ก็กลับห้องพัก โดยได้สุกี้ใส่ถุงมากินตอนเช้าอีกมื้อ

พอมาถึงห้องพัก กุมภภพก็เข้าห้องคอมพิวเตอร์อีกครั้ง ดวงตากุมภพกระจ่างวามเมื่อเขาได้พบข้อมูลที่ถูกส่งมาจากเป้าหมาย เขาไม่รอช้า รีบส่งข้อมูลทั้งหมดไปให้พี่จินดาทันที

กุมภภพนอนเล่นในห้องเกือบชั่วโมง เขาจึงโทรศัพท์ไปหาจู่เพื่อสอบถามความเคลื่อนไหว

“จู่ เป็นไงบ้าง” กุมภภพถามขึ้นก่อน

“รู้ตัวคนร้ายแล้ว แต่หมอนั้นหนีไปได้อย่างฉิวเฉียด หลักฐานที่ได้จากพี่จินดาคงทำให้เขาดิ้นไม่หลุด ตำรวจบอกว่าจะจับให้ได้ในคืนนี้” จู่ตอบ

“ปู่พอมเป็นไงบ้าง” กุมภภพถามต่อ

“โกรธจนควั่นออกหู เพราะปู่นี้ไม่ถึงว่าคนที่เล่นงานบริษัทเป็นคนภายในเอง” จู่ตอบ

“นอกจากต้องตามตัวเขาให้เจอ นายค้นเจอหลักฐานที่สามารถเชื่อมโยงไปหาผู้เล่นกิลด์อวตารได้หรือเปล่า” กุมภภพถามต่อด้วยน้ำเสียงนิ่งเรียบ

“ไม่มีเลย หมอนี่เก็บกวาดหลักฐานที่ตัวเองทำชั่วไว้ดีมาก เราตรวจค้นทุกซอก

ทุกมุมในห้องพักเขาแล้ว แต่ไม่พบอะไร มีทางเดียวคือ คงต้องตามตัวเขาให้เจอเท่านั้น” วุชตอบ

“ถ้าพรุ่งนี้ยังตามจับเขาไม่ได้ นายมีแผนสำรองแล้วหรือยัง” กุมภาถามต่อ

“พวกเราล่วงรู้แล้ว ผู้เล่นระดับสูงของกิลด์อวตารทั้งหมดลึบห้าคน มีความเกี่ยวข้องกับภารกิจ ถ้ายังจับตัวการไม่ได้ พรุ่งนี้ปู้ฉั่นเปิดไฟเขียวให้แผนพวกเขาถาวรทันที และถ้ามีการร้องเรียนขึ้นมา ปู้จะรับผิดชอบเอง” วุชตอบ

“ปู้นายนี้ใจร้อนจริงๆ” กุมภากล่าว

“ฉันบอกปู้แล้ว ถ้ายังจับไม่ได้จริงๆ ให้รออีกสักวัน แต่ปู้ยังโกรธอยู่ ไม่ฟังฉันเลย” วุชตอบ

กุกุมาคิดถึงบททวนข้อมูลที่เขาได้รับมาทั้งหมด ก่อนจะกล่าวขึ้นว่า “ดูจากความเร็วที่คนร้ายเข้าไปเช็กข้อมูลผู้เล่นที่ถูกฉั่นลบล้างสกิล โอกาสที่จะมีแค้กิลด์อวตารที่โง่สกิลก็มีความเป็นไปได้ถึงแปดสิบเปอร์เซ็นต์ ึ่งปล่อยให้ปู้ผมทำตามใจไปเถอะ”

“อืม...นายจะเข้าไปเล่นเกมคืนนี้เลยไหม” วุชตอบรับและเปลี่ยนเรื่องคุย

“ไม่ละ พรุ่งนี้เช้าค่อยเล่นดีกว่า” กุมภาตอบ

“นั่นพวกเราคงเจอกันที่เมืองจงหนานแล้ว” วุชกล่าวยิ้มๆ สำหรับเขา...พรุ่งนี้ก็ไม่ว่างจะได้เข้าไปเล่นเกมหรือเปล่า

“โอเค คืนนี้ขอให้นายได้รับข่าวดีจากตำรวจก็แล้วกันนะเพื่อน ฉันวางสายก่อนละ” กุมภาพูดจบก็กดปุ่มวางสายทันที

กุกุมาสนทนากับวุชจบก็ไปนั่งหน้าเครื่องคอมพิวเตอร์ ดึงข้อมูลที่ได้ส่งให้พี่จินตามานั่งตรวจสอบดู เมื่อเห็นอีเมลที่ใช้ติดต่องาน กุมภาก็เริ่มถอดรหัสพาสเวิร์ดที่ดึงมาได้จากรหัสเข้าหมาย ซึ่งจำเป็นต้องใช้รหัสเหมือนกัน เพราะถ้ารหัสเข้าหมายไม่ได้ส่งอีเมลติดต่อกับใครในวันนี้ โปรแกรมขโมยข้อมูลที่เขาทิ้งไว้ขณะลบล้างสกิลผู้เล่นก็จะถอดพาสเวิร์ดมาได้

“แจ็กพอต!” กุมภาร้องอุทานเมื่อพบพาสเวิร์ดเข้าเมลแล้ว เขาไม่รู้ว่าฝ่ายถอดรหัสของตำรวจจะเจอเส้นทางเข้าอีเมลนี้หรือยัง แต่เขาก็ต้องรีบเข้าไปก่อนจะถูกหน่วยไซเบอร์ของตำรวจเปลี่ยนพาสเวิร์ดใหม่ กุมภาใช้เวลาไม่ถึงนาทีก็สามารถเข้าไปดูในอีเมลของพนักงานอีกคนหนึ่งทีนี่ไปแล้ว

“ไหนดูหน่อยซิ มีใครน่าสนใจ”

“เรามีการติดต่อกับผู้หญิงสองสามคน ส่วนผู้ชายมีอยู่ไม่น้อยเลย เราจะหาเป้าหมายเจอได้ยังไงนะ” กุมภากพูดกับตัวเองเบาๆ ขณะใช้สมองครุ่นคิด

“ชายคนนี้เป็นผู้เชี่ยวชาญการเขียนโปรแกรมคนหนึ่ง ถ้าเพื่อนอายุเท่ากันหรือมากกว่าคงไม่มีเวลาเล่นเกมมากนัก เราควรสกรีนหน่วยรุ่นหรือคนวัยทำงานอายุน้อย และติดต่อกับเขาในช่วงหลังๆ”

เมื่อกุมภาก็ได้เป้าหมาย ก็เริ่มใช้ชื่อและอีเมลตรวจสอบหาหน้าตาที่แท้จริงของคนๆนี้ ติดต่อกับโปรแกรมเมอร์รายนี้ แนนอนว่าคนที่ช่วยให้เขาทำงานง่ายขึ้นคือลิลลี่

กุมภานั่งรออยู่เกือบชั่วโมง ในที่สุดใบหน้าของทุกคนที่มีการติดต่อกับพนักงานผู้เขียนโปรแกรมคนนี้ก็ปรากฏออกมาที่หน้าจอคอมพิวเตอร์

“มีมากถึงสามสิบสองคน การแยกแยะคงไม่ใช่เรื่องง่ายแล้ว” กุมภากล่าว

“คงต้องใช้แผนการหน่อย” กุมภากัดดลใจส่งข้อความไปหาทุกคนที่เขามีรายชื่อกันที โดยข้อความเหล่านั้นพิมพ์เหมือนกันว่า

สวัสดิ์เพื่อนรัก

ตอนนี้เราเดือดร้อน ต้องการความช่วยเหลือด่วน

และเราจะตอบแทนนายในภายหลัง

ถ้านายสามารถให้ความช่วยเหลือได้

โปรดติดต่อกลับเราด่วน

กุมภาก็พิมพ์จดหมายสั้นๆ และกำกวม ไม่ระบุชื่อเพื่อนในจดหมายว่าเป็นใคร เพราะเขาไม่รู้จักสักคน แต่เขาต้องการให้ฝ่ายตรงข้ามตอบกลับมาเพื่อประเมินความล้มพันท์

กุมภาก็ตอบรอคำตอบของคนที่เขาส่งอีเมลไปหาแข่งกับเวลา เหตุผลที่ต้องแข่งกับเวลาเพราะถ้าหน่วยไซเบอร์ของตำรวจเอ็กเข้ามาเจอเขาก็กำลังลือสารในเวลาสั้นๆ ก็จำเป็นต้องชิงหนี

กุมภานั่งรออยู่ครึ่งชั่วโมงก็มีอีเมลตอบเข้ามาแปดฉบับ แต่พอกุมภาก่ออ่านจนหมดแล้ว ตามการวิเคราะห์ของเขา คนทั้งแปดยังไม่ใช่คนน่าจ้างสร้างสกลิโงอย่างแนนอน

“เกือบชั่วโมงแล้ว สงสัยวิธีนี้จะใช้ไม่ได้ผล เพราะเวลาน้อยไปหน่อย” พอกุมภาก็นั่งก็มีอีเมลเข้ามาอีกหนึ่ง เขาไม่รอช้า รีบเปิดอ่านทันที แล้วเขาก็ต้องตกตะลึงเมื่อได้

อ่านข้อความนั้น

‘สวัสดิ์ลูกค้าเพื่อนรัก

เราอ่านจดหมายนายก็งงๆ อยู่บ้าง

แต่เมื่อนายติดต่อมาหาเรา เราจึงได้แต่วิเคราะห์ว่า

นายคงมีความต้องการกะทันหัน

เรายินดีจัดให้นายได้เร็วที่สุดวันพรุ่งนี้

โปรดระบุว่านายต้องการหนังโป๊แนวไหน ไทย จีน ฝรั่งเศสหรือญี่ปุ่น

เรารับประกันว่าทุกแผ่นเป็นหนังใหม่!’

ป.ล. ถ้าอยากได้เดี๋ยวนี้ ค่าหนังแผ่นละร้อย

ส่วนค่ารถไปส่ง สองพันเออะ

“อ้ากกก!!! นี่ฉันนี่เมลไปหาไอ้คนขายหนังโป๊” กุมภาร์้องอุทาน แต่ลั๊กพักก็หัวเราะ
ดั่งลั่นห้อง

ขณะกุมภากำลังตัดใจจะปิดอีเมล เขาก็เห็นจดหมายฉบับใหม่ติดเข้ามาพอดี โดย
ชื่ออีเมลเขียนเพียงอักษร ก.ไก่ สองตัวเท่านั้น

“เฮ้อ! คงไม่ใช่อีเมลบ้าง อีกันนะ” กุมภาพูดจบก็เปิดอ่าน

‘มีอะไร’

ในจดหมายมีข้อความสั้นๆ เท่านั้น ทำให้กุมภารู้ต้องนั่งคิด เขาจึงมองข้อความ
สั้นๆ นี้อยู่เกือบนาที แล้วก็คลี่ยิ้มออกมาก่อนกล่าวว่า “ลองเล่นดูหน่อยก็ไม่เสียหายอะไร
นี่” พูดจบก็ส่งข้อความกลับไปยังอีกฝ่ายว่า

‘ผมขาดเงิน เพื่อนอย่างคุณสามารถให้ความช่วยเหลือผมได้ไหม’

กุมภารอไม่นาน อีกฝ่ายก็ตอบกลับมาว่า

‘คุณต้องการเงิน ผมมีเงิน

ผมยังถือคุณเป็นเพื่อนร่วมผลประโยชน์
คุณลองเสนอไอเดียมา เพื่อผมสนใจ
คุณจะได้เงินตามที่ต้องการ'

กุมภอ่านข้อความจบก็รีบพิมพ์ตอบกลับไปว่า

'ผลประโยชน์ทางเกมเป็นอย่างไร
ผมยังมีไอเดียเจ๋งๆ อีกมาก'

กุมภานั่งรอเกือบห้านาที ฝ่ายตรงข้ามก็ส่งข้อความมาหาเขาอีกครั้ง

'งั้นก็ส่งรายละเอียดมา'

เมื่อฝ่ายตรงข้ามตอบมาแบบนี้ กุมภาก็คลีย์มันทันที เขาจัดการส่งไฟล์ PDF แปล่าๆ
ไม่มีข้อมูลอะไร พร้อมกับแนบไฟล์สไปดแวร์ติดไปด้วยกัน ไม่นานก็มีข้อความตอบกลับ
มา กุมภาก็คลิกอ่านอีกครั้ง

'คุณส่งสไปดแวร์มาให้เครื่องผมทำไม ดูเหมือนมันไม่มีเหตุผล
และไม่ว่าคุณคิดจะทำอะไร มันก็ไม่มีประโยชน์
ต่อให้คุณรู้จักผม คุณก็ทำอะไรผมไม่ได้หรอก
ไม่งั้นผมก็คงไม่กล้าทำคุณว่า
ถ้างานที่เราได้ทำร่วมกันเกิดปัญหาอะไรขึ้น
คุณสามารถโยนมาที่ผมได้เต็มที่'

คำตอบทางอีเมลของคนฝั่งตรงข้ามทำให้กุมภารู้สึกอึ้งไปเลย เขาไม่รู้ว่าอีกฝ่ายทำไม
ถึงมีความมั่นใจในตัวเองนัก แต่จากคำพูดที่ส่งกลับมา ฝ่ายนั้นต้องไม่ธรรมดาแน่ๆ

กุมภาก็ไม่ได้ตอบกลับ แต่เขาเลือกเก็บเกี่ยวข้อมูลที่ถูกส่งกลับมาบางส่วนก่อน
สไปดแวร์ของเขาจะถูกฆ่าตาย กุมภาก็ได้เพียงตำแหน่งไอพีแอดเดรสของฝ่ายตรงข้าม

เท่านั้น เมื่อตรวจสอบดู เขาก็พบว่ามันเป็นไอพีมาจากประเทศพม่า กุมภาลั้งพรินด์ภาพชายหนุ่มคนนั้นมานั่งดู

“ใช้หน้าตาจริงๆ ของเขาหรือเปล่าเนี่ย”

กุมภากูพูดกับตัวเองเบาๆ จากนั้นก็สืบหาประวัติของชายหนุ่มคนนั้นจากโลกไซเบอร์ไม่นานต่อมากุมภาก็ต้องอ้าปากค้าง

“บ้าหรือเปล่าวะเนี่ย” กุมภากะพริบตาปริบๆ

“ลูกเมียหน่อยท่านนายพลที่เป็นชาวพม่า!” กุมภาร้องอุทาน เขารีบติดต่อไปหาอาชาติชายอย่างรวดเร็ว พออีกฝ่ายรับสาย กุมภาก็ถามขึ้นว่า “อาครับ ตอนนี้ได้ข้อมูลท่านนายพลเยอะไหม”

“มีอะไรหรือ” อาชาติชายตอบมาตามสาย

“ผมมีเรื่องต้องการจะถามบางอย่างครับ” กุมภากตอบ

“อาได้ศึกษาประวัติท่านนายพลมาบ้างแล้ว ถามมาสิ ถ้าตอบได้ก็จะตอบให้ทันที” อาชาติชายกล่าว

กุมภาไม่รอช้า สูดหายใจลึกๆ แล้วรีบกล่าวว่า “ผมอยากได้ข้อมูลลูกชายนายพลที่มาจากพม่า”

“หมายถึง หน่ยวิน หรือ” อาชาติชายถาม

“ผมไม่รู้ แต่เขามีสื่อไทยว่า ไทยวิทย์” กุมภากตอบ

อาชาติชายหัวเราะแล้วกล่าวว่า “เขาเป็นคนเดียวกัน หมอนี่ตัวร้ายเลยนะ อายุแค่ 25 ปี แต่มีทั้งกองกำลังลับ และเป็นมือพระกาฬฆ่าคนของท่านนายพล เขาทำหน้าที่ควบคุมลูกน้องที่ดูแลบ้านพัก ไม่ให้ใครเข้าไปรบกวนท่านนายพลได้ง่ายๆ”

กุมภานึกโยงไม่ถึงทหารรับจ้างที่เขารถ เขาก็ชนลูกชู้ทันที

“กองกำลังลับเขามาจากไหนครับ” กุมภากถาม

“ตามที่สายลับได้ข่าวมา กองกำลังลับส่วนใหญ่เป็นคนกะเหรี่ยงเชื้อสายพม่า แต่พูดไทยได้ พวกนี้เดี๋ยวตายทั้งนั้น มีข่าวว่าลูกชายของท่านนายพลคนนี้เคยอยู่กับกองกำลังกะเหรี่ยงอิสระที่ตะเข็บชายแดนหลายปี” อาชาติชายตอบ ทำให้กุมภาถึงกับต้องปาดเหงื่อ

“มีปัญหาอะไรหรือเปล่ากุมภากู” อาชาติชายถามตรงๆ

กุมภาไม่มีทางเลือกจึงเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นทั้งหมดให้อาชาติชายฟัง

“บอกปู่ผมมอยู่ห่างๆ หมอนี่ไว้จะดีที่สุดในที่สุด ตามประวัติของมันที่ได้รับมา หมอนี่